ข้อมูลพื้นฐาน
ด้านการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ประจำปี ๒๕๖๘

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดพังงา

http://www.opsmoac.go.th/phangnga-home

๐ ๗๖๔๑ ๓๑๘๑ ๐ ๗๖๔๑ ๓๑๘๒

เอกสารเลขที่ ๒/๒๕๖๙
กลุ่มสารสนเทศการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

คำนำ

ข้อมูลพื้นฐานด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมข้อมูลสถิติด้านการเกษตร สถิติด้านประมง สถิติด้านปศุสัตว์ สถิติด้านสหกรณ์ และด้านอื่นๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลซึ่งสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการวางแผนการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา จึงขอขอบคุณหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูล ดังกล่าวไว้ ณ โอกาสนี้และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้สนใจทั่วไป ได้นำไปใช้ประโยชน์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
พฤษภาคม ๒๕๖๙

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง	**๑**
๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐)	๑
๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๒
๓. ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์	๒
๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)	๓
๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔
๖. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๖
๗. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา	๘
๘. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา	๑๐
๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG โมเดล	๑๓
๑๐. แนวทางการขับเคลื่อนภาคเกษตรด้วย BCG Model ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๔
๑๑. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๑๕
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา	**๑๗**
๑.๑ คำขวัญจังหวัดพังงา	๑๗
๑.๒ ตราประจำจังหวัดพังงา	๑๗
๑.๓ ต้นไม้ประจำจังหวัดพังงา	๑๗
๑.๔ ดอกไม้ประจำจังหวัดพังงา	๑๗
๑.๕ ขนาดและที่ตั้ง	๑๘
๑.๖ อาณาเขตติดต่อ	๑๘
๑.๗ ลักษณะภูมิประเทศ	๑๙
๑.๘ ลักษณะภูมิอากาศ	๑๙
๑.๙ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์	๑๙
๑.๑๐ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา	๒๑
๑.๑๑ ทรัพยากรดิน	๒๑
๑.๑๒ ทรัพยากรน้ำ	๓๐
๑.๑๓ ทรัพยากรป่าไม้	๓๔
๑.๑๔ เขตปฏิรูปที่ดิน	๔๐
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลด้านสังคมและการปกครอง	**๔๑**
๒.๑ การปกครอง	๔๑
๒.๒ การเมือง	๔๑
๒.๓ ประชากร	๔๒

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๒.๔ ข้อมูลด้านสังคม	๔๓
๒.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๔๓
๒.๖ การสาธารณสุข	๔๕
ส่วนที่ ๓ ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	**๔๗**
๓.๑ การคมนาคมขนส่ง	๔๗
๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค	๕๑
๓.๓ ระบบชลประทาน	๕๒
๓.๔ ข้อมูลงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (บ่อจิ๋ว)	๕๔
ส่วนที่ ๔ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ	**๕๕**
๔.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด	๕๕
๔.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๘ และแนวโน้มปี ๒๕๖๙ จังหวัดพังงา	๕๗
๔.๓ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชากร	๖๕
๔.๔ ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดพังงา	๖๕
๔.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)	๗๒
๔.๖ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูป/ตลาด/แหล่งกระจายสินค้าเกษตรและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	๗๕
ส่วนที่ ๕ ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	**๗๘**
๕.๑ ด้านพืช	๗๘
๕.๑.๑ การใช้พื้นที่การเกษตร	๗๘
๕.๑.๒ ข้อมูลการผลิตด้านพืช	๗๘
๕.๑.๓ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	๗๙
๕.๑.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยด้านพืช	๙๖
๕.๒ ด้านปศุสัตว์	๙๗
๕.๒.๑ ข้อมูลการผลิตด้านปศุสัตว์	๙๗
๕.๒.๒ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์	๑๐๐
๕.๓ ด้านประมง	๑๐๐
๕.๓.๑ ข้อมูลทั่วไปด้านประมง	๑๐๐
๕.๓.๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๑๐๓
๕.๓.๓ ข้อมูลการผลิตด้านประมง	๑๐๗

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
๕.๓.๔ ข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานประมง	๑๐๙
ส่วนที่ ๖ ข้อมูลกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร	**๑๑๐**
๖.๑ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร	๑๑๐
๖.๒ สถาบันเกษตรกร	๑๑๓
๖.๓ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรจังหวัดพังงา	๑๑๔
๖.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	๑๑๕
๖.๕ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา	๑๑๖
๖.๖ ข้อมูลจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดินจังหวัดพังงา	๑๑๗

สารบัญตาราง

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๑	แสดงอุณหภูมิจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	๒๐
ตารางที่ ๒	แสดงความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	๒๐
ตารางที่ ๓	แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘	๒๑
ตารางที่ ๔	แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา	๒๓
ตารางที่ ๕	แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา	๒๕
ตารางที่ ๖	แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย	๒๖
ตารางที่ ๗	แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา	๒๙
ตารางที่ ๘	แสดงดินมีปัญหาจังหวัดพังงา	๓๐
ตารางที่ ๙	แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดพังงา	๓๒
ตารางที่ ๑๐	แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ	๓๔
ตารางที่ ๑๑	แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ	๓๘
ตารางที่ ๑๒	แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน จังหวัดพังงา	๔๐
ตารางที่ ๑๓	แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๘	๔๑
ตารางที่ ๑๔	แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร	๔๒
ตารางที่ ๑๕	แสดงเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดพังงา	๔๔
ตารางที่ ๑๖	แสดงประเภทหน่วยบริการสาธารณสุขข (โรงพยาบาลส่งเสริมตำบล) ปีงบประมาณ ๒๕๖๘	๔๕
ตารางที่ ๑๗	แสดงจำนวนสถานพยาบาลเอกชนจังหวัดพังงา แยกประเภท จำแนกรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๘	๔๕
ตารางที่ ๑๘	แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขภาครัฐ ที่ปฏิบัติงานจริงจำแนกตามประเภทบุคลากร	๔๖
ตารางที่ ๑๙	แสดงจำนวนและสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญ	๔๖
ตารางที่ ๒๐	แสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ	๔๘
ตารางที่ ๒๑	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๔๘
ตารางที่ ๒๒	แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๒
ตารางที่ ๒๓	แสดงแผนงาน/โครงการของโครงการชลประทานพังงาในอนาคต	๕๒
ตารางที่ ๒๔	แสดงโครงการชลประทานขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๓
ตารางที่ ๒๕	แสดงโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่จังหวัดพังงา	๕๓
ตารางที่ ๒๖	แสดงจำนวนสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๘	๕๔
ตารางที่ ๒๗	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๕๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๒๘	แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗	๕๖
ตารางที่ ๒๙	แสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร	๖๓
ตารางที่ ๓๐	แสดงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ปีปฏิทิน)	๖๔
ตารางที่ ๓๑	แสดงราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้	๖๔
ตารางที่ ๓๒	แสดงรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๙	๖๕
ตารางที่ ๓๓	แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๗
ตารางที่ ๓๔	แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๗
ตารางที่ ๓๕	แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรก ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๗
ตารางที่ ๓๖	แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘	๖๘
ตารางที่ ๓๗	แสดงผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๒ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๖๙
ตารางที่ ๓๘	แสดงผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๒ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม	๗๑
ตารางที่ ๓๙	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนสาลิกา ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๗๒
ตารางที่ ๔๐	แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาลิกาจังหวัดพังงาที่ได้รับการรับรอง GI	๗๓
ตารางที่ ๔๑	แสดงการผลิตข้าวไร่ดอกข่า ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๗๓
ตารางที่ ๔๒	แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร่ดอกข่าพังงาที่ได้รับการรับรอง GI	๗๓
ตารางที่ ๔๓	แสดงการผลิตมังคุดทิพย์พังงา ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๗๔
ตารางที่ ๔๔	แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกมังคุดทิพย์พังงาที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI	๗๔
ตารางที่ ๔๕	แสดงข้อมูลการผลิตปลิงทะเล อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๗๕
ตารางที่ ๔๖	แสดงรายชื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา	๗๕
ตารางที่ ๔๗	แสดงจำนวนลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๔๘	แสดงข้อมูลทำเนียบโรงงานยางพาราจังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๔๙	แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา	๗๖
ตารางที่ ๕๐	แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา	๗๗
ตารางที่ ๕๑	แสดงพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครัวเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกร ของจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๗๘
ตารางที่ ๕๒	แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๗๙
ตารางที่ ๕๓	แสดงเนื้อที่ปลูกยางพารา ผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๗๙
ตารางที่ ๕๔	แสดงข้อมูลการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๘๐

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๕๕	แสดงข้อมูลการผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๘๑
ตารางที่ ๕๖	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๘๒
ตารางที่ ๕๗	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา	๘๔
ตารางที่ ๕๘	แสดงเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๘๕
ตารางที่ ๕๙	แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๘๕
ตารางที่ ๖๐	แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๘๖
ตารางที่ ๖๑	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๘๗
ตารางที่ ๖๒	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน	๘๙
ตารางที่ ๖๓	แสดงเนื้อที่ปลูกมังคุด ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๙๐
ตารางที่ ๖๔	แสดงข้อมูลการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๙๐
ตารางที่ ๖๕	แสดงข้อมูลการผลิตมังคุด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๙๑
ตารางที่ ๖๖	แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา	๙๒
ตารางที่ ๖๗	แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด	๙๔
ตารางที่ ๖๘	แสดงเนื้อที่ปลูกทุเรียน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๙๕
ตารางที่ ๖๙	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๙๕
ตารางที่ ๗๐	แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา	๙๖
ตารางที่ ๗๑	แสดงข้อมูลสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่จังหวัดพังงา	๙๖
ตารางที่ ๗๒	แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา	๙๗
ตารางที่ ๗๓	แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และปศุสัตว์ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๙๗
ตารางที่ ๗๔	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๙๘
ตารางที่ ๗๕	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๙๘
ตารางที่ ๗๖	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงสุกร จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๙๙
ตารางที่ ๗๗	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๙๙
ตารางที่ ๗๘	แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแพะเนื้อ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ	๑๐๐
ตารางที่ ๗๙	แสดงข้อมูลข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์	๑๐๐
ตารางที่ ๘๐	แสดงจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา	๑๐๑
ตารางที่ ๘๑	แสดงจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา	๑๐๑
ตารางที่ ๘๒	แสดงจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา	๑๐๑

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๘๓	แสดงข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา	๑๐๒
ตารางที่ ๘๔	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา	๑๐๒
ตารางที่ ๘๕	แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา	๑๐๒
ตารางที่ ๘๖	แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกตามรายจังหวัด ปี ๒๕๖๘	๑๐๓
ตารางที่ ๘๗	แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	๑๐๔
ตารางที่ ๘๘	แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทเครื่องมือประมง ปี ๒๕๖๘	๑๐๔
ตารางที่ ๘๙	แสดงปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๘	๑๐๕
ตารางที่ ๙๐	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๑๐๗
ตารางที่ ๙๑	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไมจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘	๑๐๗
ตารางที่ ๙๒	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๑๐๘
ตารางที่ ๙๓	แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘	๑๐๘
ตารางที่ ๙๔	แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะพง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘	๑๐๘
ตารางที่ ๙๕	แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะพง จังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘	๑๐๘
ตารางที่ ๙๖	แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะรัง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๑๐๙
ตารางที่ ๙๗	แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะรังจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘	๑๐๙
ตารางที่ ๙๘	แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านประมง	๑๐๙
ตารางที่ ๙๙	แสดงข้อมูลสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์	๑๑๐
ตารางที่ ๑๐๐	แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์	๑๑๐
ตารางที่ ๑๐๑	แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร	๑๑๑
ตารางที่ ๑๐๒	แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์ ปี ๒๕๖๘	๑๑๑
ตารางที่ ๑๐๓	แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๘	๑๑๒
ตารางที่ ๑๐๔	แสดงข้อมูลสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา	๑๑๓
ตารางที่ ๑๐๕	แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘	๑๑๔
ตารางที่ ๑๐๖	แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘ จำแนกเป็นรายอำเภอ	๑๑๔
ตารางที่ ๑๐๗	แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) หลัก	๑๑๕

สารบัญตาราง (ต่อ)

เรื่อง		หน้า
ตารางที่ ๑๐๘	แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดพังงา	๑๑๕
ตารางที่ ๑๐๙	แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๗	๑๑๖
ตารางที่ ๑๑๐	แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘	๑๑๖
ตารางที่ ๑๑๑	แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน	๑๑๗

สารบัญภาพ

เรื่อง		หน้า
ภาพที่ ๑	วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐	๑
ภาพที่ ๒	แผนที่จังหวัดพังงา	๑๘
ภาพที่ ๓	แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา	๒๙
ภาพที่ ๔	โครงสร้าง GPP จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗	๕๖
ภาพที่ ๕	สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา	๕๗
ภาพที่ ๖	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร ปี ๒๕๖๘	๕๘
ภาพที่ ๗	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาพืช ปี ๒๕๖๘	๕๙
ภาพที่ ๘	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาปศุสัตว์ ปี ๒๕๖๘	๕๙
ภาพที่ ๙	ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาประมง ปี ๒๕๖๘	๖๐
ภาพที่ ๑๐	โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘)	๖๖
ภาพที่ ๑๑	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคายางพาราที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๘๐
ภาพที่ ๑๒	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๘๕
ภาพที่ ๑๓	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคามังคุดที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๙๐
ภาพที่ ๑๔	แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘	๙๕

ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

๑. ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทย ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง” ภายในช่วงเวลาดังกล่าว เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐาน ทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วง วัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วง ระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ๓) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ภาพที่ ๑ : วิสัยทัศน์ประเทศไทย ๒๕๘๐

๒. แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๑) ความมั่นคง (๓) การเกษตร (หลัก) (๕) การท่องเที่ยว (๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทางสังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม

๓. ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์

ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) จัดทำขึ้นให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็ง ให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

๑. สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise

๒. เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๓. บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรสูงอายุ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม

๒. ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์ม อัจฉริยะ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อขับเคลื่อนเกษตร ๔.๐ ภายใต้ Thailand ๔.๐

๒. บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตร ให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง

๓. พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์ และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑. บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)

๒. ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart officers และ Smart researchers

๒. เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วน โดยกลไกประชารัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย

๓. ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

๔. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งเป็นการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าทันพลวัตรของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดเป้าหมายหลัก ๕ ประการ ประกอบด้วย (๑) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม (๒) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ (๓) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม (๔) การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืน และ (๕) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยภายใต้เป้าหมายหลักในแต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมายการพัฒนา” ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนฯ ซึ่งประกอบด้วย ๑๓ หมุดหมาย โดยมีหมุดหมายที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมุดหมาย ได้แก่ (๐๑) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (๐๒) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน (๐๕) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค (๐๖) อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัล (๐๗) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ (๐๘) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน (๐๙) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม (๑๐) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ (๑๑) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (๑๒) ไทยมีกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต และ (๑๓) ไทยมีภาครัฐที่มีทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน

๕. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๕.๑ เป้าหมายการพัฒนา

"ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่ เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน"

๕.๒ พันธกิจ (Mission)

๑) ฟื้นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์

๒) เร่งสร้างนวัตกรรมการบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) โดยใช้ความ โดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

๓) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุข รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

๔) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลผลิตและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๕) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่างๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่ม การสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

๖) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๗) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ ลดความเหลื่อมล้ำ เป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

๘) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยี สมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

๕.๓ เป้าประสงค์รวม (Objectives)

๑) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยว และธุรกิจที่เกี่ยวเนื่องที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (COVID-๑๙) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

๒) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืน และ เกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

๓) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความ ยืดหยุ่น สามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่างๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

๔) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

๕.๔ ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐) กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังต่อไปนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่นๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรน่า ๒๐๑๙ (COVID-๑๙)

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๑ สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๒ เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๓ เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

แนวทางการพัฒนาที่ ๑.๔ ถอดบทเรียนจากโมเดลต่างๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๑ พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๓ พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๔ พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลายตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ ๒.๕ ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลก และสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผูกขาดจากต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๑ พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๒ วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชา และหลักการเศรษฐกิจ BCG

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๓ พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๔ พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

แนวทางการพัฒนาที่ ๓.๕ ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกมิติ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๑ ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๒ บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๓ พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ ๒๑

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๔ ลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๕ สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๖ เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๔.๗ การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

๖. แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน

แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน (กระบี่ ตรัง พังงา ภูเก็ต ระนอง สตูล) พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ ใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาค ในประเด็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน หรือการแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ที่เป็นประเด็นปัญหาร่วมของกลุ่มจังหวัด และมีขอบเขตการดำเนินการหรือได้รับประโยชน์มากกว่า ๑ จังหวัด โดยมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล แผนรายสาขา รวมทั้งแผนเฉพาะด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นแผนชี้นำการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันในภาพรวม อีกทั้งเป็นเครื่องมือบูรณาการแผนของส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน สรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๖.๑ วิสัยทัศน์

“เกษตรกรมั่งคั่ง ภาคเกษตรมั่นคง ฐานเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามันเข้มแข็งและยั่งยืน ภายในปี ๒๕๗๐”

๖.๒ พันธกิจ (Mission)

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกร

๒) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยงานวิจัยเทคโนโลยี และนวัตกรรม บนฐานเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓) ส่งเสริมอนุรักษ์และฟื้นฟูเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

๖.๓ เป้าประสงค์รวม (Objectives)

เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี เกษตรมูลค่าสูง การพัฒนาเศรษฐกิจกลุ่มจังหวัดอันดามัน สมดุลและยั่งยืน

๖.๔ ตัวชี้วัด (Indicators)

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดสาขาเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อปี

๒) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐ ต่อปี

๓) รายได้สุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๖.๕ ประเด็นการพัฒนา

แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและสหกรณ์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ได้กำหนดประเด็นการพัฒนาตามหลักการข้างต้น ๓ ประเด็น ๑๙ แนวทางการพัฒนา เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกร กลุ่มและสถาบันเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เกษตรผสมผสาน และเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน

๒) ยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

๓) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การแปรรูปเพิ่มมูลค่า

๔) ส่งเสริมการบริหารจัดการรกลุ่ม สถาบันเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง มีความมั่นคงทางอาชีพ และเป็นผู้ประกอบการอัจฉริยะ

๕) สนับสนุนเชื่อมโยงและขยายเครือข่ายองค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นแก่เกษตรกร กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

๖) เสริมสร้างความมั่นคงและสวัสดิการอาชีพเกษตรกร

๗) สร้างทายาทเกษตรกร และพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ให้เป็น Young Smart Farmer

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร

๒) ส่งเสริมสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และพัฒนาเกษตรชีวภาพ

๓) ส่งเสริมการผลิตอาหารปลอดภัย เพื่อความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน รวมทั้งรองรับนักท่องเที่ยว

๔) พัฒนาและส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๕) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร

๖) สนับสนุนการเพิ่มช่องทางการจำหน่าย และเชื่อมโยงตลาด รวมทั้งส่งเสริมอาชีพเกษตรเชิงพาณิชย์ยุคดิจิทัล

๗) สนับสนุนการเกษตรเชิงนิเวศน์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๘) การจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรของกลุ่มจังหวัด และการบริหารงานภาครัฐเชิงรุกแบบบูรณาการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่เหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ตาม Agri Map

๒) ส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ

๔) สนับสนุนการวางแผนการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลและภูมิอากาศ

๗. แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบทิศทางการพัฒนาจังหวัด และแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ครอบคลุมทุกมิติการพัฒนา โดยมีเป้าหมายการพัฒนา คือ เพื่อให้ทุกภาคส่วนในพื้นที่ได้ประสานการปฏิบัติขับเคลื่อนการพัฒนาพื้นที่ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิต ที่ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน สร้างงาน สร้างรายได้ และความมั่นคง ตามทิศทางการพัฒนาจังหวัดพังงา

๗.๑ วิสัยทัศน์

"ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและสุขภาพ เกษตรยั่งยืน สังคมแห่งการเรียนรู้ สู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ พังงาแห่งความสุข"

๗.๒ พันธกิจ (Mission)

๑) พัฒนาการส่งเสริมให้เป็นเมืองศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพสู่การแข่งขันระดับนานาชาติบนอัตลักษณ์ของพื้นที่

๒) สร้างมูลค่าสินค้าเกษตร เกษตรเพื่ออาหารสุขภาพ เกษตรอุตสาหกรรมและที่เกี่ยวเนื่อง เพื่อสร้างฐานรายได้ที่มั่นคงแก่เกษตรกร

๓) สร้างความมั่นคงทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลอย่างยั่งยืน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว

๔) พัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมสู่ความเข้มแข็ง พึ่งตนเองได้ ประชาชนมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ ประเด็นการพัฒนาจังหวัดพังงา

แผนพัฒนาจังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา จำนวน ๔ ประเด็น เพื่อให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพังงา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ส่งเสริมคุณภาพการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเชิงสุขภาพครบวงจร

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก เพื่อการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๒) พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าและบริการ/Phangnga Andaman Wellness Economic Corridor: AWC /Wellness Tourism บนฐานของเอกลักษณ์ อัตลักษณ์ของพื้นที่สู่ความเป็นหนึ่งในภูมิภาค

๓) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมและปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลง

๔) ส่งเสริมการตลาดและประชาสัมพันธ์เชิงรุก เชื่อมโยงการท่องเที่ยวภูมิภาคและนานาชาติ

๕) ส่งเสริม พัฒนา แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงเกษตรวัฒนธรรม และสุขภาพให้มีคุณภาพหลากหลาย สู่มาตรฐานที่เติบโตในภูมิภาคอย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของความสะอาด ปลอดภัย

๖) สนับสนุนการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการพัฒนาและบริหารจัดการการท่องเที่ยว Smart Tourism

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาศักยภาพภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูงควบคู่เกษตรสีเขียวอย่างครบวงจร และยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยสารสนเทศ เทคโนโลยี และนวัตกรรม (Smart Farm)

๒) ขยายฐานการผลิตสินค้าเกษตร/แปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง และสินค้าเกษตรในเชิงพาณิชย์

๓) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานรองรับภาคเกษตรและเกษตรอุตสาหกรรม

๔) พัฒนาระบบการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร ระบบชลประทาน ให้เอื้ออำนวยต่อภาคเกษตรอย่างเป็นระบบทั่วถึง

๕) ส่งเสริมการทำการเกษตรตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง/ศาสตร์พระราชา

๖) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าภาคเกษตร และเกษตรอุตสาหกรรมสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

๗) ส่งเสริมพัฒนาองค์ความรู้ในการจัดการแบบครบวงจรให้กับสถาบันเกษตรกร/เกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer)

๘) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และพลังงานทดแทน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพอย่างสมดุลยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการอนุรักษ์ ฟื้นฟู คุ้มครอง ปกป้อง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง แบบบูรณาการทุกภาคส่วน

๓) พัฒนาศักยภาพเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อม และกระบวนการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยี นวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ในระบบการผลิต และการบริหารจัดการน้ำ และสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าด้านเกษตรเพื่อสร้างความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อมตาม BCG Model

๕) ส่งเสริมและพัฒนาสู่สังคมคาร์บอนต่ำ (Low Carbon)

๖) สร้างจิตสำนึกให้เยาวชน ประชาชนทุกกลุ่ม และเครือข่ายการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการและเฝ้าระวังทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และศิลปกรรมอย่างเข้มแข็ง

๗) พัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดทุกประเภทให้มีความทันสมัยเพื่อนำมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจเชิงนโยบาย รวมทั้งเพื่อติดตามและตรวจสอบสถานการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยกระดับคุณภาพชีวิตสู่เมืองสุขภาพ และความปลอดภัย เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคง น่าอยู่

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ “พังงาศึกษา”

๒) เสริมสร้างความมั่นคงในอาชีพ สร้างงานสร้างรายได้ และการถึงสวัสดิการ

๓) ส่งเสริมการสร้างชุมชนเข้มแข็ง สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม และเพิ่มประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔) ยกระดับคุณภาพการให้บริการสาธารณสุข ส่งเสริม ป้องกัน ฟื้นฟู สุขภาวะทุกช่วงวัย เพิ่มประสิทธิภาพระบบรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในทุกพื้นที่

๕) พัฒนาศักยภาพแรงงานให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในระดับภูมิภาค

๖) พัฒนายกระดับคุณภาพชีวิตครัวเรือนเพื่อให้ครัวเรือนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

๗) ส่งเสริมและยกระดับคุณภาพการบริหาข้อมูลเมือง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารของภาครัฐและการให้บริการข้อมูลแก่ประชาชน

๘. แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา บูรณาการร่วมกับคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ภาคีเครือข่ายการเกษตร และภาคเอกชน ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙ โดยสอดคล้องเชื่อมโยงกับแผนระดับต่างๆ และนโยบายที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ซึ่งสรุปสาระสำคัญ ดังนี้

๘.๑ เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

"เกษตรกรมั่นคง ผลิตผลและผลิตภัณฑ์เกษตรมูลค่าสูงทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน
ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

๘.๒. พันธกิจ (Mission)

๑) พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรระดับฐานรากให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ บนพื้นฐานหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรมืออาชีพ

๓) ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

๔) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรให้เพียงพอและทั่วถึง

๕) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร และสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืน

๖) ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่นนำมาใช้ประโยชน์และต่อยอดอย่างเหมาะสม

๗) พัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศการเกษตรและเชื่อมโยงข้อมูลอย่างเป็นระบบ

๘.๓ เป้าประสงค์หลักการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด (Goals)

"เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีอาชีพและรายได้มั่นคง พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน"

๘.๔ ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายรวม

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดสาขาเกษตรขยายตัวร้อยละ ๓.๐ ต่อปี

๒) ครัวเรือนเกษตรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

๓) เกษตรกรที่มีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจนลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

๔) จำนวนเกษตรกรได้รับการพัฒนาศักยภาพ ไม่น้อยกว่า ๑๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

๕) พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

๖) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

๘.๕ ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร แห่งอนาคต พึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

<u>เป้าประสงค์</u>

๑) เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

๒) เกษตรกรมีความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๓) กลุ่มเกษตรกร สภาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการได้รับการพัฒนา

๔) เกษตรกรได้รับการพัฒนาสู่การเป็นมืออาชีพ

<u>ตัวชี้วัด</u>

๑) จำนวนเกษตรกรที่ได้รับการอบรมและน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไประยุกต์ใช้

๒) จำนวนพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืนเพิ่มขึ้น

๓) จำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่เข้าสู่ภาคเกษตร

๔) จำนวนสถาบันเกษตรกรผ่านเกณฑ์มาตรฐานเพิ่มขึ้นต่อปี (แห่ง)

๕) ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของเกษตรกรที่ได้รับการพัฒนาสู่การเป็น Smart Farmer/Young Smart Farmer

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) ขยายผลการทำการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรกรรมยั่งยืน

๒) เสริมสร้างความภาคภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

๓) เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการในกลุ่มเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ

๔) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรสู่การเป็นมืออาชีพ

<u>โครงการสำคัญ</u>

๑) พัฒนาเกษตรกรด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒) พัฒนาเกษตรกรสู่ธุรกิจเกษตร

๓) พัฒนาและส่งเสริมเครือข่ายสถาบันเกษตรกร

๔) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรรุ่นใหม่ และทายาทเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

<u>เป้าประสงค์</u>

๑) ปรับโครงสร้างการผลิตให้มีผลิตภาพ และผลตอบแทนสูง

๒) เกษตรกรเข้าถึงช่องทางตลาดที่หลากหลาย

<u>ตัวชี้วัด</u>

๑) ครัวเรือนเกษตรมีรายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นจากปีก่อนหน้า (ร้อยละ)

๒) จำนวนพื้นที่/ฟาร์ม GAP และเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น

๓) มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคการเกษตรของจังหวัดเพิ่มขึ้น

๔) มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์เพิ่มขึ้น

๕) จำนวนเครือข่าย/ช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรที่เพิ่มขึ้น

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน และพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๒) พัฒนาและยกระดับการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง

๓) ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
๔) ส่งเสริมการเกษตรเชิงท่องเที่ยว
๕) ส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์มูลค่าสูง
๖) พัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร

<u>โครงการสำคัญ</u>

๑) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
๒) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน
๓) ส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่
๔) ส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรทดแทนแรงงานเกษตร
๕) สร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรส่งเสริมเกษตรอัตลักษณ์ GI
๖) ยกระดับการผลิตและการตลาดไม้ผลเศรษฐกิจจังหวัดพังงา เพื่อสร้างความมั่นคงด้านรายได้
๗) ผักชุมชนสร้างความมั่นคงด้านอาหาร
๘) เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตปาล์มน้ำมันในจังหวัดพังงาอย่างยั่งยืน
๙) การยกระดับการผลิตปศุสัตว์ เพื่อความมั่นคงทางอาหาร
๑๐) ปรับปรุงพันธุ์พืช ปศุสัตว์ ประมง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อม

<u>เป้าประสงค์</u>

๑) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น
๒) พัฒนาแหล่งน้ำ และเพิ่มพื้นที่รับประโยชน์
๓) พื้นที่ทางการเกษตรได้รับการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ
๔) การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕) มีระบบเตือนภัยล่วงหน้า

<u>ตัวชี้วัด</u>

๑) จำนวนพื้นที่ดินได้รับการพัฒนาและฟื้นฟู
๒) จำนวนแหล่งน้ำที่ได้รับการปล่อยพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อเพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ
๓) จำนวนพื้นที่การเกษตรที่ได้รับประโยชน์จากแหล่งน้ำ
๔) จำนวนพื้นที่ทางการเกษตรได้รับการบริหารจัดการ
๕) ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนด้านพลังงานในกระบวนการผลิต
๖) มูลค่าจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
๗) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภาคการเกษตรเป็นศูนย์
๘) ร้อยละที่ลดลงของผลกระทบจากความเสียหาย

<u>แนวทางการพัฒนา</u>

๑) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตร
๒) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
๓) บริหารจัดการพื้นที่ทำกินทางการเกษตร
๔) พลังงานทดแทน
๕) การส่งเสริมการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ/โรคระบาด

โครงการสำคัญ

๑) บริหารจัดการน้ำและเพิ่มพื้นที่ชลประทาน

๒) บริหารจัดการการใช้สารเคมีการเกษตร

๓) จัดการทรัพยากรดินเพื่อความยั่งยืน

๔) จัดการปัญหาที่ดินทำกิน

๕) สร้างภูมิคุ้มกันทางการเกษตรต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๖) แก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย

๗) บริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)

๘) พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน

๙) เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำเพื่อความหลากหลายทางชีวภาพสู่ความมั่นคงด้านอาหาร

๑๐) การพัฒนาการเกษตรภายใต้กรอบ BCG Model

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคเกษตรด้วยสารสนเทศ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

เป้าประสงค์

๑) เกษตรกรและผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลผ่านช่องทางของระบบสารสนเทศการเกษตร และนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ ในด้านต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ตัวชี้วัด

๑) ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร จำนวน ๑ ระบบ

๒) จำนวนผู้ใช้บริการจากระบบสารสนเทศการเกษตร

๓) จำนวนงานวิจัยที่ได้รับการส่งเสริมและต่อยอด

๔) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากนวัตกรรม

๕) ร้อยละของเกษตรกรและผู้รับบริการ ที่ได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมด้านการเกษตรแบบบูรณาการ

๓) ส่งเสริมการนำงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมไปใช้ประโยชน์

โครงการสำคัญ

๑) พัฒนาบุคลากรภาครัฐและเครือข่าย

๒) เสริมสร้างระบบการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร

๓) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

๔) บูรณาการข้อมูลและเทคโนโลยีสารสนเทศให้เกิดการใช้ประโยชน์ร่วมกันอย่างเป็นระบบ

๙. แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG โมเดล

แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ ๔+๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและ การแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมี ศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากร ชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม

(Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกจตุภาคี ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจ เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความ หลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความสามารถ ในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเกี่ยวข้องในทุกยุทธศาสตร์

๑๐. แนวทางการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วย BCG Model ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

เป้าหมายหลัก คือ ปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ ๓ สูง คือ ประสิทธิภาพสูงด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่น มุ่งยกระดับผลผลิตเกษตรสู่มาตรฐานสูงด้วยระบบการผลิตที่ยั่งยืนครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพผลผลิต โภชนาการ ความปลอดภัย สิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม เพื่อให้การทำการเกษตรเป็นอาชีพที่สร้างรายได้สูงด้วยการผลิตสินค้าเกษตรที่เน้นความเป็นพรีเมี่ยม มีความหลากหลาย และกำหนดราคาขายได้ตามคุณภาพของผลผลิตเกษตร โดยมีแนวทางการพัฒนา ๔ แนวทาง ดังนี้

อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรการเกษตรทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๑)	**ส่งเสริมเกษตรสมัยใหม่ การผลิตสินค้าเกษตรและบริการสูง** (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๒ และยุทธศาสตร์ที่ ๓)
❖ อนุรักษ์ ฟื้นฟู ดินและน้ำ สิ่งแวดล้อม และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างสมดุล ❖ สร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน ❖ สร้างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน	❖ นำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ❖ ส่งเสริมการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัยเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ❖ บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการนำผลผลิตทางการเกษตรมาแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง ❖ ส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน
พัฒนาเกษตรกรมืออาชีพและเสริมสร้างความเชี่ยวชาญของบุคลากรภาครัฐ (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๓ และยุทธศาสตร์ที่ ๔)	**การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก** (สอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้าน BCG Model ยุทธศาสตร์ที่ ๔)
❖ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกร (Smart Farmer) เพื่อสร้างเกษตรกรรุ่นใหม่และผู้ประกอบการทางการเกษตรสมัยใหม่ ❖ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรภาครัฐ (Smart Officer) ❖ เผยแพร่องค์ความรู้ BCG	❖ การสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อให้เกิดเศรษฐกิจสีเขียว ❖ สนับสนุนแหล่งเงินทุน พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยทางการเกษตร ❖ ส่งเสริมการตลาดเชิงรุก ❖ ระบบโลจิสติกส์การเกษตร

BCG Value Chain ภาคการเกษตร ภายใต้ตลาดนำการผลิต เกษตรกรไทยสู่ ๓ สูง "ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง"			
	ต้นทาง	**กลางทาง**	**ปลายทาง**
Bio (สร้างมูลค่า) (Value Oreation)	- เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต เกษตรอัจฉริยะ (Smart Farming) เกษตรแม่นยำ (PrecisionFarming) ยกระดับคุณภาพ/การผลิต (Trust) ลดการสูญเสียในกระบวนการผลิตและหลังเก็บเกี่ยว (Post Harvest)	- แปรรูปขั้นต้น/ขั้นกลาง - สร้างทางเลือกใหม่ให้กับผลิตภัณฑ์ - แบรนด์หรือตราสินค้า	- แปรรูปขั้นสูง/สร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพ อุตสาหกรรมยาและชีวภัณฑ์ อุตสาหกรรมชีวภาพ - การตลาดเชิงรุก
Circular ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์ (Zero Waste)	- ใช้ประโยชน์เต็มประสิทธิภาพ นำส่วนเกินหรือวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ ลดขยะ ลดมลพิษในฟาร์ม	- แปรรูปวัสดุหรือของเหลือใช้ทางการเกษตรเป็นผลิตภัณฑ์ - โรงไฟฟ้าชีวมวล/ชีวภาพ - ปุ๋ยชีวภาพ	- อุตสาหกรรมขั้นสูง สายส่งไฟฟ้า แปรรูปวัสดุหลังใช้จากโรงงาน อุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร - การตลาดเชิงรุก
Green สมดุลและยั่งยืน (Balance and Sustainability)	- กระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ลด ละ เลิก การใช้สารเคมี) - สร้างความยั่งยืนบนฐานทรัพยากรชีวภาพ (อนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ทรัพยากรการผลิตอย่างสมดุลและยั่งยืน)	- การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและเชิงนิเวศน์ในชุมชน/ท้องถิ่น - กระบวนการแปรรูปที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (ใช้พลังงานสะอาดในกระบวนการผลิตและการให้บริการ)	- อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงเกษตร/เชิงวัฒนธรรมแบบครบวงจร - การตลาดเชิงรุก ประชาสัมพันธ์การบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๑๑. นโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

นายสุริยะ จึงรุ่งเรืองกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนภาคเกษตรภายใต้ ๕ นโยบายหลัก "เกษตรนวัตกรรม เพื่อความยั่งยืนเกษตรกรไทย" ดังนี้

๑. ยกระดับการผลิตด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

- เปลี่ยนจากเกษตรดั้งเดิม สู่การใช้ Big Data ร่วมกับเทคโนโลยีดิจิทัล และ AI เพื่อทำการผลิตแบบแม่นยำ

- ผลักดันผู้ให้บริการทางการเกษตรในชุมชน เพื่อให้เกษตรกรเข้าถึงเครื่องจักรกลอย่างทั่วถึง

๒. เพิ่มรายได้เกษตรกร

- แปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่า

- เตรียมความพร้อมเกษตรกรไทยสู่กติการการค้าโลกสีเขียว และมาตรฐานความปลอดภัยสากล

๓. พัฒนาศักยภาพเกษตรกร

- ยกระดับทักษะผ่านหลักสูตร Reskill และ Upskill

- ส่งเสริมการรวมกลุ่มสหกรณ์ เพื่อเพิ่มอำนาจต่อรอง และยกระดับเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

๔. ตลาดนำการผลิต

- วางแผนการผลิตให้ตรงตามความต้องการของตลาด
- สนับสนุนให้เกิดจุดรวบรวมสินค้ามาตรฐาน และระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ
- เร่งปราบปรามการสวมสิทธิ์ เพื่อสร้างความเป็นธรรมในตลาด

๕. บริหารจัดการทรัพยากรน้ำทั้งระบบอย่างยั่งยืน

- พัฒนาการจัดการข้อมูลน้ำที่แม่นยำ เพื่อรับมือภัยแล้งและน้ำท่วม
- เติมน้ำในเขื่อนหลัก/แหล่งกักเก็บน้ำระดับชุมชน รวมถึงกระจายน้ำเข้าสู่แปลงเกษตรอย่างทั่วถึง

นอกจาก ๕ นโยบายหลัก ยังมี **๖ ประเด็นที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน** ดังนี้

๑. มาตรการเพื่อรับมือสถานการณ์ตะวันออกกลาง

- ปุ๋ย (ปรับสัดส่วนการใช้ปุ๋ย เร่งเจรจาการนำเข้า และเร่งรัดโครงการวิจัยปุ๋ยชีวภาพ)
- ประสานพลังงาน (คูปองน้ำมันรถขนส่งสินค้าเกษตร สินเชื่อติดตั้ง Solar Cell ส่งเสริมเกษตรแม่นยำ) เพื่อลดต้นทุนพลังงาน
- ประสานแรงงาน (เร่งรัดการต่ออายุ/ออกบัตรชมพูแรงงานเก็บเกี่ยวผลผลิต แบบ Fast -Track)
- ใช้กลไกทูตเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขยายและเปิดตลาดในต่างประเทศ

๒. บริหารจัดการสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกและบริโภคภายในประเทศ

- เร่งแก้ไขจัดคอขวดในการกระจายผลไม้ โดยเปิด Fast Lane
- พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- ส่งเสริมให้ส่วนราชการและโรงเรียน จัดซื้อผลิตภัณฑ์เกษตรโดยตรงจากเกษตรกรและสหกรณ์

๓. บริหารจัดการน้ำ เพื่อการเกษตรและประชาชน

- พัฒนาระบบปฏิบัติการน้ำอัจฉริยะ
- เร่งรัดการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่

๔. บริหารจัดการดินและที่ดิน

- มอบสิทธิ์ในที่ดินทำกินให้แก่เกษตรกร
- ปรับปรุง ฟื้นฟู และบำรุงดิน
- ขยายพื้นที่เกษตรปลอดการเผา

๕. สร้าง Smart Farmer รุ่นใหม่

- ส่งเสริมอาชีพเกษตรกร
- พัฒนาแพลตฟอร์มเรียนรู้ Agri-Tech

๖. แก้ปัญหา PM ๒.๕

- ส่งเสริมการแปรรูปวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร
- ส่งเสริมการขาย Carbon Credit เพื่อสร้างรายได้เสริมให้กับเกษตรกร

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลทั่วไปจังหวัดพังงา

๑.๑ คำขวัญจังหวัดพังงา

"แร่หมื่นล้าน บ้านกลางน้ำ ถ้ำงามตา ภูผาแปลก แมกไม้จำปูน บริบูรณ์ด้วยทรัพยากร"

๑.๒ ตราประจำจังหวัดพังงา

"รูปเขาตาปู รูปเรือขุดแร่ และรูปเขาช้างอยู่ด้านหลัง"

เป็นรูปภูเขาช้างคือ เป็นภูเขา ลูกยาวสูงใหญ่ มีรูปลักษณะ คล้ายกับช้างกำลังนอนหมอบอยู่ หันหัวไปทางอ่าวพังงา และอยู่ด้านหลังของศาลากลางจังหวัด มีความหมายว่าเมืองพังงาเป็นเมืองแห่งภูผาโดยแท้ และ รูปเรือขุด มีความหมายว่าจังหวัดพังงามีแร่ดีบุก อุดมสมบูรณ์มาก เรือขุดเป็นเอกลักษณ์ของการขุดหาแร่ที่โดดเด่น และการขุดหาแร่ ถือเป็นอาชีพและรายได้ หลักของชาวเมืองในอดีต

๑.๓ ต้นไม้ประจำจังหวัด

"ต้นเทพทาโร ชื่อวิทยาศาสตร์ (CINNAMONUM ORRECTUM KOSTE)"

ชื่ออื่น จะไคหอม จะไค ต้นจวงหอม พลูต้นขาว ลักษณะไม้ต้นสูง ๑๐ -๓๐ เมตร เรือนยอดเป็นพุ่มทึบ กิ่งอ่อนเกลี้ยง และมักจะมี คราบขาว เปลือกสีเทาอมเขียว หรือสีน้ำตาลคล้ำ แตกเป็นร่องตามยาวลำต้นใบเดี่ยวออกเรียงตรงข้ามกัน แผ่นใบรูปรีแกมรูปไข่ยาว ๗- ๒๐ เซนติเมตร ดอกสีขาวหรือเหลืองอ่อนออกเป็นช่อเป็นกระจุก ตามปลายกิ่ง ผลกลมเล็ก เส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๐.๗ เซนติเมตร สีเขียว ขึ้นในป่าดง ดิบบนเขา ทั่วประเทศ พบมากในภาคใต้ ขยายพันธุ์โดยเมล็ด

๑.๔ ดอกไม้ประจำจังหวัด

"ดอกจำปูน ชื่อวิทยาศาสตร์ (ANAXAGOREA JAVANICA BL)"

เป็นพันธุ์ไม้ที่พบทั่วไปในป่าดงดิบชื้น โดยเฉพาะข้างลำธาร พืชชนิดนี้พบเฉพาะในท้องที่ภาคใต้ ตั้งแต่ชุมพรลงไป คนภาคใต้นิยมปลูกไม้ชนิดนี้ไว้ริมบ่อเพื่อสามารถให้น้ำได้เพียงพอกับความต้องการ ลักษณะทางวนวิทยาเป็นไม้ยืนต้นขนาดเล็ก สูง ๒.๘เมตร ใบสีเขียวเข้ม ดอกมี ๓ กลีบ กลีบดอกแข็ง ดอกสีเขียว แต่ด้านในจะมีสีขาว มีกลิ่นหอม เป็นลักษณะเด่นของไม้ชนิดนี้

๑.๕ ขนาดและที่ตั้ง

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในภาคใต้ชายฝั่งทะเลด้านตะวันตก อยู่ระหว่างเส้นละติจูดที่ ๘ องศา ๒๗ ลิบดา ๕๒.๓ ฟิลิปดาเหนือ กับเส้นลองติจูด ที่ ๙๘ องศา ๓๒ ลิบดาตะวันออก ห่างจากกรุงเทพฯ ประมาณ ๗๘๘ กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด ๔,๑๗๐.๘๙๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒,๖๐๖,๘๐๙ ไร่ เป็นอันดับที่ ๙ ของภาคใต้ และเป็นอันดับที่ ๕๔ ของประเทศ ซึ่งแบ่งเป็นพื้นที่ต่างๆ ดังนี้

- พื้นที่ป่า จำนวน ๑,๙๓๓.๒๒๘๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๒๐๘,๒๖๘ ไร่ (ร้อยละ ๔๖.๓๕)
- พื้นที่เกษตรกรรม จำนวน ๑,๗๔๕.๗๕๒๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑,๐๙๑,๐๙๕ ไร่ (ร้อยละ ๔๑.๘๖)
- พื้นที่น้ำ จำนวน ๒๐๘.๕๙๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๑๓๐,๓๗๒ ไร่ (ร้อยละ ๕.๐๐)
- พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง จำนวน ๑๕๒.๖๑๔๔ ตารางกิโลเมตร หรือ ๙๕,๓๘๔ ไร่ (ร้อยละ ๓.๖๖)
- พื้นที่อื่นๆ จำนวน ๑๓๐.๗๐๔๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘๑,๖๙๐ ไร่ (ร้อยละ ๓.๑๓)

๑.๖ อาณาเขตติดต่อ

ทิศเหนือ ติดต่อกับ จังหวัดระนอง

ทิศใต้ ติดต่อกับ จังหวัดภูเก็ต

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดกระบี่

ทิศตะวันตก ติดต่อกับทะเลอันดามันและมหาสมุทรอินเดีย

ภาพที่ ๒ : แผนที่จังหวัดพังงา

๑.๗ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิศาสตร์ของจังหวัดพังงา เป็นภูเขาสลับซับซ้อนทอดเป็นแนวยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ มีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๒๓๙.๒๕ กิโลเมตร มีพื้นที่ป่าไม้ เป็นป่าไม้ประเภทไม้ไม่ผลัดใบ มีชนิดป่าที่สำคัญ ได้แก่ป่าดิบเขา ป่าดิบชื้น และป่าชายเลน สำหรับบริเวณที่เป็นที่ราบจะลาดลงจากทิศตะวันออกไปยังทิศตะวันตก ลงสู่ทะเลอันดามัน ตามชายฝั่งทะเลจะมีป่าชายเลนเกือบตลอด พื้นที่ประกอบด้วยเกาะประมาณ ๑๐๕ เกาะ และมีเกาะอยู่ในทะเลอันดามันจำนวนมาก เช่น เกาะยาว หมู่เกาะสุรินทร์ และหมู่เกาะสิมิลัน เป็นต้น

๑.๘ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะอากาศทั่วไป เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่อยู่ใกล้ทะเล อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีมีค่าคงที่ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก และมีฝนตกชุกในฤดูฝน เพราะอยู่ทางด้านรับลม จึงได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดผ่านมหาสมุทรอินเดียอย่างเต็มที่ ส่วนฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด เพราะอยู่ไกลจากอิทธิพลของอากาศหนาวพอสมควรและบางครั้งอาจมีฝนตกได้ เนื่องจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่พัดผ่านอ่าวไทยพาเอาฝนมาตกแต่มีปริมาณน้อยกว่าจังหวัดที่อยู่ทางด้านตะวันออกของภาคใต้

ฤดูกาล ฤดูกาลของจังหวัดพังงา พิจารณาตามลักษณะของลมฟ้าอากาศของประเทศไทย แบ่งออกได้เป็น ๒ ฤดู คือ

- ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ระยะนี้เป็นช่วงว่างของฤดูมรสุม จะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้มีอากาศร้อนอบอ้าวทั่วไป เดือนที่มีอากาศร้อนที่สุด คือ มีนาคม
- ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนธันวาคม ซึ่งเป็นฤดูมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และมีร่องความกดอากาศต่ำปกคลุมภาคใต้เป็นระยะๆอีกด้วย จึงทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และเดือนกันยายนจะมีฝนตกมากที่สุด จากการที่มีลักษณะภูมิอากาศแบบมรสุมในเขตร้อน อุณหภูมิในแต่ละฤดูกาลจึงไม่แตกต่างกันมากนักคือ อยู่ระหว่าง ๒๙ - ๓๖ องศาเซลเซียส สำหรับอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๑.๗ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๙ องศาเซลเซียส และปริมาณน้ำฝนโดยเฉลี่ยปีละประมาณ ๓,๖๑๔.๕ มิลลิเมตร

๑.๙ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

จังหวัดพังงา อยู่ใกล้ทะเล ฤดูร้อนจึงไม่ร้อนมาก ส่วนฤดูหนาวไม่ถึงกับหนาวจัด อุณหภูมิเฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ มีค่าอยู่ในช่วง ๒๘.๑๐ °C - ๒๘.๙๕ °C อุณหภูมิสูงสุดระหว่างปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๓๓.๗ °C - ๓๔.๘ °C อุณหภูมิต่ำสุดระหว่างปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง ๒๒.๒ °C - ๒๓.๑ °C และมีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยระหว่างปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ อยู่ที่ ๘๐.๗๐ % - ๘๒.๕๐ %

ตารางที่ ๑ : แสดงอุณหภูมิจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

เดือน	อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๖			อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๗			อุณหภูมิ (°C) ปี ๒๕๖๘		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๓๓.๕	๒๐.๐	๒๖.๗๕	๓๔.๗	๒๒.๐	๒๘.๓๕	๓๔.๑	๒๐.๘	๒๗.๔๕
กุมภาพันธ์	๓๔.๕	๒๑.๘	๒๘.๑๕	๓๕.๙	๒๒.๐	๒๘.๙๕	๓๕.๖	๒๐.๗	๒๘.๑๕
มีนาคม	๓๕.๖	๒๐.๓	๒๗.๙๕	๓๕.๖	๒๓.๗	๒๙.๖๕	๓๕.๔	๒๓.๐	๒๙.๒๐
เมษายน	๓๔.๓	๒๓.๖	๒๘.๙๕	๓๗.๕	๒๓.๗	๓๐.๖๐	๓๕.๕	๒๓.๐	๒๙.๒๕
พฤษภาคม	๓๔.๙	๒๓.๕	๒๙.๒๐	๓๖.๓	๒๔.๐	๓๕.๑๕	๓๕.๐	๒๓.๓	๒๙.๑๕
มิถุนายน	๓๓.๐	๒๔.๐	๒๘.๕๐	๓๔.๐	๒๒.๒	๒๘.๑๐	๓๓.๗	๒๒.๗	๒๘.๒๐
กรกฎาคม	๓๓.๒	๒๓.๕	๒๘.๓๕	๓๓.๗	๒๓.๕	๒๘.๖๐	๓๓.๕	๒๔.๒	๒๘.๘๕
สิงหาคม	๓๒.๕	๒๓.๕	๒๘.๐๐	๓๓.๕	๒๓.๓	๒๘.๔๕	๓๓.๔	๒๒.๕	๒๗.๙๕
กันยายน	๓๓.๑	๒๓.๐	๒๘.๐๕	๓๓.๕	๒๓.๔	๒๘.๔๕	๓๒.๘	๒๓.๒	๒๘.๐๐
ตุลาคม	๓๓.๐	๒๓.๔	๒๘.๒๐	๓๓.๒	๒๓.๓	๒๘.๒๕	๓๓.๐	๒๒.๗	๒๗.๘๕
พฤศจิกายน	๓๓.๕	๒๓.๐	๒๘.๒๕	๓๕.๕	๒๒.๘	๒๙.๑๕	๓๑.๘	๒๐.๕	๒๖.๑๕
ธันวาคม	๓๓.๑	๒๓.๐	๒๘.๐๕	๓๔.๐	๒๒.๘	๒๘.๔๐	๓๔.๓	๑๙.๘	๒๗.๐๕
เฉลี่ย	**๓๓.๗**	**๒๒.๗**	**๒๘.๒๐**	**๓๔.๘**	**๒๓.๑**	**๒๘.๙๕**	**๓๔.๐**	**๒๒.๒**	**๒๘.๑๐**

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

ตารางที่ ๒ : แสดงความชื้นสัมพัทธ์จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

เดือน	ปี ๒๕๖๖			ปี ๒๕๖๗			ปี ๒๕๖๘		
	ความชื้นสัมพัทธ์(%)			ความชื้นสัมพัทธ์(%)			ความชื้นสัมพัทธ์(%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	๙๐	๕๗	๗๓.๕๐	๙๗	๖๒	๗๙.๕๐	๙๓	๕๘	๗๕.๕๐
กุมภาพันธ์	๙๒	๕๙	๗๕.๕๐	๙๓	๕๔	๗๓.๕๐	๙๗	๖๑	๗๙.๐๐
มีนาคม	๙๑	๕๓	๗๒.๐๐	๙๑	๕๓	๗๒.๐๐	๙๔	๖๑	๗๗.๕๐
เมษายน	๙๔	๖๑	๗๗.๕๐	๙๓	๕๘	๗๕.๕๐	๙๖	๖๗	๘๑.๕๐
พฤษภาคม	๙๕	๗๐	๘๒.๕๐	๙๖	๖๕	๘๐.๕๐	๙๗	๗๕	๘๖.๐๐
มิถุนายน	๙๖	๗๒	๘๔.๐๐	๙๕	๖๘	๘๑.๕๐	๙๖	๗๕	๘๕.๕๐
กรกฎาคม	๙๖	๗๗	๘๖.๕๐	๙๖	๗๔	๘๕.๐๐	๙๓	๗๔	๘๓.๕๐
สิงหาคม	๙๗	๗๖	๘๖.๕๐	๙๘	๗๑	๘๔.๕๐	๙๗	๗๕	๘๖.๐๐
กันยายน	๙๘	๗๗	๘๗.๕๐	๙๘	๗๗	๘๗.๕๐	๙๗	๗๗	๘๗.๐๐
ตุลาคม	๙๘	๗๑	๘๔.๕๐	๙๘	๗๕	๘๖.๕๐	๙๘	๗๕	๘๖.๕๐
พฤศจิกายน	๙๗	๖๙	๘๓.๐๐	๙๗	๖๘	๘๒.๕๐	๙๖	๗๒	๘๔.๐๐
ธันวาคม	๙๖	๖๕	๘๐.๕๐	๙๔	๖๖	๘๐.๐๐	๙๓	๕๘	๗๕.๕๐
เฉลี่ย	**๙๕**	**๖๗**	**๘๑.๐๐**	**๙๖**	**๖๖**	**๘๐.๗๐**	**๙๖**	**๖๙**	**๘๒.๕๐**

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

๑.๑๐ ปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา

เนื่องจากจังหวัดพังงา อยู่ทางด้านฝั่งตะวันตกของภาคใต้ ซึ่งรับลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้อย่างเต็มที่ในฤดูฝนจึงเป็นจังหวัดที่มีฝนอยู่ในเกณฑ์ดีมากเมื่อเทียบกับจังหวัดอื่นๆในภาคเดียวกัน ส่วนในฤดูมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกน้อยเพราะถูกทิวเขาทางด้านตะวันออกของภาคใต้ปิดกั้นลมไว้ ปริมาณน้ำฝน จังหวัดพังงา ระหว่างปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗ มีปริมาณน้ำฝนอยู่ในช่วง ๔,๒๑๕.๕ มม. ถึง ๔,๔๖๒.๗ มม. ปริมาณน้ำฝนมากที่สุดในปี ๒๕๖๕ วัดได้ ๔,๔๖๒.๗ มม. จำนวนวันฝนตก ๒๓๓ วัน ส่วนปริมาณน้ำฝนน้อยที่สุดในปี ๒๕๖๗ วัดได้ ๔,๒๑๕.๕ มม. จำนวนวันฝนตก ๑๖๘ วัน

ตารางที่ ๓ : แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝนจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘

เดือน	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘	
	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก (วัน)	ปริมาณน้ำฝน (มม.)	จำนวนวันฝนตก(วัน)
มกราคม	๖๑.๔	๕	๓๗.๔	๖	๒.๗	๔
กุมภาพันธ์	๔๓.๕	๖	๒๐.๘	๒	๔๒.๐	๘
มีนาคม	๖๓.๗	๓	๑๘.๑	๒	๗๗.๒	๑๐
เมษายน	๙๓.๐	๙	๑๐.๕	๔	๓๐๕.๘	๒๑
พฤษภาคม	๗๗๑.๘	๒๕	๕๘๐.๒	๑๗	๘๐๘.๖	๒๔
มิถุนายน	๒๙๘.๙	๒๓	๕๕๓.๘	๑๗	๔๕๓.๒	๒๑
กรกฎาคม	๘๓๐.๔	๒๖	๔๒๐.๖	๒๕	๓๘๐.๒	๑๙
สิงหาคม	๓๖๐.๖	๒๑	๖๔๙.๖	๒๒	๕๖๖.๒	๒๔
กันยายน	๑,๐๘๔.๖	๒๕	๙๔๕.๘	๒๕	๗๒๖.๗	๒๕
ตุลาคม	๓๖๐.๕	๒๗	๗๖๙.๗	๒๔	๖๗๑.๕	๒๓
พฤศจิกายน	๒๓๔.๗	๑๙	๑๒๙.๗	๑๖	๓๒๐.๑	๑๘
ธันวาคม	๗๔.๙	๑๑	๗๙.๓	๘	๖.๓	๒
รวม	**๔,๒๗๘.๐**	**๒๐๐**	**๔,๒๑๕.๕**	**๑๖๘**	**๔,๓๖๐.๕**	**๑๙๙**

ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา (สถานีพังงา - ตะกั่วป่า)

๑.๑๑ ทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินจังหวัดพังงาแบ่งตามภูมิสัณฐาน ลักษณะทางธรณีวิทยาและวัตถุต้นกำเนิดดิน ได้ดังนี้

(ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน)

๑) หาดและเนินทราย (Beach and sand dune) พื้นที่หาดทราย เป็นพื้นที่ระหว่างแนว น้ำทะเลขึ้นและน้ำทะเลลง มีลักษณะเป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของคลื่น และกระแสน้ำทะเล ส่วนพื้นที่เนินทรายหรือสันทรายเป็นพื้นที่ที่มีลักษณะนูนเป็นโคกเตี้ย ๆ และ เป็นแนวยาวขนานกับชายฝั่งทะเล มีสภาพพื้นที่ราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย การระบายน้ำ ค่อนข้างมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายและมักมีเปลือกหอยปะปนอยู่ในดิน สีน้ำตาล น้ำตาลปนเหลือง หรือเหลืองปนแดง เช่น ชุดดินบาเจาะ (Bc) ชุดดินหัวหิน (Hh) เป็นต้น

๒) ที่ราบชายฝั่งทะเล (Coastal plain) เกิดจากคลื่นพัดพาและกระแสลมพัดพาเอาเศษ วัตถุจากทะเลทั้งโคลน กรวด ทราย และตะกอนต่าง ๆ เข้ามาทับถมบริเวณชายฝั่ง และลึกเข้าไปใน แผ่นดินมากกว่าหาดทราย แบ่งเป็น

(๑) พื้นที่น้ำทะเลขึ้นถึงในปัจจุบัน (Active tidal flats) เป็นพื้นที่ที่มีน้ำทะเลขึ้นถึง ดินมีสีคล้ำ อินทรียวัตถุสูง และเป็นดินเค็ม (saline soil) ดินส่วนใหญ่มีศักยภาพที่ก่อให้เกิดดินกรดกำมะถันหรือเป็นดินเปรี้ยวจัด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ การระบายน้ำเลวมาก เนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือเนื้อดินละเอียด อาทิ ชุดดินตะกั่วทุ่ง (Tkt)

(๒) พื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึง (Former tidal flats) เป็นพื้นที่ที่น้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีตเป็นช่วงต่อระหว่างตะกอนทะเลกับตะกอนน้ำจืด มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ หรือเป็นแอ่งต่ำมีน้ำขังตลอดปีการระบายน้ำเลวมาก มีเนื้อดินเป็นดินทรายแป้งละเอียดหรือดินเหนียว ที่มีการพัฒนาชั้นดินไม่มากนัก สีเทาอ่อน มีจุดประสีน้ำตาลแก่ น้ำตาลปนเหลือง และน้ำตาลปนเขียวมะกอก อาทิชุดดินไชยา (Cya)

๓) ที่ราบน้ำท่วมถึง (Flood plain) ที่ราบริมแม่น้ำหรือลำธาร หน้าฝนหรือหน้าน้ำ มักมีน้ำท่วมเป็นครั้งคราว เป็นสภาพพื้นที่ที่เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพา และมีตะกอนเพิ่มมากขึ้นหลังน้ำท่วม ส่วนของสันดินริมน้ำ (Levee) เป็นที่ดอน เกิดจากการทับถมของตะกอนน้ำพาบริเวณริมฝั่งแม่น้ำเป็นสันนูนขนานไปกับริมฝั่งแม่น้ำ การระบายน้ำค่อนข้างดีถึงดี เนื้อดินค่อนข้างหยาบ อาทิชุดดินตาขุน (Tkn)

๔) ที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain) เป็นบริเวณที่ได้รับอิทธิพลของแม่น้ำหรือลำน้ำสาขา วัตถุต้นกำเนิดดินเป็นตะกอนน้ำพา (Alluvium) มีสภาพพื้นที่เป็นที่ราบขนาดใหญ่สองฝั่งแม่น้ำแต่ละฝั่งอาจมีที่ราบแบบขั้นบันไดหรือตะพักได้หลายระดับ แบ่งเป็น

(๑) ตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) เป็นที่ลุ่ม มีสภาพพื้นที่ราบเรียบ ดินลึกมาก เนื้อดินอาจเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินทรายแป้งละเอียด สีเทา น้ำตาลปนเทา และน้ำตาล มีจุดประสีต่าง ๆการระบายน้ำค่อนข้างเลวถึงเลว เช่น ชุดดินสายบุรี (Bu) ชุดดินสงขลา (Sng) เป็นต้น

(๒) ตะพักลำน้ำระดับกลางและระดับสูง (Middle and high terrace) เป็นที่ดอน มีสภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาด ดินตื้นถึงชั้นกรวดลูกรังถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบ ดินร่วนละเอียดหรือดินร่วนปนชิ้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาลเหลือง น้ำตาลปนแดงไปจนถึงแดงการระบายน้ำดีปานกลางถึงดี เช่น ชุดดินลำภูรา (Ll) ชุดดินรือเสาะ (Ro) เป็นต้น

๕) ที่ลาดเชิงเขา (Piedmont) เขา (Hill) ภูเขา (Mountain) มีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงเนินเขา ที่เกิดจากการที่หินผุพังสลายตัวอยู่กับที่หรือถูกเคลื่อนย้ายโดยแรงโน้มถ่วงของโลกในระยะทางใกล้ๆ และถูกควบคุมด้วยลักษณะของโครงสร้างทางธรณีวิทยา ส่วนใหญ่พบหินปะปนในหน้าตัดดินและลอยหน้า แบ่งตามลักษณะและชนิดของหินดังนี้

(๑) พัฒนาจากกลุ่มหินตะกอนหรือหินแปรเนื้อละเอียดหรือหินในกลุ่ม ส่วนใหญ่เป็นหินดินดานและหินฟิลไลต์ ดินตื้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกปานกลาง เนื้อดินเป็นดินเหนียวละเอียดถึงดินเหนียวปนชิ้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดง และน้ำตาลปนเหลือง การระบายน้ำดีพบเศษหินปะปนในหน้าตัดดินหรือบนผิวดิน เช่น ชุดดินนาทอน (Ntn) ชุดดินปากจั่น (Pac) เป็นต้น

(๒) พัฒนาจากหินอัคนีชนิดหินแกรนิต ดินตื้นถึงชั้นเศษหินหรือหินพื้นถึงดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินร่วนหยาบถึงดินร่วนปนชิ้นส่วนหยาบมาก สีน้ำตาล น้ำตาลปนแดงถึงแดง การระบายน้ำดี เช่น ชุดดินฉลอง (Chl) ชุดดินคลองนกกระทุง (Knk) ชุดดินพังงา (Pga) เป็นต้น

๖) พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๕ ทรัพยากรดินมีความแตกต่างกันออกไปในแต่ละพื้นที่

ข้อมูลสภาพทรัพยากรดินของจังหวัดพังงาได้จากแผนที่กลุ่มชุดดินมาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ ของกรมพัฒนาที่ดิน ซึ่งจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยกลุ่มชุดดิน ๒๒ กลุ่ม ดังนี้

ตารางที่ ๔ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม		
๓	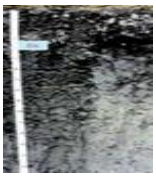	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อย อาจพบชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลที่ไม่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถันภายในความลึก ๑๕๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๕		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางหรือเป็นด่าง การระบายน้ำเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำถึงปานกลาง
๖		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางหรือเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัด การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๗		ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๑๓		ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเลวมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
๑๗		ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๒๒	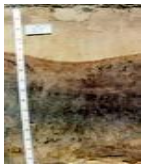	ดินร่วนหยาบลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ ๔ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม		
๒๕		ดินตื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นด่างเล็กน้อย การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๙	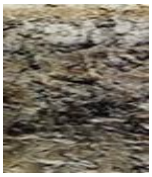	ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นดินสลับ เนื้อดินไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินชื้น		
๒๖		ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินชื้น		
๓๒		ดินร่วนหรือดินทรายแป้งละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
๓๔	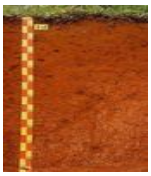	ดินร่วนละเอียดถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลางความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๓๙		ดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๒	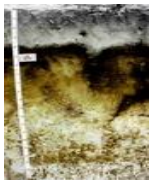	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก ๑๐๐ ซม. จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๔๓		ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือสันทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

ตารางที่ ๔ : แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน		ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินชื้น		
๔๕		ดินตื้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๐		ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๑		ดินตื้นถึงชันหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายนำดีถึงค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๕๓		ดินเหนียวลึกปานกลางถึงชั้นหินพื้นลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
๖๐		ดินตะกอนนำพาเชิงซ้อน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงปานกลาง การระบาน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา		
๖๒		พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ ๕ : แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๓	๘,๑๕๓	๒๖ D/๕๓C	๑,๔๓๖	๕๐B	๑,๑๔๐
๕	๓,๓๑๔	๒๖E	๖,๑๓๐	๕๐B/๕๑B	๓,๑๗๗
๖	๑๒,๓๒๓	๓๒	๔๑,๖๕๗	๕๐C	๖๑๑
๖sp	๔,๒๖๙	๓๒B	๑๘,๐๓๐	๕๐C/๕๑C	๘๓๒
๖sp/๒๖	๘๙๑	๓๔	๒๐,๓๐๐	๕๐D/๕๑D	๓๔๓
๗	๕,๒๑๒	๓๔B	๑๔,๗๒๐	๕๑B	๙๖๙
๑๓	๒๕,๓๑๖๒	๓๔B/๕๐B	๓,๒๘๔	๕๑C	๕๖๕
๑๗	๗,๓๓๔	๓๔C	๗,๘๕๐	๕๑D	๘๒๕

ตารางที่ ๕ : แสดงหน่วยแผนที่ดินต่างๆ ที่พบแพร่กระจายอยู่ในจังหวัดพังงา (ต่อ)

กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน	เนื้อที่ (ไร่)
๑๗/๒๖B	๓,๘๙๙	๓๔C/๕๐C	๓,๒๐๕	๕๓	๗,๑๗๐
๑๗p	๓,๙๖๔	๓๔D/๕๐D	๑๗๗	๕๓B	๒๙,๙๘๗
๒๒	๓๙๙	๓๙	๓,๕๙๐	๕๓C	๔๗,๗๗๓
๒๕	๒,๗๓๖	๓๙B	๓,๘๐๕	๕๓D	๓๕,๒๐๗
๒๕/๓๔	๗,๒๕๓	๓๙C	๒,๗๗๒	๕๓E	๑๒,๖๒๗
๒๖	๓๖,๑๗๒	๓๙D	๗๖๐	๕๙	๒๘,๓๒๙
๒๖/๕๓	๙,๗๐๖	๔๒	๑๑,๕๐๖	๖๐	๑,๙๒๘
๒๖B	๑๐๓,๗๖๕	๔๒/๔๓	๑๘,๒๑๔	๖๒	๑,๓๖๒,๕๙๕
๒๖B/๕๓B	๑๔,๖๔๑	๔๓	๓๙,๗๔๓	M	๒๙๗
๒๖B/๕๓C	๓,๑๐๑	๔๕	๒๙๖	MC	๑,๘๓๖
๒๖B/๕๓D	๖๗๓๑๕	๔๕B	๕,๒๘๒	ML	๙๗,๕๓๙
๒๖C	๕๐๗๑๒๙	๔๕B/๕๓B	๒,๑๘๐	SP	๔๗๙
๒๖C/๕๓C	๑,๘๖๒	๔๕C	๒,๔๔๗	U	๑,๓๗๗
๒๖ D	๑๖,๘๘๓	๔๕C/๕๓C	๒,๖๑๒	W	๑๙๓,๓๒๔
				รวม	**๒,๖๐๖,๘๐๙**

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

หมายเหตุ : B = มีความลาดชัน ๒-๕ % C= มีความลาดชัน ๕-๑๒ % D = มีความลาดชัน ๑๒-๒๐ % E=มีความลาดชัน ๒๐-๓๕ %
P = มีการระบายน้ำเลว SP = มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว

ตารางที่ ๖ : แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เมืองพังงา	๑๓ ๒๕ ๕๙ ๖ ๑๗p ๕ ๑๗/๒๖B ๑๗ ๖sp/๒๖	๖๒ ๕๓C ๒๖B ๓๒ ๕๓B ๕๓D ๓๔B ๒๖C ๕๓ ๒๖B/๕๓B ๒๖ ๒๖D/๕๓C ๓๔ ๒๖D ๔๕C ๕๓E ๔๕B ๒๖B/๕๓D ๓๒B ๒๖E ๔๒ ๓๙B ๕๑D ๕๑C
ตะกั่วป่า	๑๓ ๕๙ ๖	๖๒ ๒๖B ๒๖C ๔๓๔๒/๔๓ ๒๖D ๕๓B ๓๔ ๕๓D ๒๖E ๕๓C ๒๖ ๓๒B ๓๔B ๔๕C/๕๓C ๓๒ ๓๙ ๔๕B ๕๐B/๕๑B ๕๓ ๕๐C/๕๑C ๔๒๔๕๕๓E
ตะกั่วทุ่ง	๑๓ ๕๙ ๗ ๑๗ ๖ ๓ ๖sp ๕ ๑๗/๒๖B	๖๒ ๒๖B ๒๖/๕๓ ๕๓C ๒๖C ๒๖ ๕๓D ๒๖B/๕๓D ๕๓B ๕๓E ๓๔C๒๖D ๔๓ ๓๔B/๕๐B ๓๔ ๒๖B/๕๓B ๓๔B ๕๓ ๓๔C/๕๐C ๒๖E ๕๐B/๕๑B ๔๒/๔๓ ๔๒ ๕๑C ๓๒ ๕๐C/๕๑C
ท้ายเหมือง	๑๓ ๕๙ ๖ ๑๗/๒๓B ๗ ๑๗p ๑๗	๒๖B ๓๒ ๒๖ ๒๖C ๔๓ ๕๓C ๒๖B/๕๓B ๕๓B ๓๔ ๓๔B ๒๖B/๕๓C ๓๒B ๓๔C ๔๒/๔๓ ๖๐ ๒๖D ๔๒ ๒๖C/๕๓C ๕๓E ๕๓ ๒๖E ๕๑B ๕๓D ๓๙ ๒๖/๕๓
กะปง	๕๙ ๖	๖๒ ๒๖B ๒๖C ๕๓D ๕๓C ๕๓E ๕๓B ๓๒ ๒๖B/๕๓B ๒๖D ๒๖C/๕๓C ๓๒B ๒๖E ๒๖ ๕๑B
ทับปุด	๑๓ ๒๕/๓๔ ๑๗ ๖sp ๕๙ ๖ ๑๗p๕ ๖sp/๒๖ ๒๕ ๗ ๒๒	๖๒ ๓๒ ๓๔ ๕๓C ๒๖ ๓๔B ๒๖B ๕๓B ๕๓ ๕๓D ๔๒ ๓๒B ๒๖B/๕๓C ๒๖C ๔๕B ๕๑B ๓๒B/๓๔B
คุระบุรี	๑๓ ๕๙ ๖ ๒๕	๖๒ ๒๖B ๔๓ ๓๒B ๓๒ ๒๖ ๔๒/๔๓ ๔๒ ๕๓C ๕๓B ๕๓D ๒๖C ๔๕B ๔๕B/๕๓B ๓๙B ๕๓E ๔๕C ๒๖D ๓๔ ๕๐B/๕๑B ๔๕C/๕๓C ๓๙ ๕๐B ๕๑D ๕๐C ๒๖B/๕๓B ๓๔B ๓๙C ๓๔C ๒๖E ๖๐ ๓๙D ๒๖C/๕๓C ๕๑C

ตารางที่ ๖ : แสดงการกระจายของกลุ่มชุดดินที่พบในอำเภอต่างๆ เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปน้อย (ต่อ)

อำเภอ	เนื้อที่ (ไร่)	กลุ่มชุดดิน
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ดอน
เกาะยาว	๑๓ ๕๙	๖๒ ๓๙C ๓๔B ๓๔C ๓๔C/๕๐C ๓๙B ๔๓ ๔๒ ๕๓C ๓๙ ๕๓D ๕๓B ๕๓E ๓๙D ๓๔B/๕๐B ๕๐D/๕๑D ๒๖D ๓๔D/๕๐D ๒๖C ๒๖B/๕๓B ๓๔

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน

ลักษณะดินจะแตกต่างกันตามธรณีสัณฐานและต้นกำเนิดดินซึ่งแบ่งออกได้ ดังนี้

❖หาดทรายและสันทราย (Beach ridges and sand dune) เกิดเป็นแนวยาวแคบๆขนานกับชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเกิดจากการกระทำของคลื่นหรือกระแสน้ำทะเลพัดพาเอาทรายไปกองทับถมไว้บริเวณเหนือหาดทรายทำให้เกิดเป็นสันทรายเตี้ยๆลักษณะของเนื้อดินเป็นดินทรายมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดความลาดชันประมาณ ๒-๔ % ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำการใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นสวนมะพร้าว

❖บริเวณที่ลุ่มราบน้ำทะเลขึ้นถึง (Active tidal flat) ลักษณะพื้นที่เป็นที่ราบลุ่มชายฝั่งทะเลที่น้ำทะเลขึ้นถึงอยู่เป็นประจำส่วนใหญ่เกิดตามบริเวณปากแม่น้ำของอำเภอคุระบุรี ตะกั่วป่า ตะกั่วทุ่ง ทับปุดและอำเภอเมืองพังงา เกิดจากการทับถมของตะกอนตามบริเวณปากแม่น้ำส่วนใหญ่เป็นตะกอนเนื้อละเอียด ดังนั้น ดินที่พบในบริเวณนี้จึงเป็นดินเลนหรือดินทรายปนเลนหรือดินเหนียวสีเทาและดินเค็มหรือดินเค็มกรดแฝง เนื่องจากอิทธิพลของน้ำทะเล การใช้ประโยชน์ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน

❖บริเวณที่ราบตะกอนลำน้ำ (Alluvial plain) ประกอบด้วย * บริเวณที่เป็นสันดินริมน้ำ (Levee) เกิดจากแม่น้ำลำธารพาตะกอนมาทับถมในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำมีความลาดชันประมาณ ๒ - ๔ % ดินที่พบเป็นดินเนื้อละเอียดมีการระบายน้ำดีการใช้ประโยชน์ของที่ดิน ส่วนใหญ่ปลูกไม้ผล

* บริเวณที่เป็นที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำ (Low terrace) ลักษณะเป็นที่ราบเรียบเกิดจากตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันเป็นเวลานานดังนั้นจึงทำให้ดินมีลักษณะเนื้อดินแตกต่างกันไปเช่น ดินเหนียว ดินร่วนปนดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย หรือดินร่วนเหนียวปนทราย เป็นต้น โดยทั่วไปมีการระบายน้ำเลว พบบริเวณอำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง การใช้ประโยชน์ของที่ดินใช้ทำนาข้าวและปลูกปาล์มน้ำมัน

* บริเวณที่เป็นลูกคลื่นของลานตะพักลำน้ำ (Old alluvial terrace) ลักษณะเป็นที่ดอนอยู่ถัดจากที่ราบลานตะพักลำน้ำระดับต่ำซึ่งเกิดจากการเปลี่ยนทิศทางเดินของแม่น้ำลำธารและการกัดเซาะของแม่น้ำลำธารในอดีต ทำให้ภูมิประเทศดังกล่าวเป็นเนินมีลักษณะคล้ายลูกคลื่นดินส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นดินเนื้อหยาบหรือค่อนข้างเป็นทรายบางแห่งพบลูกรังปะปนอยู่ในชั้นดิน การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพารา มะพร้าว ไม้ผล และปาล์มน้ำมัน

* บริเวณพื้นที่ลูกคลื่นที่เป็นพื้นที่เหลือค้างจากการกัดกร่อน (Erosional surface) บริเวณนี้เคยเป็นเนินเขาหรือภูเขามาก่อนต่อมาเกิดการกัดกร่อนตามธรรมชาติทำให้ผิวพื้นกลายเป็นลูกคลื่นลอนลาดถึงลอนชันดังที่เห็นอยู่ในปัจจุบัน ลักษณะของดินในบริเวณนี้แตกต่างกันไปแล้วแต่ชนิดของหินพื้นล่าง การใช้ประโยชน์ที่ดินปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน

❖บริเวณที่ลาดเชิงเขาและเนินเขา (Foothill slope and hilly) ลักษณะพื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ยๆ มีความลาดชัน ๑๖ - ๓๕ % ที่ดินส่วนใหญ่เกิดจากการสลายตัวของหินพื้นล่างหรือเกิดจากหินลาดเชิงเขา ส่วนใหญ่จะเป็นดินตื้นมีเศษหินปะปน การใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นป่าไม้ธรรมชาติและปลูกยางพารา

❖บริเวณที่เป็นภูเขาและเทือกเขา (Hills and mountains) เป็นภูเขาและเทือกเขาต่างๆ สลับซับซ้อน มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ % เป็นทิวยาวตามแนวเหนือใต้และทางด้านทิศตะวันออก ได้แก่ ทิวเขาภูเก็ต ประกอบด้วยหินชนิดต่างๆ เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร พืชพรรณที่ขึ้นอยู่เป็นป่าดิบชื้น

✦ ลักษณะดินบางบริเวณ

❖ดินในตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี ลักษณะดินเป็นดินลาดเชิงซ้อน เป็นสภาพพื้นที่ประกอบด้วยภูเขาและเทือกเขามีความลาดชันมากกว่าร้อยละ ๓๐ มักจะเกิดปัญหาการพังทลายของดิน

❖ดินในตำบลเกาะพระทอง อำเภอคุระบุรี ดินชุดนี้จัดเป็นดินลึกมาก เนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทรายมีปริมาณธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มักจะเกิดปัญหาดินไม่อุ้มน้ำเพราะเป็นดินทรายจัดและเนื้อดินหยาบเป็นทรายจัด

❖ดินในบริเวณตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดีดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ส่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวด ดินชุดนี้มีปริมาณอาหารตามธรรมชาติต่ำมักจะเกิดปัญหาการสูญเสียหน้าดินและการพังทลายของดิน

❖ดินในอำเภอตะกั่วป่า ลักษณะดินเป็นดินลึกมีการระบายน้ำดี ดินบนเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย ดินตอนล่างมีเนื้อดินเหนียวปนทรายหยาบปานกลางถึงปนทรายหยาบ มักจะเกิดปัญหาการกัดกร่อนผิวดินโดยเฉพาะบริเวณที่มีความลาดชันสูงเนื่องจากอัตราการไหลของน้ำบนผิวดินเร็ว

❖ดินในตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ดินชุดนี้เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชั้นบนมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย ดินชุดนี้มีธาตุอาหารตามธรรมชาติต่ำ มีสมบัติทางกายภาพเลว เพราะเป็นดินทรายหยาบไม่มีโครงสร้างและมีการระบายน้ำมากเกินไป ดินชุดนี้มักเกิดปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลนน้ำเนื่องจากดินไม่อุ้มน้ำ

❖ดินในตำบลพรุใน อำเภอเกาะยาว เป็นดินลึกมากมีการระบายน้ำดี มีการไหลบ่าของน้ำผิวดินเร็ว ดินบนเป็นดินร่วนปนทราย ดินล่างเป็นดินร่วนปนทรายและมีปริมาณอนุภาคดินเหนียวเพิ่มขึ้นตามความลึก มักเกิดปัญหาดินมีการระบายน้ำค่อนข้างมากเนื่องจากเนื้อดินเป็นดินทราย

❖ สภาพการใช้ที่ดิน

สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา จากฐานข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน จากข้อมูลระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุกออนไลน์ (Agri Map Online) กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมพื้นที่ ๓,๔๓๔,๓๓๑.๕๒ ไร่ จำแนกได้เป็นพื้นที่ป่ามากที่สุด จำนวน ๑,๑๙๗,๐๔๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๔.๘๖ ของจังหวัด รองลงมาเป็นไม้ยืนต้น จำนวน ๑,๐๑๒,๖๐๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๔๘ ของจังหวัด และพื้นที่น้ำ จำนวน ๙๘๑,๘๑๖.๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๙ ของจังหวัด

ตารางที่ ๗ : แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดพังงา

ประเภท	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละ
พื้นที่ป่า	๑,๑๙๗,๐๔๘	๓๔.๘๖
ไม้ยืนต้น	๑,๐๑๒,๖๐๕	๒๙.๔๘
พื้นที่น้ำ	๙๘๑,๘๑๖.๔๐	๒๘.๕๙
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๙๓,๗๖๑.๔๙	๒.๗๓
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๗๖,๕๗๒.๑๙	๒.๒๓
ไม้ผล	๓๕,๗๗๑.๙๕	๑.๐๔
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๒๐,๗๕๗.๘๙	๐.๖
พื้นที่นา	๕,๔๙๔.๐๙	๐.๑๖
พืชไร่	๔,๗๐๕.๓๕	๐.๑๔
พื้นที่ลุ่ม	๔,๔๒๘.๖๕	๐.๑๓
ทุ่งหญ้าและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๙๒๖.๒๓	๐.๐๓
พืชสวน	๓๓๐.๑๒	๐.๐๑
เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	๑๑๓.๓๗	๐
รวม	**๓,๔๓๔,๓๓.๕๒**	**๑๐๐**

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๖๒-๒๕๖๕) http://agri-map-online.moac.go.th/

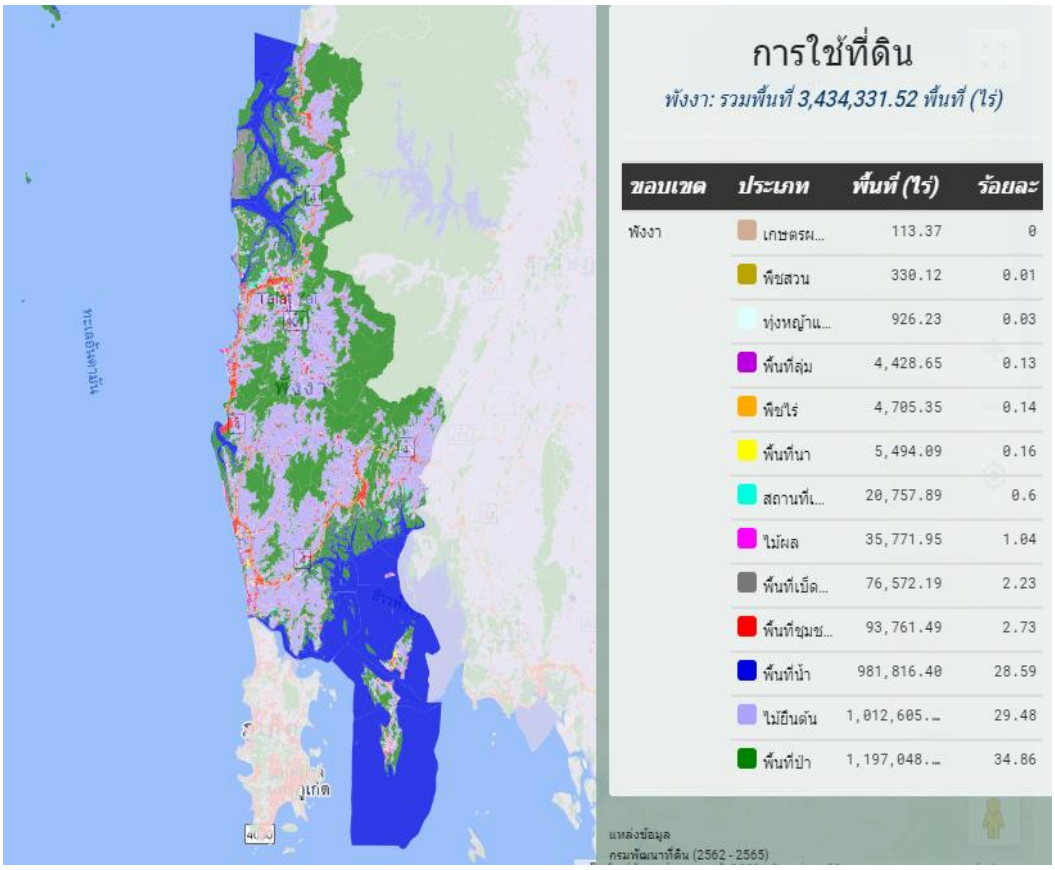

ภาพที่ ๓ : แผนที่การใช้ที่ดินจังหวัดพังงา

❖ **ปัญหาทรัพยากรดิน**

๑. ดินในจังหวัดพังงาเสื่อมสภาพจากการใช้ที่ดิน โดยเกษตรกรมีการใช้สารเคมี ปุ๋ยเคมี ยาฆ่าแมลง การทำการเกษตรแบบเชิงเดี่ยว อีกทั้งเกษตรกรมีการใช้ที่ดินไม่เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่

๒. สภาพดินในบริเวณพื้นที่ที่เคยทำเหมืองแร่มาก่อน ดินเหมืองแร่ร้าง (Min spoil land) ซึ่งปัจจุบันได้เลิกกิจการไปแล้ว สภาพพื้นที่ประกอบไปด้วยขุมเหมืองที่เป็นบ่อน้ำลึกกองหิน กองทรายเป็นเนินสูง ๆ ต่ำ ๆ มีลานกรวดหินทรายแผ่ไปทั่วบริเวณพื้นที่เนื่องจากถูกพัดพามาจากที่สูงบนเนินดินบริเวณนี้ นอกจากเป็นดินที่เสื่อมโทรมแล้ว ยังก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพแวดล้อม เช่น ทำให้ลำคลองตื้นเขิน เนื่องจากกรวด ดิน ทราย จะถูกพัดพาไปตกทับถม อีกทั้งทำให้เนื้อที่ป่าไม้ หรือพื้นที่ทำการเกษตรกรรมลดลง

๓. สภาพดินทรายจัด ดินเป็นทรายจัดจะมีปริมาณธาตุอาหารอยู่น้อยและมีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำมาก

๔. สภาพดินเลนเค็มชายทะเล บริเวณที่เป็นดินเลนเค็มชายทะเลจะมีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำ ทำให้ดินไม่มีศักยภาพ ก่อให้เกิดกรดกำมะถัน เกิดก๊าซพิษไข่เน่า และก๊าซมีเทน ซึ่งเป็นอันตรายต่อพืชที่ปลูก พืชที่ปลูกมีการทรงตัวได้ต่ำ ทำให้พืชล้มง่าย เมื่อดินแห้งจะแปรสภาพเป็นดินกรดกำมะถันและเค็ม

๕. สภาพดินบนพื้นที่มีความลาดชัน บริเวณพื้นที่เกษตรที่มีความลาดชันมากมักจะเกิดการกร่อน มีผลทำให้ดินถูกชะลางพังทลายได้ง่าย ทำให้ดินสูญเสียความอุดมสมบูรณ์บางบริเวณ อาจจะถูกกัดเซาะเป็นร่องลึก ยากต่อการทำการเพาะปลูก

ตารางที่ ๘ : แสดงดินมีปัญหาจังหวัดพังงา

ประเภท	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละ
ดินตื้น	๑๐๗,๖๙๐	๖.๐๐
ดินทราย	๘๐,๕๓๑	๔.๔๘
ดินเค็ม	๓๒๑,๘๔๖	๑๗.๙๒
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	๑,๒๘๕,๘๘๐	๗๑.๖๐
รวม	**๑,๗๙๕,๙๔๗**	**๑๐๐**

ที่มาข้อมูล : กรมพัฒนาที่ดิน http://agri-map-online.moac.go.th/ (๒๕๕๘)

๑.๑๒ ทรัพยากรน้ำ

❖**แหล่งน้ำตามธรรมชาติ**

จังหวัดพังงา มีแม่น้ำห้วย ลำธาร คลอง ๓๕๗ สาย ซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานได้ช่วงฤดูแล้ง ๓๓๗ สาย มีแหล่งน้ำที่ได้รับการปรับปรุงฟื้นฟูแล้ว ๑๘๐ แห่ง แหล่งน้ำที่ใช้เป็นแหล่งน้ำดิบ เพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร ที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปัจจุบันประกอบด้วยลำน้ำ ๖ สาย ได้แก่

๑.) คลองพังงา มีความยาวประมาณ ๔๕ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่ำ ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านอำเภอเมืองที่ตำบลทุ่งคาโงก ตำบลนบปริง ตำบลถ้ำน้ำผุดและไหลลงสู่อ่าวพังงาที่บ้านท้ายช้าง เดิมคลองสายนี้เป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือสำเภาแล่นเข้ามาติดต่อซื้อขายถึงตัวเมืองพังงา แต่ปัจจุบันลำน้ำมีลักษณะตื้นเขินและสภาพน้ำค่อนข้างขุ่นตลอดปี

๒) คลองตะกั่วป่า มีความยาวประมาณ ๓๐ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขากระทะคว่ำ ในเขตอำเภอกะปง ไหลผ่านตำบลเหลของอำเภอกะปง และตำบลต่างๆ ในอำเภอตะกั่วป่า ได้แก่ ตำบลตำตัว ตำบลบางไทร ตำบลโคกเคียน ตำบลตะกั่วป่า และตำบลบางนายสี และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้ในอดีตเคยเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ เคยมีเรือแล่นเข้าไปถึงอำเภอกะปงได้ แต่ปัจจุบันมีสภาพตื้นเขิน และน้ำขุ่นเช่นเดียวกับคลองพังงา นอกจากนี้ยังทำให้เกิดน้ำท่วมในเขตอำเภอตะกั่วป่าเป็นประจำในช่วงฤดูฝนตกหนัก

๓) คลองนางย่อน มีความยาวประมาณ ๒๔ กิโลเมตร ต้นกำเนิดมาจากเทือกเขาพระหมี และเขาพ่อตาหลวงแก้ว ในเขตตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี ใกล้แนวเขตจังหวัดระนองไหลผ่านบ้านกลาง บ้านนางย่อน บ้านทุ่งนา ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี และไหลสู่ทะเลอันดามัน คลองสายนี้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรที่สำคัญ

๔) คลองนาเตย มีความยาวประมาณ ๑๐ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาโตนไทร เขาหม่น และเขาโตนตีน ไหลผ่านบ้านคลองปริง บ้านดอนอิฐ บ้านนาเตย ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามันบริเวณบ้านท่าแตง ตำบลนาเตย อำเภอท้ายเหมือง ปัจจุบันคลองสายนี้ใช้เป็นแหล่งน้ำต้นทุนฝายคลองนาเตย

๕) คลองถ้ำ มีความยาวประมาณ ๑๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากเขาแสกเพิงเขาวังกอ ไหลผ่านบ้านถ้ำ ตำบลถ้ำ บ้านบางจีน บ้านบางหมักนอก ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง และไหลลงสู่อ่าวพังงา ปัจจุบันคลองสายนี้เป็นแหล่งต้นน้ำทุนของโครงการฝายคลองถ้ำ ตำบลตากแดด อำเภอเมือง

๖) คลองลำไทรมาศ มีความยาวประมาณ ๒๓ กิโลเมตร มีต้นกำเนิดมาจากทิวเขาตำหนอน ไหลผ่านบ้านนาหลวง บ้านไทรมาศ และรวมกับคลองมะรุ่ย ไหลลงสู่อ่าวพังงาในเขตตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด คาดการณ์ว่าในอนาคตจะมีแหล่งน้ำที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคใต้ คือ คลองลำรู่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง จากนั้นรวมกับคลองทุ่งมะพร้าวที่บ้านห้วยไผ่ ตำบลลำแก่น อำเภอท้ายเหมือง และไหลลงสู่ทะเลอันดามัน

❖ สภาพลุ่มน้ำและการแบ่งลุ่มน้ำ

จังหวัดพังงาตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ ๓ ลุ่มน้ำ (ตามการแบ่งลุ่มน้ำหลักของประเทศไทยโดยคณะกรรมการอุทกวิทยาแห่งชาติ) โดยมีแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สำคัญแยกตามลุ่มน้ำต่างๆ ดังนี้

- ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยหลาย ๆ ลุ่มน้ำรวมกัน โดยลุ่มน้ำย่อยต่างๆเป็นลุ่มน้ำขนาดเล็กซึ่งมีลำน้ำสายสั้นๆไหลจากเทือกเขาทางทิศตะวันออกไหลลงทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ลำน้ำย่อยที่สำคัญของลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน ได้แก่ คลองเส็ดตะกวด คลองระนอง คลองเกาะก่ำ คลองหงาว คลองบางหนาน คลองฝรั่ง คลองราชกรูด คลองลาวนอน คลองของ คลองม่วงกลวง คลองกะเปอร์ คลองบางบอน คลองนาคา คลองบางกล้วย คลองกำพวน คลองเตรียม คลองหลังทุ่งนางดำ และคลองนางย่อน โดยคลองย่อยต่างๆ ดังกล่าวบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดระนองและบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดพังงา

- ลุ่มน้ำสาขาคลองตะกั่วป่า คลองตะกั่วป่ามีความยาวลำน้ำทั้งสิ้นประมาณ ๓๐กิโลเมตร โดยมีลำน้ำย่อยที่สำคัญของคลองตะกั่วป่า ได้แก่ คลองรมณีย์ คลองกะปง คลองปลายวา คลองปิ คลองลัดท่าชี และคลองปากเกาะ ซึ่งคลองต่างๆ ดังกล่าว ไหลลงสู่คลองตะกั่วป่าโดยตรง

- ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒ ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยหลายลุ่มน้ำ โดยลุ่มน้ำย่อยแต่ละลุ่มน้ำเป็นลุ่มน้ำย่อยขนาดเล็กมีลำน้ำสายสั้นๆไหลลงสู่ทะเลอันดามันโดยตรง ลำน้ำย่อยที่สำคัญ ได้แก่ คลองลำรูใหญ่ คลองทุ่งมะพร้าว คลองหินลาด คลองนาแฝก คลองหล่อยูง คลองย่านซื่อ คลองเขาน้ำตก คลองเกาะปันหยี คลองพังงาและคลองบางกัน ลุ่มน้ำสาขาภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒ เป็นลุ่มน้ำสาขาที่มีพื้นที่บางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดพังงาและบางส่วนอยู่ในเขตจังหวัดกระบี่

ตารางที่ ๙ : แสดงพื้นที่ลุ่มน้ำในจังหวัดพังงา

รหัสลุ่มน้ำ	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่รับน้ำ (ตร.กม.)
๒๕.๐๓	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกตอนบน	๑,๐๗๕
๒๕.๐๔	คลองตะกั่วป่า	๘๓๖
๒๕.๐๕	ภาคใต้ฝั่งตะวันตกส่วนที่ ๒	๒,๒๖๐
รวมกลุ่มลุ่มน้ำสาขาพังงา		**๔,๑๗๑**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเลขานุการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดพังงา)

❖ แหล่งน้ำบาดาลและบ่อบาดาล

แหล่งน้ำบาดาลในจังหวัดพังงาประกอบไปด้วยน้ำบาดาลที่ถูกกักเก็บอยู่ภายใต้ตะกอนหินร่วน และหินแข็ง ซึ่งสามารถแบ่งย่อยในขั้นรายละเอียดได้ดังนี้ คือ

๑) แหล่งน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน (Unconsolidated Aquifers) มี ๓ ประเภท

๑.๑) ชั้นหินให้น้ำทรายชายหาด (Beach sand Aquifers : Qbs) พบบริเวณเกาะคอเขา ตำบลบางนายสี อำเภอตะกั่วป่า ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕ - ๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ระดับน้ำบาดาลปกติในแหล่งน้ำบาดาลประเภทนี้โดยเฉลี่ย ๑-๒ เมตร

๑.๒) ชั้นหินให้น้ำตะกอนน้ำพา (Floodplain Aquifer : Qfd) พบตามบริเวณชายฝั่งปัจจุบันบางส่วนวางตัวอยู่ภายใต้ตะกอนทรายชายหาด และป่าชายเลน ความลึกโดยประมาณของชั้นหินให้น้ำประเภทนี้อยู่ในช่วง ๑๐ - ๔๐ เมตร ปริมาณน้ำที่พัฒนาได้อยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม.คุณภาพน้ำส่วนใหญ่ อยู่ในเกณฑ์ดี (TDS<๕๐๐ มก./ล.) ยกเว้นบางบริเวณของตำบลโคกกลอย และตำบลนาเตย ของอำเภอท้ายเหมือง ที่มีค่า TDS อยู่ระหว่าง ๕๐๐-๑,๕๐๐ มก./ล.บางบริเวณอาจมากกว่า ๑,๕๐๐ มก./ล.

๑.๓) ชั้นหินให้น้ำตะกอนเศษหินเชิงเขา (Colluvium Aquifers : Qcl) น้ำบาดาล ในตะกอนเศษหินเชิงเขาพบแผ่กระจายค่อนข้างน้อยในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่จะพบในบริเวณที่มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบระหว่างภูเขา และระหว่างที่ราบภูเขาเตี้ย ได้แก่ พื้นที่ราบของตำบลแม่นางขาว และตำบลบางวัน อำเภอคุระบุรี ตำบลบางม่วง ตำบลโคกเคียน ตำบลคึกคัก อำเภอตะกั่วป่า ที่ราบเชิงเขาของ ตำบลลำภี ตำบลบางทอง ตำบลโคกกลอย อำเภอท้ายเหมือง นอกจากนั้นยังพบเป็นแนวแคบ ๆ บริเวณตำบลกระโสม และ ตำบลกะไหล อำเภอตะกั่วทุ่ง ปริมาณน้ำเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ ๒-๑๐ ลบม./ชม. บางบริเวณอยู่ในช่วง ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. และบางแห่งที่มีความหนามากอาจได้มากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดี

๒) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง (Consolidated Rocks)

๒.๑) ชั้นหินให้น้ำตะกอนกึ่งหินแปร (Meta-sedimentary Aquifers : Cms) พบเกือบทุกอำเภอ ยกเว้นในพื้นที่อำเภอเกาะยาว เท่านั้น ปริมาณน้ำที่ได้ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ ๒-๕ ลบม./ชม. ยกเว้นพื้นที่ตำบลแม่นางขาว อำเภอคุระบุรี ตำบลลำภี อำเภอท้ายเหมือง ตำบลโคกเคียน ตำบลท่านา และเทศบาลกะปง ซึ่งมีปริมาณ ๑๕-๓๕ เมตร

๒.๒) ชั้นหินให้น้ำหินปูนอายุเพอร์เมียน (Permian limestone Aquifers : Pc) พบชั้นหินให้น้ำประเภทนี้บริเวณรอยต่อระหว่าง อำเภอเมืองกับ อำเภอทับปุด และพบที่ ตำบลทับปุด ตำบลบ่อแสน ตำบลมะรุ่ย อำเภอทับปุด ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๔ เมตร ปริมาณน้ำโดยเฉลี่ย ๒ - ๕ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ยกเว้นบางแห่งที่มีพื้นที่ติดทะเลอาจได้น้ำกร่อยถึงน้ำเค็ม

๒.๓) ชั้นหินให้น้ำลำปาง (Lampang Aquifers : TRlp) พบอยู่ที่เกาะหมากน้อยเท่านั้น ไม่มีข้อมูลการเจาะพัฒนาน้ำบาดาลในหินประเภทนี้

๒.๔) ชั้นหินให้น้ำโคราชตอนล่าง (Lower Khorat Aquifers : TR-Jlk) พบอยู่ที่อำเภอเกาะยาว ปริมาณน้ำที่ได้อยู่ในเกณฑ์ ๑-๓ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำจืด

๒.๕) ชั้นหินให้น้ำหินอัคนี (Granitic Aquifers:Gr) พบกระจายอยู่ทั่วไปในเกือบทุกอำเภอในจังหวัดพังงา ยกเว้น อำเภอเกาะยาว ศักยภาพในการให้น้ำของหินชนิดนี้ค่อนข้างต่ำ หรือในบางบริเวณที่ไม่มีศักยภาพในการให้น้ำเลย น้ำถูกกักเก็บอยู่ในรอยแตก รอยแยกรอยเลื่อน และในบริเวณหินผุ ความลึกของชั้นน้ำประมาณ ๑๐-๒๐ เมตร ปริมาณน้ำที่ได้โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบางบริเวณที่มีรอยแตกขนาดใหญ่ และรอยแตกต่อเนื่องกันเป็นบริเวณกว้าง ได้น้ำอยู่ในช่วง ๒-๑๐ ลบม./ชม.น้ำที่ได้มีคุณภาพดี

ศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดพังงา จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่าแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่คือแหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วน ที่พบกระจายทั่วไปในพื้นที่จังหวัด ประกอบไปด้วยแหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ตั้งแต่ ๒ - ๖ เมตร ปริมาณน้ำ ๕ - ๑๐ ลบม./ชม. ชั้นตะกอนนำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ตั้งแต่ ๒๐ – ๔๐ เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง ๕-๑๕ ลบม./ชม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึกระหว่าง ๑๐-๔๐ เมตร ปริมาณน้ำ ๑๐-๒๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูงในเกือบทุกพื้นที่ บริเวณพื้นที่ติดกับชายฝั่งทะเล เช่น บริเวณอำเภอเมือง อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอตะกั่วทุ่ง จะพบว่าปริมาณน้ำเค็มจากทะเล รุกล้ำเข้ามาในชั้นน้ำบาดาล จากผลวิเคราะห์ทางเคมีของบ่อบาดาลในบริเวณดังกล่าว พบว่ามีปริมาณคลอไรด์และปริมาณความกระด้างสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดอีกชนิดหนึ่งก็คือ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินปูน ในเขตอำเภอเมือง และอำเภอทับปุด สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก ๒๐ - ๕๐ เมตร จนถึงระดับลึก ๑๐๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ ๕ - ๒๐ ลบม./ชม. และบางบริเวณมีปริมาณน้ำมากกว่า ๒๐ ลบม./ชม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมาได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลหินตะกอนกึ่งหินแปรอายุคาร์บอนิเฟอรัส รวมทั้งหินแปรอายุไซลูเรียน - ดีโวเนี่ยม ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในเกณฑ์ ๑๐ - ๔๐ เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในช่วง ๒ - ๑๐ ลบม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่ปริมาณเหล็กในน้ำสูง แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นหินตะกอนชุดโคราชตอนล่าง หินตะกอนชุดลำปาง และหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาล อยู่ในช่วง ๑๐ - ๓๕ เมตร

ปริมาณน้ำส่วนใหญ่น้อยกว่า ๒ ลบม./ชม. ยกเว้นบริเวณที่หินผุหรือมีโครงสร้างทางธรณีวิทยาประเภทรอยแตก รอยแยก หรือรอยเลื่อน ขนาดใหญ่พาดผ่านก็จะได้ปริมาณน้ำมากขึ้น คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเหล็กในน้ำค่อนข้างสูง

บ่อน้ำบาดาลในจังหวัดพังงา แบ่งเป็น ๒ ลักษณะ

๑) บ่อบาดาลที่เจาะโดยหน่วยงานราชการต่างๆ เช่น กรมทรัพยากรธรณี กรมโยธาธิการ กรมอนามัย ซึ่งบ่อบาดาลเหล่านี้เจาะเพื่อใช้ในการอุปโภค บริโภคของราษฎรในท้องถิ่นทุรกันดารและราษฎรทั่วไป ในจังหวัดพังงา รวมประมาณ ๗๗๑ บ่อ

๒) บ่อบาดาลของเอกชนที่ต้องดำเนินการตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม (ฉบับที่ ๘) ลงวันที่ กันยายน ๒๕๓๗ ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. ๒๕๒๐ เรื่อง กำหนดเขตน้ำบาดาล และความลึกของบ่อบาดาล รายละเอียดที่ได้ดำเนินการมา ดังนี้

* มีการออกใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล จำนวน ๑๒๐ บ่อ แยกตามลักษณะการใช้น้ำ

- ใช้น้ำเพื่ออุปโภค บริโภค จำนวน ๑๖ บ่อ ‘
- ใช้เพื่อธุรกิจ (อุตสาหกรรม) จำนวน ๙๘ บ่อ
- ใช้เพื่อการเกษตรกรรม จำนวน ๖ บ่อ

ตารางที่ ๑๐ : แสดงแหล่งน้ำในจังหวัดพังงาแยกรายอำเภอ

ประเภท	อำเภอ								รวม	หน่วยนับ
	เมือง	เกาะยาว	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	ท้ายเหมือง		
แม่น้ำ ห้วย คลอง	๕๘	๒๑	๖๒	๙๔	๖๙	๕๒	๖๐	๘๔	๕๐๐	สาย
หนอง บึง	๔๒	๑๙	๓๗	๖๘	๖๙	๓๑	๓๘	๕๖	๓๖๐	แห่ง
อ่างเก็บน้ำ	๔๐	๑๙	๒๑	๖๗	๕๐	๓๑	๓๘	๔๘	๓๑๔	แห่ง
ฝาย	๔๐	๑๘	๒๗	๗๑	๕๑	๓๔	๔๐	๔๙	๓๓๐	แห่ง
สระ	๔๑	๑๙	๓๒	๗๐	๕๑	๓๗	๖๔	๔๘	๓๖๒	แห่ง
บ่อบาดาล	๙๗	-	๕๕	๙๕	๑๒๙	๘๒	๗๙	๑๔๔	๖๘๑	บ่อ
บ่อน้ำตื้น	๔๔	๓๒	๒๖	๘๓	๕๗	๓๕	๕๕	๖๗	๓๙๙	บ่อ
ประปาชนบท	๔๔	๑๘	๒๓	๗๕	๖๔	๓๕	๓๙	๕๔	๓๗๑	แห่ง
โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า	๔๐	๑๗	๒๑	๖๗	๕๐	๓๒	๓๗	๕๑	๓๑๕	แห่ง

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเลขานุการลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก (จังหวัดพังงา)

๑.๑๓ ทรัพยากรป่าไม้

ทรัพยากรป่าไม้ของจังหวัดพังงา ในปี พ.ศ. ๒๕๖๑ มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑,๑๑๑,๐๕๘.๖๙ ไร่ จำแนกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ ดังนี้

- ป่าบก พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบ ประกอบด้วย ป่าดิบชื้น ป่าดิบเขาและป่าไผ่ ที่มีสภาพป่าแน่นทึบ มีเรือนยอดชิดกัน สภาพป่าค่อนข้างสมบูรณ์ประกอบด้วยพันธุ์ไม้มีค่านานาชนิด มีเนื้อที่รวมกัน ๘๑๕,๘๙๘.๐๖ ไร่

- ป่าชายเลน จังหวัดพังงามีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดต่าง ๆ ด้านฝั่งทะเลอันดามัน มีเนื้อที่รวมกันทั้งสิ้น ๒๗๔,๔๐๑.๑๔ ไร่

การจำแนกป่าไม้เชิงวิชาการ

ป่าไม้ในประเทศไทยแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ ป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ (Evergreen Forest) กับป่าประเภทที่ผลัดใบ (Deciduous Forest) สำหรับท้องที่จังหวัดพังงาป่ามีความชุ่มชื้นสูง พืชพรรณต่างๆ ไม่มีฤดูกาลสำหรับการผลัดใบหรือทิ้งใบจนหมดทั้งต้น ดังนั้นจึงจัดเป็นป่าประเภทที่ไม่ผลัดใบ โครงการจัดทำแผนที่ป่าไม้โดยภาพถ่ายดาวเทียม กรมป่าไม้ โดยการสำรวจและวิเคราะห์ของมหาวิทยาลัยมหิดลรายงานว่า จากการแปลภาพถ่ายดาวเทียม Thaichote และ Landsat ๘ มาจัดทำแผนที่ป่าไม้ของประเทศไทยปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ ปรากฏว่า มีเนื้อที่ป่าเหลืออยู่ ๑๐๒,๔๘๘,๓๐๒.๑๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๖๘ ของพื้นที่ประเทศ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๐ (๑๐๒,๑๕๖,๓๕๐.๕๑ ไร่) เนื้อที่ ๓๓๑,๙๕๑.๖๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๓ ในส่วนของจังหวัดพังงามีเนื้อที่ ๑,๑๑๑,๑๓๙.๓๕ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๓๕ ของพื้นที่จังหวัด (อันดับสี่ของภาคใต้) เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๐-๒๕๖๑ (๑,๑๑๑,๐๕๘.๖๙ ไร่) เนื้อที่ ๘๐.๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๒๖ เนื่องจากมีการวิเคราะห์และจำแนกข้อมูลชนิดป่าละเอียดขึ้นจากเดิมที่จำแนกรวมเป็นพื้นที่ป่าไม้ แต่ปัจจุบันจำแนกละเอียดขึ้นเป็นพื้นที่ป่าไม้ ๑๗ ชนิด ที่พบในท้องที่จังหวัด ๖ ชนิด ได้แก่

๑) ป่าดงดิบ หรือป่าดิบ (Moist Evergreen Forest) มีเนื้อที่ ๗๙๗,๕๘๒.๑๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๓.๒๒ ของพื้นที่จังหวัด หมายถึงป่าไม้ผลัดใบที่มีปริมาณน้ำฝน ๑,๗๐๐-๓,๑๐๐ มิลลิเมตรหรือมากกว่า ดินลึก มีความชื้นในดินค่อนข้างสูงสม่ำเสมอตลอดทั้งปี พรรณไม้เด่นของเรือนยอดชั้นบนเป็นพรรณไม้วงศ์ยาง (Dipterocarpaceae) สูงมากกว่า ๓๐ เมตร เรือนยอดชั้นรองต่อเนื่องลงถึงพื้นดิน พรรณไม้อื่นๆ เช่น ตะเคียน เทพทาโร มังตาล ตาเสือ ฯลฯ สำหรับไม้พื้นล่างส่วนใหญ่จะเป็นไม้ไผ่ เตย หวาย ระกำ และเถาวัลย์นานาชนิด

๒) ป่าชายเลน (Mangrove Forest) มีเนื้อที่ ๒๗๑,๗๑๙.๑๖ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๑ ของพื้นที่จังหวัด หมายถึง ป่าไม่ผลัดใบที่พบตามพื้นที่ดินเลนริมฝั่งทะเลแถบน้ำกร่อยหรือน้ำทะเลท่วมถึง โดยเฉพาะปากแม่น้ำ พรรณไม้มีการปรับตัวให้ขึ้นได้ในพื้นที่ที่มีน้ำเค็มบนดินเลนที่อ่อนนิ่มและขาดออกซิเจน มีน้ำขึ้นและน้ำลง มีรากค้ำยัน/รากหายใจ/รากพูพอน พรรณไม้ดัชนี เช่น ไม้โกงกางใบเล็ก ไม้โกงกางใบใหญ่ ถั่วขาว ถั่วดำ ตะบูน พังกาหัวสุม ฯลฯ ไม้พื้นล่างประกอบด้วย ปรงทะเล เหงือกปลาหมอ ปอทะเล ฯลฯ

จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่ป่าชายเลนมากที่สุด ส่วนพื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๓๐ มีเนื้อที่ ๒๗๔,๘๖๘.๗๕ ไร่ ต่อมามติคณะรัฐมนตรี ๒๒ สิงหาคม, ๑๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ กำหนดให้พื้นที่ป่าชายเลนตามผลการจำแนกเดิมและพื้นที่งอกชายฝั่งทะเล เป็นพื้นที่เขตอนุรักษ์ยกเว้นพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ประโยชน์อยู่เดิม รวมเนื้อที่ ๓๖๕,๙๔๑.๕๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๕๖

๓) ป่าชายหาด (Beach Forest) เนื้อที่ ๓๘,๙๘๕.๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๔ หมายถึง สังคมพืชชายหาด เป็นป่าไม้ผลัดใบ พบตามชายฝั่งทะเลที่เป็นหาดทราย หรือโขดหิน หรือหาดทรายที่ยกตัวสูงขึ้น ดินเค็ม น้ำทะเลไม่ท่วมและได้รับอิทธิพลของไอเค็มจากทะเล สภาพป่าโปร่ง ส่วนมากเป็นไม้ต้นขนาดเล็ก ไม้ที่มีขนาดใหญ่มักแตกกิ่งต่ำระเกะระกะ เรือนยอดแผ่กว้าง ต้นค่อนข้างเตี้ย ลำต้นและกิ่งคดงอเนื่องจากแรงลมพรรณไม้ดัชนี เช่นสนทะเล หูกวาง กระทิง หลุมพอทะเล จิก ทะเล เตยทะเล ผักบุ้งทะเล ฯลฯ

๔) สังคมพืชลานหิน (Vegetation on Pen Rock Platform) เนื้อที่ ๑,๔๓๖.๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๔ หมายถึง พื้นที่ที่มีลักษณะเป็นลานหอน มักเป็นหินทราย มีพรรณไม้ขนาดเล็กโดยเฉพาะไม้ล้มลุกขึ้นอยู่

๕) ป่าที่ฟื้นฟูตามธรรมชาติ (Secondary Forest) เนื้อที่ ๑,๐๐๒.๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๓ หมายถึง ป่ารุ่นหรือป่าที่ถูกรบกวน มีการเปลี่ยนแปลงจากป่าที่สมบูรณ์เป็นป่าที่ถูกรบกวน มีต้นไม้ขนาดเล็กถึงขนาดกลางอยู่ในระยะฟื้นฟูตาม ธรรมชาติ

๖) ป่าพรุ (Peat Swamp Forest) เนื้อที่ ๓๓๓.๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๑ หมายถึง ป่าไม้ผลัดใบที่พบตามที่ลุ่มใกล้ชายฝั่งทะเล มีน้ำจืดท่วมขังเป็นเวลานาน บางครั้งน้ำอาจแห้งแต่ดินยังคงชื้นจัด ดินเป็นกรดเนื่องจากมีซากใบไม้และเศษพืชทับถมเป็นชั้นหนา ๐.๕ – ๒ เมตร พรรณไม้มีการปรับตัวโดยมีรากค้ำยัน โคนต้นมีพูพอน รากหายใจ พรรณไม้ดัชนี เช่น ขี้หนอนพรุ สะเตียว หลุมผี ฯลฯ บริเวณชายป่าหรือป่าพรุที่ถูกรบกวน เช่นเสม็ด เทียะ ฯลฯ

การจำแนกป่าไม้เชิงกฎหมาย พื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงา สามารถนำมาจำแนกในเชิงกฎหมายได้ ๕ กลุ่ม ดังรายละเอียดของกลุ่มป่าไม้ แต่ละกลุ่ม สรุปได้ดังนี้

๑) ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี (Permanent Forest) คือพื้นที่ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๐๔ ให้รักษาไว้เป็นพื้นที่ป่าไม้ของชาติ หลังจากสำรวจข้อมูลดิน การถือครอง การใช้ประโยชน์ที่ดินแล้ว คณะกรรมการสำรวจจำแนกประเภทที่ดินเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบพื้นที่ป่าไม้ถาวรที่จัดสรรเพื่อเกษตรกรรมและใช้ประโยชน์อย่างอื่น ในส่วนของจังหวัดมีป่าไม้ของชาติจำนวน ๖๗ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๒,๐๓๓,๑๖๒.๔๙ ไร่ หลังจากสำรวจที่ดินแล้วเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๓๑, ๒๐ กันยายน ๒๕๓๗ และ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๗ จำนวน ๔ ป่า, ๕๖ ป่า และ ๑ ป่า ตามลำดับรวมจำนวน ๖๑ ป่า โดยต่อมาเป็นพื้นที่ที่อยู่นอกเขตป่าสงวนแห่งชาติประมาณ ๔๓๔,๙๘๑.๐๐ ไร่ มอบให้คณะกรรมการจัดที่ดินแห่งชาตินำไปดำเนินการประมาณ ๑๘๖,๑๕๐.๐๐ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าไม้ถาวร และป่าไม้แห่งชาติ รวมจำนวน ๖๗ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๒๔๘,๘๓๑.๐๐ ไร่

๒) ป่าสงวนแห่งชาติ (National Reserved Forest) หมายความว่า ป่าที่ได้กำหนดให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติพ.ศ.๒๕๐๗ จากกฎกระทรวงระหว่างปี พ.ศ.๒๕๐๑ - ๒๕๒๙ ได้กำหนดพื้นที่ป่าไม้ของจังหวัดพังงาไว้เป็นป่าสงวนแห่งชาติรวมจำนวน ๗๓ ป่า รวมเนื้อที่ประมาณ ๑,๕๐๕,๔๒๖.๕๐ ไร่ และกรมป่าไม้ได้ดำเนินการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐,๑๗ มีนาคม ๒๕๓๕ ในท้องที่จังหวัดพังงา เนื้อที่ ๑,๕๑๔,๑๘๗.๐๐ ไร่ มอบให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) ๑๒๓,๗๑๗.๕๐ ไร่ คงเหลือ ๑,๓๘๑,๗๐๙.๐๐ ไร่ ดังนี้

๒.๑) เขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ (Conservation Zone or Zone C) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่ กำหนดไว้เพื่อการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ดิน น้ำ พันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ที่มีคุณค่าหายาก เพื่อการป้องกันภัยธรรมชาติอันเกิดจากน้ำท่วมและการพังทลายของดิน ตลอดจนเพื่อประโยชน์ในด้านการศึกษา การวิจัย นันทนาการของประชาชนและความ มั่นคงของชาติมีเนื้อที่ ๙๐๒,๘๐๐.๐๐ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์ตามกฎหมาย เนื้อที่ ๓๑๗,๘๖๐.๐๐ ไร่ และพื้นที่ป่า เพื่อการอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรีเนื้อที่ ๕๘๔,๙๔๐.๐๐ ไร่

๒.๒) เขตพื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ (Economic Zone or Zone E) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่กำหนดไว้เพื่อผลิตไม้และของป่า รวมถึงพื้นที่เศรษฐกิจตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดชั้นคุณภาพลุ่มน้ำและการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน พื้นที่เพื่อการพัฒนาทรัพยากรป่าไม้ และพื้นที่ประสานการใช้ประโยชน์ร่วมกันระหว่างทรัพยากรป่าไม้กับทรัพยากรธรรมชาติอื่นๆ เพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและความมั่นคงของชาติ มีเนื้อที่ ๖๐๒,๗๖๒.๐๐ ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.พังงา นำไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ ๑๑๗,๖๙๐.๖๐ ไร่ ดังนั้นคงเหลือ พื้นที่ป่าเพื่อเศรษฐกิจ เนื้อที่ ๔๘๕,๐๗๑.๔๐ ไร่

๒.๓) เขตพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร (Agricultural Zone or Zone A) หมายถึง พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติที่มีสมรรถนะที่ดินเหมาะสมต่อการเกษตร หรือมีศักยภาพสูงในการพัฒนาด้านการเกษตรตามผลการจำแนกสมรรถนะที่ดินของกรมพัฒนาที่ดินรัฐสามารถพัฒนาความเป็นอยู่ของราษฎรได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีเนื้อที่ ๘,๖๒๕.๐๐ ไร่ ซึ่งกรมป่าไม้ได้ส่งมอบพื้นที่ให้ ส.ป.ก.พังงา นำไปปฏิรูปที่ดินได้เนื้อที่ ๖,๐๒๖.๙๐ ไร่ คงเหลือพื้นที่ป่าที่เหมาะสมต่อการเกษตร เนื้อที่ ๒,๕๙๘.๑๐ ไร่

๓) อุทยานแห่งชาติ (National Park) หมายความว่า ที่ดินที่ได้กำหนดให้เป็นอุทยานแห่งชาติตาม พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติพ.ศ.๒๕๐๔ จังหวัดพังงาเป็นจังหวัดที่มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นอุทยานแห่งชาติจำนวน ๗ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๗๒๒,๔๗๗.๐๐ ไร่ ประกอบด้วย

๓.๑) อุทยานแห่งชาติอ่าวพังงา (ปี ๒๕๒๔) เนื้อที่ ๒๕๐,๐๐๐.๐๐ ไร่

๓.๒) อุทยานแห่งชาติศรีพังงา (ปี ๒๕๓๑) เนื้อที่ ๑๕๓,๘๐๐.๐๐ ไร่

๓.๓) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์(ปี ๒๕๒๔, ๕๐) เนื้อที่ ๘๘,๒๘๒.๐๐ ไร่

๓.๔) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน (ปี ๒๕๒๕, ๔๑) เนื้อที่ ๘๗,๕๐๐.๐๐ ไร่

๓.๕) อุทยานแห่งชาติเขาลำปี - หาดท้ายเหมือง(ปี ๒๕๒๙) เนื้อที่ ๔๕,๐๐๐.๐๐ ไร่

๓.๖) อุทยานแห่งชาติเขาหลัก - ลำรู่ (ปี ๒๕๓๔) เนื้อที่ ๗๘,๑๒๕.๐๐ ไร่

๓.๗) อุทยานแห่งชาติแหลมสน (ปี ๒๕๒๖) เนื้อที่โดยรวม ๑๙๖,๘๗๕.๐๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ในเขตจังหวัดพังงาเนื้อที่ ๑๙,๗๗๐.๐๐ ไร่ ส่วนที่เหลืออยู่ในเขตจังหวัดระนอง

๔) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า (Wildlife Sanctuary) คือบริเวณพื้นที่ที่กำหนดให้เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์ป่าเพื่อรักษาไว้ซึ่งพันธุ์สัตว์ป่าตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ.๒๕๓๕ ในท้องที่จังหวัดพังงาได้มีการประกาศพระราชกฤษฎีกากำหนดพื้นที่ให้เป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง คือ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าโตนปริวรรต ท้องที่อำเภอเมืองพังงา,กะปง,ทับปุด เนื้อที่ประมาณ ๑๓๘,๗๑๒.๕๐ ไร่ นอกจากนี้ยังมีพื้นที่เตรียมการประกาศเขตห้ามล่าสัตว์ป่า (Non-Hunting Area) หมู่เกาะระ - เกาะพระทอง ท้องที่อำเภอคุระบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑๐๓,๘๕๑.๐๐ ไร่ รวม ๒ แห่ง เนื้อที่ประมาณ ๒๔๒,๕๖๓.๕๐ ไร่

๕) วนอุทยาน (Forest Park) เป็นพื้นที่ที่มีทิวทัศน์สวยงาม มีจุดเด่นที่น่าสนใจอันควรแก่การรักษาไว้เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ และเพื่อการศึกษาของประชาชนเช่นเดียวกับอุทยานแห่งชาติแต่มีขนาดเล็กกว่า จังหวัดพังงามีวนอุทยาน จำนวน ๒ แห่ง รวมเนื้อที่ประมาณ ๕๖๔.๒๕.๐๐ ไร่ ประกอบด้วย

๕.๑) วนอุทยานสระนางมโนราห์ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๑๙ ต่อมาโอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี ๒๕๒๓ และกรมอุทยานแห่งชาติฯในปี ๒๕๔๕ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาทอยและป่านางหงษ์ ท้องที่ตำบลนบปริง อำเภอเมืองพังงา เนื้อที่ ๑๘๐.๐๐ ไร่

๕.๒) วนอุทยานน้ำตกรามัญ จังหวัดได้พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเมื่อปี ๒๕๑๙ ต่อมาโอนไปอยู่ในความรับผิดชอบของกรมป่าไม้ในปี ๒๕๒๖ และกรมอุทยานแห่งชาติฯในปี ๒๕๔๕ อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเทือกเขาโตนดิน ท้องที่ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง เนื้อที่ ๓๘๔.๒๕ ไร่

ที่มาข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๑ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๑	ป่าเลนโครงการกิ่ง อ.คุระบุรีแปลงที่สาม	บางวัน,คุระ	คุระบุรี	๗๔,๑๓๗
๒	ป่าทุ่งทุ	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๕,๙๕๐
๓	ป่าทุ่งนาดำและป่าควนปากเตรียม	คุระ	คุระบุรี	๒,๒๒๕
๔	ป่าเลนโครงการอำเภอคุระบุรีแปลงที่หนึ่ง	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๖๓,๗๕๐
๕	ป่าเกาะระ	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๑๒,๑๘๗
๖	ป่าเกาะเกาะ	คุระ	คุระบุรี	๑๗,๐๖๒
๗	ป่าเขาบ่อไทร	บางวัน	คุระบุรี	๑๘,๙๑๘
๘	ป่าเทือกเขาแม่นางขาว	คุระ,บางวัน	คุระบุรี	๒๖,๔๔๒
๙	ป่าเทือกเขานมสาวแปลงที่สอง	คุระ	คุระบุรี	๓,๙๑๓
๑๐	ป่าหมู่เกาะสุรินทร์	เกาะพระทอง	คุระบุรี	๒๐,๕๙๔
๑๑	ป่าเทือกเขานมสาว	คุระ,บางวัน, บางนายสี	คุระบุรี, ตะกั่วป่า	๒๐๕,๔๐๑ (๑๑,๔๐๕)
๑๒	ป่าหัวเขา	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๑,๐๐๐
๑๓	ป่าเขาพระพิชัย	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๗,๘๓๕
๑๔	ป่าเทือกเขาหลักและป่าเขาโตน	บางม่วง,บางไทร,ตำตัว,คึกคัก	ตะกั่วป่า	๘๙,๕๙๐
๑๕	ป่าเทือกเขาบางปริกและป่าบางอี	บางนายสี,โคกเคียน,ตำตัว	ตะกั่วป่า	๒๔,๒๗๕
๑๖	ป่าเขามามังและป่าเขาบางเต่า	บางไทร,บางม่วง,บางนายสี	ตะกั่วป่า	๔,๒๕๐
๑๗	ป่าควนถ้ำและป่าบางกรัก	บางนายสี	ตะกั่วป่า	๑,๕๑๙
๑๘	ป่าเลนโครงการอ.ตะกั่วป่าและป่าเขาบางนายสี	บางนายสี	ตะกั่วป่า	๖๐,๒๕๐
๑๙	ป่าเลนคลองบางปอ	บางนายสี,บางม่วง	ตะกั่วป่า	๑,๔๔๓
๒๐	ป่าชายทะเลเขาหลัก	คึกคัก	ตะกั่วป่า	๔๑๒
๒๑	ป่าเลนโครงการอ.คุระบุรี	เกาะคอเขา	ตะกั่วป่า	๔,๗๒๕
๒๒	ป่าเขาบางแก้ว ป่าเขาบางเคียนและป่าควนหินดาน	ตำตัว, เหมาะ,ท่านา	ตะกั่วป่า, กะปง	๘๒ (๑๑,๗๐๕)
๒๓	ป่าเขาหลักลำแก่น	คึกคัก ลำแก่น	ตะกั่วป่า ท้ายเหมือง	๑,๗๘๘ (๘,๔๗๔)
๒๔	ป่าบางหยวก ป่าบางหอยและป่าบางยาง	เหมาะ	กะปง	๑๓,๖๖๒
๒๕	ป่าเทือกเขากะได	ท่านา,เหมาะ,กะปง	กะปง	๔๐,๐๐๐
๒๖	ป่าเขาปลายโต๊ะและป่าเขาศก	รมณีย์,เหล,ท่านา	กะปง	๑๔๖,๐๙๔
๒๗	ป่าเทือกเขาศรีราชา ป่าเขาบางกรักและป่าเขาบางใหญ่	รมณีย์,เหล	กะปง	๓๗,๗๑๘
๒๘	ป่าเขาหน่วยอึ้ง ป่าเขาเหมาะและป่าเขาพ่อตา	เหมาะ	กะปง	๒๕,๘๗๕
๒๙	ป่าควนหัวโตนและป่าเขาพัง	ลำภี	ท้ายเหมือง	๑๘,๘๖๕
๓๐	ป่าโคกขรบ	นาเตย	ท้ายเหมือง	๑,๑๒๕
๓๑	ป่าฝ่ายท่า	ลำแก่น,ลำภี,ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๗,๕๐๐
๓๒	ป่าพานพอ	นาเตย,บางทอง,ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๔๓,๗๕๐

ตารางที่ ๑๑ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ (ต่อ)

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๓๓	ป่าสนชายทะเล	นาเตย, โคกกลอย	ท้ายเหมือง ตะกั่วทุ่ง	๕๘๑.๒๕ (๓๕๖.๒๕)
๓๔	ป่าวังทัง	นาเตย	ท้ายเหมือง	๓,๘๐๐
๓๕	ป่าเขากล้วย	ทุ่งมะพร้าว	ท้ายเหมือง	๓๑๒
๓๖	ป่าคลองทุ่งมะพร้าว	ทุ่งมะพร้าว,ลำแก่น,ท้ายเหมือง	ท้ายเหมือง	๓๔,๓๓๙
๓๗	ป่าเขาลำปี	ทุ่งมะพร้าว,บางทอง,นาเตย	ท้ายเหมือง	๔๗,๗๘๐
๓๘	ป่าเขาหลักและป่าลำรู	ลำแก่น,ลำภี	ท้ายเหมือง	๓๐,๙๐๐
๓๙	ป่าควนเขาเปาะ	กะไหล,ถ้ำ,กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๔,๐๕๗
๔๐	ป่าควนโต๊ะหลาและป่าแหลมซำ	หล่อยูง,ถ้ำ,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๑๑,๘๒๐
๔๑	ป่าควนช้างเขาทองหลาง	ท่าอยู่	ตะกั่วทุ่ง	๕,๐๐๒
๔๒	ป่าบ้านบางหลาม	กะไหล,ท่าอยู่,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๔๐
๔๓	ป่าคลองสามช่องและป่าคลองกระโสม	กะไหล,ท่าอยู่	ตะกั่วทุ่ง	๑๙,๙๑๒
๔๔	ป่าเลนคลองสามช่องแปลงที่สอง	กระโสม	ตะกั่วทุ่ง	๕,๐๐๐
๔๕	ป่าคลองหยง	โคกกลอย,หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	๔,๖๘๗
๔๖	ป่าคลองทองหลาง	หล่อยูง	ตะกั่วทุ่ง	๓,๒๐๓
๔๗	ป่าคลองติเต๊ะ	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๘๗
๔๘	ป่าคลองหาดทรายเปลือกหอยและป่าคลองท่าอยู่	กะไหล,คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง	๔,๘๘๗
๔๙	ป่าเทือกเขาหราสูง	ถ้ำทองหลาง,โคกเจริญ นบปริง	ทับปุด เมืองพังงา	(๑๖,๓๘๘) ๒๘,๖๑๒
๕๐	ป่าควนนาบอน	ตากแดด	เมืองพังงา	๑,๐๔๕
๕๑	ป่าเทือกเขากระทะคว่ำ	ทุ่งคาโงก,นบปริง,สองแพรก	เมืองพังงา	๔๗,๗๐๐
๕๒	ป่าเทือกเขาทุ่งคาโงก	นบปริง,ตากแดด,ป่ากอ	เมืองพังงา	๒๗,๙๓๕
๕๓	ป่าเกาะเคี่ยม	บางเตย	เมืองพังงา	๖๐๐
๕๔	ป่านากก	ตากแดด	เมืองพังงา	๒,๘๑๒
๕๕	ป่าเทือกเขาโตนดิน	ตากแดด,ทุ่งคาโงก	เมืองพังงา	๒๘,๘๗๕
๕๖	ป่าเขาทอยและป่านางหงส์	นบปริง,ถ้ำน้ำผุด,บางเตย บ่อแสน,ทับปุด,ถ้ำทองหลาง	เมืองพังงา ทับปุด	๒๘,๐๑๙ (๙,๕๘๘)
๕๗	ป่าเทือกเขาสูง	โคกเจริญ,ถ้ำทองหลาง	ทับปุด	๔๓,๕๑๖
๕๘	ป่าควนมะรุ่ย	บางเหรียง,โคกเจริญ	ทับปุด	๑๗,๔๕๗
๕๙	ป่าเขาเต่า	ทับปุด	ทับปุด	๔๒๒
๖๐	ป่าเลนโครงการทับปุด	มะรุ่ย,บ่อแสน	ทับปุด	๒๐}๓๗๑
๖๑	ป่าพรุใน	เกาะยาวใหญ่,พรุใน	เกาะยาว	๘,๐๐๐
๖๒	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่สอง	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๒,๔๘๙
๖๓	ป่าช่องหลาด	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๕,๗๑๘
๖๔	ป่าควนจุก	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖,๖๐๐
๖๕	ป่าเกาะโบยใต้	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๑,๓๗๕
๖๖	ป่าเกาะยาวน้อย	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๕,๕๗๓
๖๗	ป่าคลองพรุแจด	เกาะยาวน้อย,พรุใน	เกาะยาว	๑,๐๙๓
๖๘	ป่าคลองอ่าวเลน	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๖๐๐
๖๙	ป่าคลองกาหมาน	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว	๗๐๐
๗๐	ป่าคลองย่าหมี	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๒,๑๕๐
๗๑	ป่าคลองโละปาไล้	เกาะยาวใหญ่,พรุใน	เกาะยาว	๑,๕๙๕

ตารางที่ ๑๑ : แสดงข้อมูลป่าสงวนแห่งชาติ (ต่อ)

ที่	ชื่อป่าสงวนแห่งชาติ	สถานที่ตั้ง		เนื้อที่ (ไร่)
		ตำบล	อำเภอ	
๗๒	ป่าคลองเหีย	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๑,๘๑๘
๗๓	ป่าเกาะยาวใหญ่แปลงที่หนึ่ง	เกาะยาวใหญ่	เกาะยาว	๕,๔๙๔

ที่มาข้อมูล : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพังงา

๑.๑๔ เขตปฏิรูปที่ดิน

เขตปฏิรูปที่ดิน ในพื้นที่จังหวัดพังงา มีเนื้อที่ ๒๑๖,๘๐๘ ไร่ (ร้อยละ ๘.๓๒ ของพื้นที่จังหวัด) ปัจจุบันสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพังงา ได้ออกเอกสารสิทธิ์ให้เกษตรกรไปแล้วทั้งสิ้น ๙,๖๔๐ ราย ๑๑,๙๙๗ แปลง เนื้อที่ ๑๒๑,๖๔๘ ไร่ ใน ๔๒ ตำบล ๘ อำเภอ

ตารางที่ ๑๒ : แสดงพื้นที่เขตปฏิรูปที่ดิน จังหวัดพังงา

ที่	อำเภอ	จำนวนตำบล	เนื้อที่เขตปฏิรูปที่ดิน (ไร่)	จัดที่ดินแล้ว			ยังไม่ได้จัดที่ดิน เนื้อที่ (ไร่)
				ราย	แปลง	ไร่	
๑	กะปง	๕	ประมาณ ๒๑,๒๐๖ ไร่	๑,๐๕๙	๑,๓๖๒	๑๓,๖๒๓	ประมาณ ๗,๕๘๓ ไร่
๒	เกาะยาว	๓	ประมาณ ๙,๘๘๐ ไร่	๒๘๒	๓๑๒	๒,๐๕๕	ประมาณ ๗,๘๒๕ ไร่
๓	คุระบุรี	๔	ประมาณ ๕๒,๐๓๖ ไร่	๒,๓๕๖	๓,๐๐๕	๓๐,๕๕๕	ประมาณ ๒๑,๔๘๑ ไร่
๔	ตะกั่วทุ่ง	๗	ประมาณ ๔๙,๔๖๕ ไร่	๑,๓๗๓	๑,๖๓๗	๒๒,๕๘๘	ประมาณ ๒๖,๘๗๗ ไร่
๕	ตะกั่วป่า	๗	ประมาณ ๒๐,๙๕๔ ไร่	๑,๑๓๑	๑,๓๖๐	๑๕,๖๗๖	ประมาณ ๕,๒๗๘ ไร่
๖	ทับปุด	๕	ประมาณ ๑๖,๙๑๐ ไร่	๑,๑๖๐	๑,๔๖๒	๑๑,๑๖๑	ประมาณ ๕,๗๔๙ ไร่
๗	ท้ายเหมือง	๖	ประมาณ ๓๕,๑๗๗ ไร่	๑,๙๓๙	๒,๔๖๘	๒๓,๓๙๕	ประมาณ ๑๑,๗๘๒ ไร่
๘	เมืองพังงา	๕	ประมาณ ๑๑,๑๘๐ ไร่	๓๔๐	๓๙๑	๒,๕๙๕	ประมาณ ๘,๕๘๕ ไร่
รวม		**๔๒**	**ประมาณ ๒๑๖,๘๐๘ ไร่**	**๙,๖๔๐**	**๑๑,๙๙๗**	**๑๒๑,๖๔๘**	**ประมาณ ๙๕,๑๖๐ ไร่**

ที่มาข้อมูล: สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพังงา, ๒๒ เมษายน ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๒
ข้อมูลด้านสังคมและการปกครอง

๒.๑ การปกครอง

- การปกครองส่วนภูมิภาค แบ่งออกเป็น ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๓๒๑ หมู่บ้าน
- การปกครองส่วนท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง
  องค์การบริหารส่วนตำบล ๓๘ แห่ง
  เทศบาลเมือง ๒ แห่ง
  เทศบาลตำบล ๑๓ แห่ง

๒.๒ การเมือง

- จังหวัดพังงา แบ่งเขตการเลือกตั้งออกเป็น ๒ เขต
  มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ๒ คน

ตารางที่ ๑๓ : แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๘

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	ชื่อตำบล	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	รวมหมู่บ้าน
๑	เมืองพังงา	๙	๑.ท้ายช้าง	๑๒ ชุมชน	๔๒
			๒.ป่ากอ	๕	
			๓.ทุ่งคาโงก	๕	
			๔.ตากแดด	๔	
			๕.เกาะปันหยี	๔	
			๖.ถ้ำน้ำผุด	๔	
			๗.นบปริง	๘	
			๘.สองแพรก	๓	
			๙.บางเตย	๙	
๒	กะปง	๕	๑.กะปง	๔	๒๒
			๒.ท่านา	๔	
			๓.รมณีย์	๔	
			๔.เหมาะ	๔	
			๕.เหล	๖	
๓	ตะกั่วทุ่ง	๗	๑.กระโสม	๘	๖๘
			๒.กะไหล	๑๒	
			๓.ถ้ำ	๙	
			๔.หล่อยูง	๑๐	
			๕.คลองเคียน	๘	
			๖.โคกกลอย	๑๔	
			๗.ท่าอยู่	๗	
๔	ตะกั่วป่า	๘	๑.ตะกั่วป่า	๗ ชุมชน	๕๑
			๒.บางไทร	๗	
			๓.บางม่วง	๘	
			๔.บางนายสี	๙	
			๕.คึกคัก	๗	
			๖.ตำตัว	๖	

ตารางที่ ๑๓ : แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองรายอำเภอ ปี ๒๕๖๘ (ต่อ)

ลำดับ	อำเภอ	ตำบล	ชื่อตำบล	จำนวนหมู่บ้าน/ชุมชน	รวมหมู่บ้าน
			๗.โคกเคียน	๙	
			๘.เกาะคอเขา	๕	
๕	คุระบุรี	๔	๑.คุระ	๑๒	๓๓
			๒.แม่นางขาว	๘	
			๓.บางวัน	๙	
			๔.เกาะพระทอง	๔	
๖	ทับปุด	๖	๑.ทับปุด	๖	๓๘
			๒.โคกเจริญ	๘	
			๓.ถ้ำทองหลาง	๔	
			๔.บ่อแสน	๘	
			๕.บางเหรียง	๕	
			๖.มะรุ่ย	๗	
๗	ท้ายเหมือง	๖	๑.ท้ายเหมือง	๙	๔๙
			๒.บางทอง	๗	
			๓.ทุ่งมะพร้าว	๑๑	
			๔.นาเตย	๙	
			๕.ลำภี	๗	
			๖.ลำแก่น	๖	
๘	เกาะยาว	๓	๑.เกาะยาวน้อย	๗	๑๘
			๒.เกาะยาวใหญ่	๔	
			๓.พรุใน	๗	
รวม		**๔๘**		**๓๒๑/๑๙**	**๓๒๑**

ที่มาข้อมูล : ที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา

๒.๓ ประชากร

จำนวนประชากรของจังหวัดพังงา ณ เดือนกุมภาพันธ์ ปี ๒๕๖๙ มีประชากรทั้งสิ้น ๒๖๕,๕๔๕ คน แยกเป็นชาย ๑๓๒,๔๘๕ คน (ร้อยละ ๔๙.๘๙) หญิง ๑๓๓,๐๖๐ คน (ร้อยละ ๕๐.๑๑) อำเภอที่มีประชากรมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วป่า มีประชากรทั้งสิ้น ๔๙,๔๒๑ คน รองลงมาได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง ๔๗,๖๖๐ คน และอำเภอตะกั่วทุ่ง ๔๕,๐๒๑ คน ส่วนอำเภอที่มีประชากรน้อยที่สุดได้แก่ อำเภอกะปง มีประชากร ๑๔,๒๘๖ คน

ตารางที่ ๑๔ : แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดพังงาและข้อมูลประชากร (ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๙)

อำเภอ	พื้นที่ ตร.กม.	ห่างจากจังหวัด (กม.)	ตำบล	หมู่บ้าน	เทศบาล		อบต.	ประชากร			จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
					เมือง	ตำบล		ชาย	หญิง	รวม	
เมืองพังงา	๕๔๙.๕๕๒	-	๘	๔๒	๑	๑	๖	๑๙,๗๖๗	๒๐,๕๘๐	๔๐,๓๔๗	๑๙,๒๕๘
ตะกั่วป่า	๔๗๘.๕๓๘	๕๗	๘	๕๑	๑	๒	๕	๒๔,๓๘๒	๒๕,๐๓๙	๔๙,๔๒๑	๒๘,๖๔๒
ตะกั่วทุ่ง	๖๑๐.๗๗๙	๑๓	๗	๖๘	-	๒	๗	๒๒,๓๙๕	๒๒,๖๒๖	๔๕,๐๒๑	๒๓,๙๕๙
ท้ายเหมือง	๖๑๑.๗๙๓	๕๗	๖	๔๙	-	๒	๕	๒๔,๑๐๒	๒๓,๕๕๘	๔๗,๖๖๐	๑๙,๘๗๔
กะปง	๕๘๘.๗๙๓	๓๗	๕	๒๒	-	๑	๔	๗,๑๓๙	๗,๑๔๗	๑๔,๒๘๖	๖,๙๓๙
ทับปุด	๒๗๒.๔๒๙	๒๖	๖	๓๘	-	๑	๕	๑๒,๙๐๐	๑๒,๘๔๕	๒๕,๗๔๕	๙,๓๔๔
คุระบุรี	๙๑๗.๙๔๘	๑๓๗	๔	๓๓	-	๑	๔	๑๔,๓๒๐	๑๓,๙๑๔	๒๘,๒๓๔	๑๓,๑๘๙
เกาะยาว	๑๔๑.๐๖๕	๔๐.๕	๓	๑๘	-	๒	๒	๗,๔๘๐	๗,๓๕๑	๑๔,๘๓๑	๖,๔๕๘
รวม	**๔,๑๗๐.๘๙๗**	**-**	**๔๘**	**๓๒๑**	**๒**	**๑๓**	**๓๘**	**๑๓๒,๔๘๕**	**๑๓๓,๐๖๐**	**๒๖๕,๕๔๕**	**๑๒๗,๖๖๓**

ที่มาข้อมูล : สถิติประชากรทางการทะเบียนราษฎร สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง,
https://stat.bora.dopa.go.th/stat/statnew/statMONTH/statmonth/#/mainpage

๒.๔ ข้อมูลด้านสังคม

จังหวัดพังงา เป็นสังคมเกษตรกรรม เพราะอาชีพหลักของคนพังงา คือ การเกษตรความเป็นอยู่ของชาวพังงาเป็นแบบเรียบง่าย ไม่นิยมความฟุ้งเฟ้อ

อาชีพในอดีตแผ่นดินของจังหวัดพังงา เต็มไปด้วยแร่ดีบุก ยกเว้นอำเภอทับปุด จึงมีการทำเหมืองแร่ดีบุกมาก ผลผลิตจากแร่ดีบุกสามารถทำรายได้ให้จังหวัดมากที่สุด ต่อมาเมื่อแร่ดีบุกมีปริมาณลดลงและมีราคาต่ำทำให้ชาวพังงาเปลี่ยนอาชีพไปทำการเกษตร การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง

การทำอุตสาหกรรมแร่ดีบุกได้ก่อให้เกิดอาชีพการทำเหมืองแร่ แร่ดีบุกมีลักษณะเป็นก้อนแข็ง คล้ายหินควอทซ์ หรือหินเขี้ยวหนุมาน ส่วนใหญ่มีสีเทาดำ เมื่อถูกขูดจะเป็นรอยสีขาว เผาไฟไม่ละลาย ต้องป่นเป็นผงผสมกับถ่านและหลอมออกมาจะได้เนื้อดีบุก ส่วนขี้ตะกรันจากการถลุงแร่ดีบุก จะมีส่วนผสมของแร่กัมมันตรังสีสองชนิดคือ แทนทาลัม และโคตัมเบียน

การทำเกษตรกรรม การทำสวนยางพารา เป็นอาชีพที่ชาวพังงาทำควบคู่กันมากับการทำเหมืองแร่ เพราะรายได้จากการทำเหมืองแร่ลดน้อยลง และมีราคาต่ำทำให้ชาวพังงาหันมาทำสวนยาง ทำให้มีการปลูกยางพาราทุกอำเภอ เนื่องจากอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพหลักของจังหวัดพังงา แต่คนพังงาไม่นิยมการเป็นลูกจ้างของคนอื่น เจ้าของกิจการ หรือเจ้าของสวนที่มีพื้นที่มากๆ ต้องใช้แรงงานจากต่างชาติ เช่น พม่า ลาว

การประมง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมงจึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัดซึ่งมีทั้งประมงทะเล โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนสุดแนวเขตประเทศพม่าและในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ด้วยเรืออวนดำหรือ อวนล้อมจับ อวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนไดหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือพื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลา ลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น และมีการเลี้ยงกุ้งกุลาดำและทำฟาร์มหอยนางรม ซึ่งการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่งทะเล ส่วนใหญ่นิยมเลี้ยงกันแถบชายฝั่งทะเลของอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอคุระบุรี การทำฟาร์มหอยนางรม มีการเลี้ยงกันมากแถบชายฝั่งทะเล อำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เลี้ยงโดยวิธีธรรมชาติโดยไม่ให้หอยจับอาหารเอง ประมาณ ๖ เดือน นำไปขายได้ ปัจจุบันการเลี้ยงหอยนางรมเป็นที่แพร่หลายและไม่มีผลกระทบกับสภาพแวดล้อมชายฝั่งทะเลมากนัก

การเลี้ยงปลาในกระชัง เป็นการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งทะเลอีกวิธีหนึ่ง มีอยู่ในแถบชายฝั่งทะเลอำเภอทับปุด อำเภอตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่า อำเภอเมือง และอำเภอคุระบุรี ในการเลี้ยงปลาในกระชัง ปลาที่เลี้ยงส่วนใหญ่ ได้แก่ ปลากะพง ปลาเก๋า

นอกจากอาชีพทางเกษตรกรรมแล้ว ประชากรบางส่วนยังมีการประกอบอาชีพด้านอื่น ๆ ได้แก่ การพาณิชย์และบริการ รับราชการ และรับจ้างทั่วไป

๒.๕ ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

จังหวัดพังงา มีวัดในพระพุทธศาสนา จำนวน ๘๘ วัด มีที่พักสงฆ์ ๔๑ แห่ง ด้านศาสนาอิสลาม มีมัสยิด ๑๐๕ แห่ง ศาสนาคริสต์ มีโบสถ์ จำนวน ๒๐ แห่ง

ประชนชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมาศาสนาอิสลามศาสนาคริสต์และซิกส์ ร้อยละ ๗๑.๐๑ ๒๘.๖๖ ๐.๒๖ และ ๐.๐๕ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๕ : แสดงเทศกาลงานประเพณีที่สำคัญของจังหวัดพังงา

ชื่องาน	ห้วงระยะเวลา	กิจกรรม	สถานที่จัดงาน	ผู้รับผิดชอบ
กาชาดและงานประจำปี	ปลายเดือนมกราคม – ต้นเดือนกุมภาพันธ์ (ตรุษจีน)	การออกร้านกาชาด และหน่วยงานต่างๆ กิจกรรมรื่นเริง	หน้าศาลากลางเก่า	สนง.กาชาด และที่ทำการปกครองจังหวัดพังงา
แห่เทพเจ้าศาลเจ้าแม่ม่าจ้อโป้	เดือนกุมภาพันธ์	นำรูปปั้นของเจ้าแม่ใส่เกี้ยวโบราณและเดินแห่รอบเมืองร่วมกับสรรพาวุธประจำเทพต่างๆในศาลเจ้า	ถนนในเขตเมืองและเขต ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมือง	เทศบาลเมืองพังงา
วันแตงโม	ประมาณเดือนกุมภาพันธ์ ของทุกปี	ประกวดผลผลิตแตงโมและพืชผลทางการเกษตร	หน้าที่ว่าการ อ.คุระบุรี	อ.คุระบุรี
เทศกาลปล่อยเต่า	๑-๑๐ มี.ค. ของทุกปี	การปล่อยลูกเต่าลงทะเล มหรสพ กิจกรรมรื่นเริง	บริเวณชายหาดท้ายเหมือง	อ.ท้ายเหมือง
งานประเพณีสงกรานต์	วันที่ ๑๓ เม.ย. ของทุกปี	ทำบุญตักบาตร รดน้ำขอพรผู้สูงอายุ	บริเวณหน้าเทศบาลเมืองพังงาและตะกั่วป่า	เทศบาล
งานประเพณีลอยเรือ	เม.ย. – พ.ค. ของทุกปี	เป็นงานประเพณีของชนเผ่ามอร์แกนซึ่งอาศัยอยู่บริเวณหมู่เกาะสุรินทร์ มีการประกอบพิธีฉลองเสาวิญญาณฯบรรพบุรุษ	เกาะสุรินทร์ใต้	อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์
บวงสรวงเทวรูปพระณารายณ์และบริวาร	พฤษภาคม ของทุกปี	ทำพิธีบวงสรวงเทวรูปพระนารายณ์และกิจกรรมรื่นเริง	อุทยานพระนารายณ์ อ.ตะกั่วป่า	อ.ตะกั่วป่า
ประเพณีถือศีลกินผัก	ขึ้น ๑- ๙ ค่ำเดือน ๑๑	การถือศีลกินผักของชาวไทยเชื้อสายจีน	ศาลเจ้าต่างๆ	ศาลเจ้าต่างๆ
วันสารทเดือน ๑๐	แรม ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐	การทำบุญใหญ่ให้บรรพบุรุษ โดยนำอาหารไปถวายพระที่วัด และการจัดงานเทกระจาดที่ อำเภอกะปง	วัดต่างๆในจังหวัด	วัดต่างๆ และอำเภอกะปง
งานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัด	ต้นเดือนพฤศจิกายนของทุกปี	กิจกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัด กิจกรรมรื่นเริงนิทรรศการแหล่งท่องเที่ยว	ชายหาดเขาหลัก	สนง.การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดพังงา

๒.๖ การสาธารณสุข

จังหวัดพังงา มีสถานบริการสาธารณสุข ดังนี้

๑) สถานบริการสาธารณสุขจังหวัดพังงา จำนวนทั้งสิ้น ๙๐ แห่ง ดังนี้

- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด จำนวน ๑ แห่ง
- สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ จำนวน ๘ แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๖๔ แห่ง (ถ่ายโอน ๑ แห่ง)
- โรงพยาบาลทั่วไป จำนวน ๒ แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน จำนวน ๗ แห่ง
- โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม จำนวน ๑ แห่ง
- สถานบริการสาธารณสุขเทศบาล จำนวน ๒ แห่ง
- ศูนย์สุขภาพชุมชน จำนวน ๒ แห่ง
- ศูนย์การแพทย์เขาหลัก จำนวน ๑ แห่ง
- สถานพยาบาลเรือนจำ จำนวน ๒ แห่ง

ตารางที่ ๑๖ : แสดงประเภทหน่วยบริการสาธารณสุข (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล) ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

ขนาด	อำเภอ (แห่ง)								รวม
	เมืองพังงา	เกาะยาว	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	ท้ายเหมือง	
S	๘	๒	๘	๙	๔	๔	๕	๕	๔๕
M	๓	๑	-	๓	๕	๑	๑	๓	๑๗
L	-	-	-	-	-	๑	-	๑	๒

๒) สถานพยาบาลเอกชน จังหวัดพังงา จำนวนทั้งสิ้น ๑๖๒ แห่ง ดังตาราง

ตารางที่ ๑๗ : แสดงจำนวนสถานพยาบาลเอกชนจังหวัดพังงา แยกประเภท จำแนกรายอำเภอ ปีงบประมาณ ๒๕๖๘

อำเภอ	ลักษณะสถานพยาบาล (แห่ง)											รวม
	คลินิกเวชกรรม	คลินิกเฉพาะทางด้านเวชกรรม	คลินิกทันตกรรม	คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์	คลินิกกายภาพบำบัด	คลินิกเทคนิคการแพทย์	คลินิกการประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนจีน	คลินิกการประกอบโรคศิลปะสาขาจิตวิทยาคลินิก	คลินิกการแพทย์แผนไทย	คลินิกการแพทย์แผนไทยประยุกต์	สหคลินิก	
เมืองพังงา	๑๖	๑๑	๖	๒	๒	๓	๑	-	-	๒	-	**๔๓**
ตะกั่วป่า	๒๕	๖	๙	๑	๓	๑	๒	-	๔	-	๓	**๕๔**
ตะกั่วทุ่ง	๘	-	๓	๔	๔	๑	-	๑	-	-	-	**๒๑**
ท้ายเหมือง	๓	-	๒	๗	๒	-	-	-	-	-	-	**๑๔**
ทับปุด	๓	-	๑	๑	-	๑	-	-	๑	-	-	**๗**
คุระบุรี	-	-	๑	๕	-	-	-	-	-	-	-	**๖**
กะปง	๑	-	-	๑	-	-	-	-	-	-	-	**๒**
เกาะยาว	๖	-	๒	๗	-	-	-	-	-	-	-	**๑๔**
รวม	**๖๒**	**๑๗**	**๒๔**	**๒๘**	**๑๑**	**๖**	**๓**	**๑**	**๕**	**๒**	**๓**	**๑๖๒**

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา

สำหรับบุคลากรทางการแพทย์จังหวัดพังงา ปีงบประมาณ ๒๕๖๙ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒,๓๐๘ คน ดังตาราง

ตารางที่ ๑๘ : แสดงจำนวนบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขภาครัฐ ที่ปฏิบัติงานจริงจำแนกตามประเภทบุคลากร

หน่วยงาน	ลักษณะปฏิบัติงานจริง					
	ข้าราชการ (ราย)	ลูกจ้างประจำ (ราย)	พนักงานราชการ (ราย)	ลูกจ้างชั่วคราว (ราย)	พนักงานกระทรวงสาธารณสุข (ราย)	รวมทุกประเภท (ราย)
รพ.พังงา	๓๕๙	๕	๓๗	๘๑	๒๒๐	๗๐๒
รพ.ตะกั่วป่า	๒๘๓	๑๔	๓๘	๑๐๑	๑๑๒	๕๔๘
สสจ.พังงา	๗๓๗	๒๑	๔๔	๖๐	๑๙๖	๑,๐๕๘
รวม	**๑,๓๗๙**	**๔๐**	**๑๑๙**	**๒๔๒**	**๕๒๘**	**๒,๓๐๘**
ร้อยละ	**๕๙.๗๕**	**๑.๗๓**	**๕.๑๖**	**๑๐.๔๘**	**๒๒.๘๘**	**๑๐๐**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๙ : แสดงจำนวนและสัดส่วนบุคลากรทางการแพทย์ที่สำคัญ

บุคลากรสาธารณสุข	สสจ.พังงา (ราย)	รพ.พังงา (ราย)	รพ.ตะกั่วป่า (ราย)	รวมจังหวัดพังงา (ราย)	สัดส่วนต่อประชากร
แพทย์	๓๔	๕๗	๔๒	๑๓๓	๑ : ๒,๐๖๖
ทันตแพทย์	๓๐	๑๐	๘	๔๘	๑ : ๕,๗๐๕
เภสัชกร	๓๓	๑๖	๑๔	๖๓	๑ : ๔,๑๖๖
พยาบาลวิชาชีพ	๓๖๙	๒๐๔	๑๗๑	๗๔๔	๑ : ๔๒๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพังงา

มีองค์กรในงานสุขภาพภาคประชาชน ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) จำนวน ๕,๑๑๒ คน รับผิดชอบเฉลี่ย ๑ คน : ๒๕ หลังคาเรือน มีชมรม อสม. ระดับอำเภอ ๘ ชมรม และจังหวัด ๑ ชมรม

ส่วนที่ ๓
ข้อมูลด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๓.๑ การคมนาคมขนส่ง

๓.๑.๑ ทางบก

การคมนาคมขนส่งในตัวเมืองจังหวัดพังงาและรอบนอกมีความคล่องตัวสูง เนื่องจากจังหวัดพังงาเป็นจังหวัดเล็กๆ ถนนหนทางมีเพียงพอสำหรับการจราจร ไม่มีสภาพการจราจรที่แออัดเช่นเมืองใหญ่อื่นๆ นอกจากนี้ยังมีทางหลวงแผ่นดิน เป็นถนนสายหลักที่เชื่อมโยงระหว่างจังหวัดพังงากับจังหวัดใกล้เคียง และระหว่างจังหวัดพังงากับอำเภอต่างๆ ครบทุกพื้นที่ โดยมีเส้นทางหลัก ดังนี้

(๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ จากต่อเขตจังหวัดระนอง ผ่านคุระบุรี, ตะกั่วป่า, ท้ายเหมือง, โคกกลอย, ตะกั่วทุ่ง, เมืองพังงา, ทับปุด ต่อเขตจังหวัดกระบี่ ระยะทาง ๒๒๐.๗๔๓ กิโลเมตร

(๒) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๑ จากต่อเขตจังหวัดสุราษฎร์ธานี – แยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ ระยะทาง ๔๒.๐๐๐ กม.

(๓) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ จากสามแยกบ้านโคกกลอย – สะพานสารสิน ต่อเขตจังหวัดภูเก็ต ระยะทาง ๙.๒๐๐ กม.

(๔) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (ตลาดทับปุด) ถึงต่อเขตเทศบาลเมืองพังงา ระยะทาง ๒๑.๕๒๗ กม.

(๕) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๓๒ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.ตำตัว) ถึงตลาดเก่า ตะกั่วป่า ระยะทาง ๗.๕๓๘ กม.

(๖) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๑๕ (บ.บางทราย) ถึงท่าไทร ระยะทาง ๒.๙๕๐ กม.

(๗) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๙๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๑ (บ.รมณีย์) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ พังงา ระยะทาง๔๙.๘๑๓ กม.

(๘) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๔๔ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ตากแดด) ถึงอ่าวพังงา ระยะทาง ๓.๘๗๕ กม.

(๙) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔ (บ.ลำแก่น) ถึงบ้านทับละมุ ระยะทาง ๔.๕๗๐ กม.

(๑๐) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๕ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.เหมาะ) ถึง (อ.กะปง) ระยะทาง ๖.๔๗๗ กม.

(๑๑) ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๒๔๐ จากแยกทางหลวงหมายเลข ๔๐๙๐ (บ.บกปุย) ถึงแยกทางหลวงหมายเลข ๔ ทุ่งมะพร้าว ระยะทาง ๑๔.๘๐๐ กม.

๓.๑.๒ ทางอากาศ

การเดินทางทางอากาศยานต้องอาศัยการเดินทางผ่านสนามบินนานาชาติภูเก็ตและเดินทางต่อด้วยรถยนต์ จากสนามบินนานาชาติภูเก็ตถึงตัวจังหวัดพังงา ด้วยระยะทางประมาณ ๗๐ กิโลเมตร โดยทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๒ และ ๔๑๔๔ นอกจากนี้ยังสามารถใช้บริการจากสนามบินจังหวัดกระบี่ได้อีกด้วย

๓.๑.๓ ทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำในจังหวัดพังงาส่วนใหญ่เป็นการเดินทางในระยะสั้น ระหว่างเกาะต่างๆ เช่น อำเภอเกาะยาว กับตัวจังหวัด หรือเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การเดินทางไปหมู่เกาะสุรินทร์ หมู่เกาะสิมิลัน เกาะปันหยี หรือแหล่งท่องเที่ยวอื่น โดยมีท่าเรือที่สำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ มีดังนี้

ตารางที่ ๒๐ : แสดงจำนวนท่าเรือสำหรับการขนส่งพาณิชย์ ท่าเทียบเรือขนส่งสินค้าและท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยว ซึ่งดำเนินการท่องเที่ยวโดยภาครัฐ

ลำดับที่	รายการ	จำนวน	หมายเหตุ
๑	จำนวนท่าเทียบเรือ	๒๓ ท่า	
๒	จำนวนเที่ยวเรือที่ออกต่อวัน	๕๐๐-๖๐๐ (ลำ/ต่อวัน)	- ขึ้นอยู่กับฤดูกาลท่องเที่ยว/เทศกาลและสภาพอากาศ
๓	จำนวนผู้โดยสารท่าเรือต่อวัน	๖,๐๐๐-๘,๐๐๐ (คน/ต่อวัน)	

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคสาขาพังงา

ตารางที่ ๒๑ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
เมืองพังงา	๑	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าเหนือ)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๒	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่ากลาง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๓	ท่าเทียบเรือท่าด่าน, พังงาเบย์ (ท่าล่าง)	อบจ.พังงา	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๔	ท่าเทียบเรือเกาะปันหยี	อบจ.เกาะปันหยี	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๑๕๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒,๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือท่าด่าน อ.เมือง-ต.เกาะยาวน้อย และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา
	๕	ท่าเทียบเรือบ้านในหงบ	อบจ.ตากแดด	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านในหงบ และหมู่เกาะต่าง ๆในอ่าวพังงา

ตารางที่ ๒๑ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
ตะกั่วทุ่ง	๖	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านผล)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๗	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๒)	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๒๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๘	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเกียรติเจริญชัย ๑)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๔๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๙	ท่าเทียบเรือสุระกุล (ท่าเรือร้านเพื่อนฝูง)- ท่าเทียบเรือเอกชน	ทต.กระโสม	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบยาว) ประมาณ ๑๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุระกุล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๐	ท่าเทียบเรือสามช่อง	อบต. กะไหล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือกะไหล -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
	๑๑	ท่าเทียบเรือคลองเคียน	อบต.คลองเคียน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๕ ลำ/วัน	ทั้งปี	๘๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเคียน -หมู่เกาะต่าง ๆ ในอ่าวพังงา
คุระบุรี	๑๒	ท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์	กรมอุทยานทางทะเล	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /เรือบรรทุกคนโดยสาร/เรือตรวจการณ์ของราชการต่างๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๒๐	ไป-กลับท่าเทียบเรืออุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน
	๑๓	ท่าเทียบเรือคุระบุรี	บริษัทคุระบุรีกรีนวิว	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร ประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคุระบุรีกรีนวิว-หมู่เกาะสุรินทร์-หมู่เกาะสิมิลัน ,เกาะพระทอง
ท้ายเหมือง	๑๔	ท่าเทียบเรือทับละมุ	ธนารักษ์จังหวัดพังงาโดยให้เช่าบริหารท่าเทียบเรือเอกชน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เรือเร็ว) /(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๕๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือทับละมุ-หมู่เกาะสิมิลัน, หมู่เกาะสุรินทร์ เกาะตาชัย
ตะกั่วป่า	๑๕	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์น้ำเค็ม	อบต.บางม่วง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือน้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์
	๑๖	ท่าเทียบเรือแพขนานยนต์เกาะคอเขา	อบต. เกาะคอเขา	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือน้ำเค็ม-ท่าเทียบเรือเกาะคอเขา ,เกาะผ้า , เกาะตาชัย,หมู่เกาะสุรินทร์

ตารางที่ ๒๑ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือเพื่อการท่องเที่ยวในจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

อำเภอ	ลำดับ	ชื่อที่อยู่ท่าเรือ	ผู้บริหารท่าเทียบเรือ	ปริมาณเรือที่ใช้ท่าเรือ	ฤดูท่องเที่ยว	ปริมาณการใช้ท่าเรือ (ต่อวัน)	เส้นทางการใช้ท่าเรือ
	๑๗	ท่าเทียบเรือแหลมสน	กรมประมง	เรือบรรทุกคนโดยสารและยานพาหนะ/เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว) / เรือประมงประมาณ ๕ ลำ/วัน	พ.ย. ถึง เม.ย.	๑๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือแหลมสน-เกาะตาชัย ,หมู่เกาะสุรินทร์
เกาะยาว	๑๘	ท่าเทียบเรือสุขาภิบาล	ทต.เกาะยาวน้อย/บริหารโดยนายโชติ ทองย้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือบรรทุกคน,สินค้า/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๓ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐-๕๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา,บางโรง จ.ภูเก็ต
	๑๙	ท่าเทียบเรือมาเนาะห์	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๓๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือสุขาภิบาล-ท่าด่านจ.พังงา,บางโรง จ.ภูเก็ต
	๒๐	ท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา	อบต. เกาะยาวน้อย	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/เรือเร็ว/เรือบรรทุกคนโดยสารตรวจการณ์ของหน่วยงานราชการต่างๆ ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือบ้านท่าเขา-ท่าเลน, อ่าพระนาง,หมู่เกาะป่าเกาะห้อง จ.กระบี่
	๒๑	ท่าเทียบเรือคลองเหีย	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง(เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือคลองเหีย-บางโรง จ.ภูเก็ต,ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๒	ท่าเทียบเรือช่องหลาด	อบต. เกาะยาวใหญ่	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือประมง (เพลาใบจักรยาว) ประมาณ ๒๐ ลำ/วัน	ทั้งปี	๑๕๐-๒๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือช่องหลาด-ท่าเทียบเรือมาเนาะห์,ท่าเรือบางโรง จ.ภูเก็ต,ท่าเรือท่าอ่าวนาง จ.กระบี่
	๒๓	ท่าเทียบเรือโล๊ะจาก	อบต.พรุใน	เรือบรรทุกคนโดยสาร (เพลาใบจักรยาว)/(เรือเร็ว)/เรือบรรทุกคนโดยสาร,เรือประมง) ประมาณ ๖ ลำ/วัน	ทั้งปี	๒๐๐-๓๐๐	ไป-กลับท่าเทียบเรือโล๊ะจาก-ท่าเรือรัษฎา จ.ภูเก็ต,หมู่เกาะพีพี จ.กระบี่,เกาะไข่, อ่าวพังงา จ.พังงา

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ ๕ (แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ , พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

๓.๒ ระบบสาธารณูปโภค

๓.๒.๑ ไฟฟ้า

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ดำเนินการโครงการเร่งรัดขยายเขตระบบไฟฟ้าให้ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ (รฟค.) ซึ่งเป็นโครงการของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค (กฟภ.) มีวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้ราษฎรมีไฟฟ้าใช้ครบทุกครัวเรือน โดย กฟภ.ได้กำหนดแนวทางในการสำรวจและขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กับราษฎรเพื่อจัดเข้าโครงการดังนี้

๑. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายให้กับกลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ดำเนินการสำรวจจำนวนครัวเรือนและประมาณการค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรงบประมาณไปยังการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต ๒ (ภาคใต้)จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อจัดสรรงบประมาณ

๒. กรณีงานขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้กลุ่มราษฎรที่มีเงินลงทุนเฉลี่ยต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ให้สรุปรายชื่องานขยายเขตเพื่อขออนุมัติจัดสรรงบประมาณไปยัง กฟภ. เพื่อพิจารณาจัดสรรงบประมาณให้ต่อไป

โครงการดังกล่าว การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ริเริ่มอย่างจริงจังตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เป็นต้นมาโดยได้จัดราษฎรเข้าโครงการไฟฟ้าชนบทครอบคลุมทั้งจังหวัดพังงา ยกเว้น อ.เกาะยาว อยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ปัจจุบันคงเหลือราษฎรที่อยู่นอกเหนือจาก ๒ กรณีดังกล่าวข้างต้น เช่น กลุ่มราษฎรที่ต้องใช้เงินลงทุนต่อครัวเรือนเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท ขึ้นไป หรือราษฎรที่มีข้อจำกัดในการขยายเขตไฟฟ้า ได้แก่ ราษฎรที่ตั้งบ้านอยู่ในพื้นที่ ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลน อุทยานแห่งชาติ รวมทั้งราษฎรที่อยู่ในพื้นที่ ๆ มีสภาพเป็นเกาะ เป็นต้น ซึ่งราษฎรในกลุ่มดังกล่าวข้างต้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้จัดเข้าโครงการเร่งรัดขยายบริการไฟฟ้าด้วยเซลล์แสงอาทิตย์ (Solar Home System : SHS)ไปแล้วแต่อย่างไรก็ตาม การสร้างบ้านเรือนของราษฎรบนพื้นที่ ๆ ยังไม่มีระบบจำหน่ายของการไฟฟ้าพาดยังคงมีเกิดขึ้นใหม่อย่างต่อเนื่อง การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดพังงา ได้ขอรายชื่อจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อมารวบรวมจัดทำแผนงานสำรวจขยายเขตไฟฟ้าเพิ่มเติม และขออนุมัติจัดสรรงบประมาณเป็นระยะๆให้ไปจนกว่าจะสิ้นสุดโครงการ

(ที่มาข้อมูล : แผนพัฒนาจังหวัดพังงา ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๓.๒.๒ ประปา

การใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทั้งจากการประปาส่วนภูมิภาค ประปาในความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบล และประปาหมู่บ้าน ตามโครงการต่าง ๆ สำหรับแหล่งน้ำจากประปาภูมิภาคในจังหวัดพังงา มี ๓ แห่ง ดังนี้

๑) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา มีแหล่งผลิตน้ำพื้นที่ประมาณ ๗๐ ไร่ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๔ ตำบลนบปริง อำเภอเมืองพังงา โดยใช้แหล่งน้ำจากคลองพังงา น้ำตกโตน และขุมเหมืองสินทอง ทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองพังงา และพื้นที่รอบนอก เช่น ตำบลนบปริง ตำบลเกาะปันหยี และตำบลตากแดด นอกจากนี้ ยังมีแหล่งผลิตน้ำจากคลองมะลุ่ย ซึ่งทำการผลิตและจ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลทับปุด และพื้นที่รอบนอกในตำบลทับปุด

๒) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง มีแหล่งผลิตน้ำจากสระเก็บน้ำดิบของการประปา พื้นที่ประมาณ ๘๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลท้ายเหมือง อำเภอท้ายเหมือง ทำการผลิตและจำหน่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลท้ายเหมือง และส่งน้ำไปยังพื้นที่จำหน่ายน้ำโคกกลอย จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลโคกกลอย และรอบนอกบางส่วน

๓) การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า มีแหล่งผลิตน้ำ พื้นที่ประมาณ ๒๐ ไร่ ตั้งอยู่ที่ตำบลโคกเคียน อำเภอตะกั่วป่า ใช้แหล่งน้ำจากน้ำตกบางอี และน้ำในขุมเหมืองโคกเคียน จ่ายน้ำให้ประชาชนในเขตเทศบาลเมืองตะกั่วป่า และรอบนอกบางส่วน เช่น ตำบลบางนายสี ตำบลโคกเคียน ตำบลบางม่วง สุดปลายท่อที่ชุมชนบ้านน้ำเค็ม และชุมชนผู้ประสบภัยบ้านพรุเตียว

ตารางที่ ๒๒ : แสดงข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปาในพื้นที่จังหวัดพังงา

สำนักงาน	จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)		
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาพังงา	๙,๐๓๑	๙,๒๑๘	๙,๔๘๒
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาท้ายเหมือง	๔,๐๗๙	๔,๒๐๒	๔,๓๐๕
การประปาส่วนภูมิภาค สาขาตะกั่วป่า	๖,๓๙๖	๖,๖๓๖	๖,๘๔๒
รวม	**๑๙,๕๐๖**	**๒๐,๐๕๖**	**๒๐,๖๒๙**

ที่มาข้อมูล : การประปาส่วนภูมิภาค (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๘)

๓.๓ ระบบชลประทาน

จากลักษณะภูมิประเทศจังหวัดพังงา ซึ่งประกอบด้วยภูเขาและทะเล ทำให้ระบบชลประทานมีประโยชน์ต่อพื้นที่ทางการเกษตร ได้ประมาณ ๕๔,๓๖๘ ไร่ (คิดเป็นร้อยละ ๔.๘๒ ของพื้นที่การเกษตรของจังหวัด) ซึ่งจังหวัดได้พัฒนาระบบชลประทาน เพื่อให้เกษตรกรนำน้ำจากแหล่งน้ำธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยมีโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดใหญ่ และขนาดกลางที่สำคัญ ซึ่งได้มีการสำรวจความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโครงการเสนอกรมชลประทาน และได้รับความเห็นชอบให้กำหนดเป็นแผนพัฒนาและปรับปรุงแหล่งน้ำของจังหวัด ซึ่งจะดำเนินการในอนาคต จำนวน ๙ โครงการ โดยมีรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ ๒๓ : แสดงแผนงาน/โครงการของโครงการชลประทานพังงาในอนาคต

ที่	โครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ล้าน ลบ.ม.)	พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑	แก้มลิงเกาะพระทอง	ม.๑ ต.เกาะพระทอง อ.คุระบุรี	๐.๘๑๑๖	๔๐๐
๒	อ่างเก็บน้ำคลองลำไตรมาศ	ม.๓ ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด	๕.๐๐	๕,๘๐๐
๓	อ่างเก็บน้ำคลองลำรูใหญ่	ม.๑ ต.ลำแกน อ.ท้ายเหมือง	๑๒.๗๘	๑,๒๐๐
๔	อ่างเก็บน้ำบ้านหินกอง	ม.๔ ต.เกาะยาวใหญ่ อ.เกาะยาว	๐.๑๖๕	๕๐๐
๕	อ่างเก็บน้ำบ้านทุ่งขมิ้น	ม.๔ ต.คึกคัก อ.ตะกั่วป่า	๑๕.๕๐	๑๐,๐๐๐
๖	อ่างเก็บน้ำคลองพรุ	ม.๗ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	๓.๐๐	๑๐,๐๐๐
๗	อ่างเก็บน้ำดอกแดง	ม.๔ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า	๓.๗๔	๔,๐๔๐
๘	อ่างเก็บน้ำคลองถ้ำ	ม.๒ ต.ตากแดด อ.เมือง	๒๐.๒๐	๓,๒๐๐
๙	อ่างเก็บน้ำคลองชาลี	ม.๗ ต.คุระ อ.คุระบุรี	๔.๐๐	๑๕,๐๐๐

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๒๔ : แสดงโครงการชลประทานขนาดกลางในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝายคลองนาเตย	ตำบลบางทอง อำเภอท้ายเหมือง	๔,๐๐๐
๒. ฝายคลองถ้ำ	ตำบลตากแดด อำเภอเมือง	๓,๒๐๐
๓. ฝายคลองลำไตรมาศ	ตำบลโคกเจริญ อำเภอทับปุด	๓,๖๐๐
๔. ฝายคลองบ่อแสน	ตำบลบ่อแสน อำเภอทับปุด	๔,๐๐๐
๕. ฝายคลองนางย่อน	ตำบลคุระ อำเภอคุระบุรี	๑๕,๐๐๐
รวมพื้นที่โครงการชลประทานขนาดกลาง		**๒๙,๘๐๐**

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

ตารางที่ ๒๕ : แสดงโครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่จังหวัดพังงา

ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง	ความจุ (ลบ.ม.)	พื้นที่ชลประทาน/ พื้นที่รับประโยชน์ (ไร่)
๑. ฝายคลองทับยาว	ม.๑ ต.เหล อ.กะปง	-	๑,๕๐๐
๒. ฝายคลองบางเสน	ม.๒ ต.เหมาะ อ.กะปง	-	๔๖๐
๓. ฝายคลองตำหนัง	ม.๒ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	-	๑,๔๐๐
๔. ฝายคลองลำรูใหญ่	ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง	-	๑,๕๐๐
๕. จัดหาแหล่งน้ำสนับสนุนโครงโครงการมูลนิธิชัยพัฒนาศูนย์รวมพันธ์ไม้ ภูมิภาคสาขาจังหวัดพังงา	ม.๕ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	๕,๔๐๐	๕๐๐
๖. อาคารอัดน้ำคลองน้ำแดง	ม.๓ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	-	๑,๑๐๐
๗. อาคารอัดน้ำคลองพรุใน	ม.๒ ต.พรุใน อ.เกาะยาว	-	๑,๐๐๐
๘. ฝายคลองใน	ม.๓ ต.รมณีย์ อ.กะปง	-	๕๐๐
๙. ฝายคลองบางใส	ม.๗ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง	-	๒๐๐
๑๐. ฝายคลองกะปง	ม.๑ ต.กะปง อ.กะปง	-	๑,๐๐๐
รวมพื้นที่โครงการชลประทานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ			**๙,๑๖๐**

ที่มาข้อมูล : โครงการชลประทานพังงา

๓.๔ ข้อมูลงานพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก (บ่อจิ๋ว)

จังหวัดพังงา ได้ดำเนินงานพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. โดยมีการขุดบ่อให้เกษตรกรเพื่อใช้การเกษตรแล้วตั้งแต่ ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๘ จำนวน ๔๘๖ บ่อ ดังนี้

ตารางที่ ๒๖ : แสดงจำนวนสระน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน ขนาด ๑,๒๖๐ ลบ.ม. ปี ๒๕๔๙ - ๒๕๖๘

หน่วย : บ่อ

ปี พ.ศ.	อำเภอ								รวม
	เมืองพังงา	กะปง	ตะกั่วทุ่ง	ท้ายเหมือง	ตะกั่วป่า	คุระบุรี	ทับปุด	เกาะยาว	
๒๕๔๙	๑	๖	๖	๑๐	๑๓	๕	๖	๓	**๕๐**
๒๕๕๑	๐	๐	๔	๒	๙	๐	๐	๐	**๑๕**
๒๕๕๒	๐	๖	๐	๐	๔	๕	๐	๐	**๑๕**
๒๕๕๓	๐	๐	๐	๐	๑	๑๙	๐	๐	**๒๐**
๒๕๕๔	๐	๐	๑	๔	๐	๕	๐	๐	**๑๐**
๒๕๕๕	๒	๐	๐	๓	๕	๐	๕	๐	**๑๕**
๒๕๕๖	๐	๐	๑	๓	๑๐	๐	๖	๐	**๒๐**
๒๕๕๗	๑	๒	๒	๕	๓	๕	๗	๐	**๒๕**
๒๕๕๘	๓	๑	๓	๗	๓	๓	๕	๐	**๒๕**
๒๕๕๙	๒	๐	๖	๕	๒	๔	๑	๐	**๒๐**
๒๕๖๐	๔	๐	๐	๗	๓	๔	๗	๐	**๒๕**
๒๕๖๑	๖	๐	๘	๔	๖	๑	๑	๐	**๒๖**
๒๕๖๒	๕	๔	๖	๑๓	๔	๖	๐	๐	**๓๘**
๒๕๖๓	๕	๑๐	๓	๐	๘	๖	๒	๐	**๓๔**
๒๕๖๔	๔	๐	๒	๙	๔	๖	๕	๐	**๓๗**
๒๕๖๕	๒	๔	๔	๗	๗	๓	๓	๐	**๓๐**
๒๕๖๖	๑	๑๒	๖	๘	๑๒	๐	๐	๐	**๓๙**
๒๕๖๗	๐	๐	๘	๑๐	๔	๕	๓	๐	**๓๐**
๒๕๖๘	๑	๕	๒	๐	๔	๐	๐	๐	**๑๒**
รวม	**๓๙**	**๕๒**	**๖๒**	**๑๐๐**	**๑๐๒**	**๗๗**	**๕๑**	**๓**	**๔๘๖**

ที่มาข้อมูล : สถานีพัฒนาที่ดินพังงา, ธันวาคม ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๔
ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

๔.๑ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross provincial product : GPP) ในปี ๒๕๖๗ ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา มีมูลค่า ๘๒,๔๕๘ ล้านบาท เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ปี ๒๕๖๖) มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๑๕,๕๖๑ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๒๓.๒๓ โดยเป็นมูลค่าในภาคการเกษตร ๒๔,๘๙๑ ล้านบาท (ร้อยละ ๓๐.๑๙) และมูลค่านอกภาคเกษตร ๕๗,๕๖๗ ล้านบาท (ร้อยละ ๖๙.๘๑)

ผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อหัว (GPP Per capita) ปี ๒๕๖๗ ประชากรจังหวัดพังงา มีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีเท่ากับ ๓๓๒,๗๒๗ บาท โดยเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๖ ที่มีรายได้เฉลี่ยคนละ ๒๖๙,๓๙๔ บาท พบว่า เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๓.๕๑

ตารางที่ ๒๗ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาประจำปี				
	๒๕๖๓r	๒๕๖๔r	๒๕๖๕r	๒๕๖๖r	๒๕๖๗p
ภาคเกษตร	**๑๘,๑๕๐**	**๑๘,๑๙๒**	**๒๐,๓๘๐**	**๑๙,๓๓๘**	**๒๔,๘๙๑**
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๑๘,๑๕๐	๑๘,๑๙๒	๒๐,๓๘๐	๑๙,๓๓๘	๒๔,๘๙๑
นอกภาคเกษตร	**๓๕,๔๓๑**	**๒๘,๔๖๘**	**๓๔,๙๕๕**	**๔๗,๕๕๙**	**๕๗,๕๖๗**
ภาคอุตสาหกรรม	**๓,๑๐๘**	**๓,๒๗๗**	**๓,๗๐๕**	**๓,๘๓๔**	**๓,๙๓๗**
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖๗๓	๖๐๗	๕๒๒	๕๔๙	๕๓๔
การผลิต	๑,๗๖๒	๑,๙๘๙	๒,๔๗๔	๒,๓๓๓	๒,๔๐๖
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๕๘๗	๕๘๓	๖๐๘	๘๔๑	๘๖๗
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๘๗	๙๗	๑๐๒	๑๑๑	๑๓๑
ภาคบริการ	**๓๒,๓๒๒**	**๒๕,๑๙๑**	**๓๑,๒๔๙**	**๔๓,๗๒๕**	**๕๓,๖๒๙**
การก่อสร้าง	๑,๔๐๘	๑,๔๑๐	๑,๑๖๘	๘๙๐	๙๕๒
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๕,๔๗๖	๔,๙๙๐	๕,๖๐๑	๕,๖๕๔	๖,๓๖๑
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๔,๒๖๙	๓,๔๖๐	๓,๓๔๗	๓,๘๗๙	๔,๓๔๗
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๑๐,๓๗๒	๔,๕๙๓	๑๐,๑๔๕	๒๑,๔๙๐	๒๙,๕๑๕
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๕๐๖	๕๗๖	๔๖๕	๔๗๓	๔๒๐
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๒,๒๔๓	๒,๑๙๑	๒,๕๑๗	๒,๗๔๕	๒,๘๖๘
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๒๙๘	๑,๓๕๐	๑,๐๗๙	๑,๒๗๔	๑,๔๒๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค	๒๐	๑๔	๑๗	๑๗	๑๙
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๔๖๙	๑๐๑	๒๗๘	๖๙๓	๑,๐๒๐
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๒,๓๘๙	๒,๕๔๔	๒,๕๗๑	๒,๔๔๒	๒,๔๘๘
การศึกษา	๒,๓๗๕	๒,๔๓๔	๒,๔๙๓	๒,๕๔๑	๒,๔๙๓
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๑๔๔	๑,๑๗๕	๑,๒๐๖	๑,๒๒๐	๑,๓๐๕
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๒๖	๑๓๒	๑๔๔	๑๔๕	๑๖๘
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๒๕	๒๒๑	๒๑๗	๒๖๓	๒๕๐
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP)	**๕๓,๕๘๑**	**๔๖,๖๖๐**	**๕๕,๓๓๕**	**๖๖,๘๙๗**	**๘๒,๔๕๘**
รายได้เฉลี่ยต่อหัวประชากร (บาท)	**๒๑๔,๗๔๗**	**๑๘๗,๒๖๕**	**๒๒๒,๔๓๔**	**๒๖๙,๓๙๔**	**๓๓๒,๗๒๗**
จำนวนประชากร (พันคน)	**๒๕๐**	**๒๔๙**	**๒๔๙**	**๒๔๘**	**๒๔๘**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙

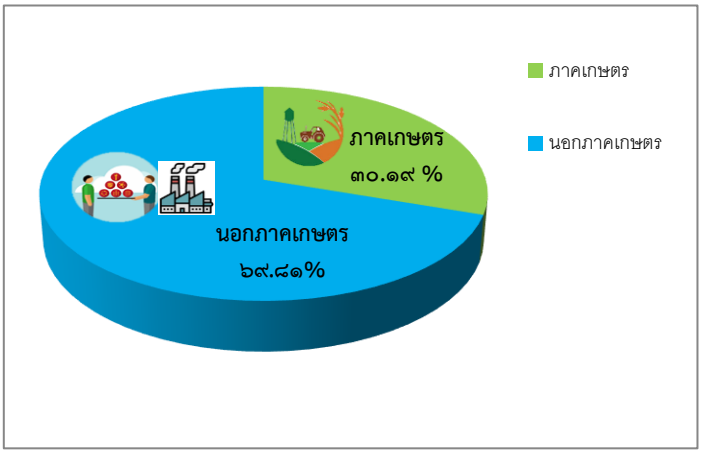

	มูลค่า (ล้านบาท)
ภาคเกษตร	๒๔,๘๙๑
นอกภาคเกษตร	๕๗,๕๖๗
GPP รวม	๘๒,๔๕๘

ภาพที่ ๔ : โครงสร้าง GPP จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗

ตารางที่ ๒๘ : แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพังงา (GPP) ณ ราคาคงที่ ปี ๒๕๖๓ - ๒๕๖๗

หน่วย:ล้านบาท

สาขาการผลิต	มูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ (CVMs)				
	๒๕๖๓r	๒๕๖๔r	๒๕๖๕r	๒๕๖๖r	๒๕๖๗p
ภาคเกษตร	**๙,๘๐๒**	**๘,๘๗๔**	**๙,๐๔๗**	**๙,๖๗๔**	**๑๑,๗๓๙**
เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	๙,๘๐๒	๘,๘๗๔	๙,๐๔๗	๙,๖๗๔	๑๑,๗๓๙
นอกภาคเกษตร	**๒๒,๔๓๑**	**๑๘,๕๑๐**	**๒๑,๗๔๕**	**๒๗,๒๕๒**	**๓๑,๔๗๔**
ภาคอุตสาหกรรม	**๑,๖๔๕**	**๑,๖๖๙**	**๑,๘๓๒**	**๑,๘๐๗**	**๑,๘๓๒**
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๖๒	๓๑๖	๒๖๓	๒๖๗	๒๕๒
การผลิต	๘๐๗	๘๘๑	๑,๐๓๑	๙๗๕	๙๘๙
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๕๗๗	๕๓๙	๖๑๔	๖๘๓	๗๐๘
การจัดหาน้ำ การจัดการ การบำบัดน้ำเสียสิ่งปฏิกูล	๕๒	๕๖	๕๘	๖๓	๗๓
ภาคบริการ	**๒๑,๑๗๘**	**๑๗,๐๙๑**	**๒๐,๒๕๐**	**๒๖,๐๑๘**	**๓๐,๓๗๑**
การก่อสร้าง	๑,๐๐๐	๙๙๑	๘๐๓	๖๐๖	๖๔๖
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์	๒,๔๐๘	๒,๒๒๘	๒,๓๔๙	๒,๒๗๐	๒,๕๒๘
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒,๙๐๗	๒,๓๑๗	๒,๓๙๒	๒,๗๖๔	๓,๐๘๑
ที่พักและบริการด้านอาหาร	๑๐,๕๔๖	๕,๖๕๑	๑๑,๕๖๖	๒๑,๐๔๔	๒๖,๕๔๘
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๗๘๖	๙๐๔	๗๓๖	๗๕๙	๖๘๑
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๔๕๘	๑,๔๖๓	๑,๔๙๔	๑,๕๔๒	๑,๖๒๙
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๓๓๘	๑,๓๘๘	๑,๑๐๕	๑,๒๙๘	๑,๔๕๑
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และเทคนิค	๒๐	๑๔	๑๖	๑๖	๑๗
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๒๘๐	๕๘	๑๔๙	๓๖๖	๕๓๑
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ	๑,๒๔๙	๑,๒๙๙	๑,๒๗๒	๑,๑๘๗	๑,๑๘๘
การศึกษา	๑,๑๐๐	๑,๑๐๕	๑,๐๙๙	๑,๐๙๙	๑,๐๖๐
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๖๐๗	๖๐๙	๖๐๑	๕๙๖	๖๒๖
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๑๗	๑๒๓	๑๒๙	๑๒๕	๑๔๔
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๑๖๘	๑๖๔	๑๕๒	๑๗๙	๑๖๙
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (CVMs)	**๒๙,๗๒๑**	**๒๕,๓๓๔**	**๒๘,๒๒๗**	**๓๓,๔๖๒**	**๓๙,๒๑๓**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, ๓๑ มีนาคม ๒๕๖๙

๔.๒ ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๘ และแนวโน้มปี ๒๕๖๙ จังหวัดพังงา (ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘)

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๘ ขยายตัวร้อยละ ๓.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชขยายตัวร้อยละ ๔.๓ สาขาปศุสัตว์ขยายตัวร้อยละ ๓.๐ สาขาป่าไม้ขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๓ และสาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวเล็กน้อยที่ร้อยละ ๐.๑ สาขาประมงขยายหดตัวร้อยละ ๑.๓ โดยมีปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศเอื้ออำนวย ปริมาณน้ำฝนเพียงพอต่อการติดดอกออกผลของทุเรียน ประกอบกับทะลายปาล์มน้ำมันสมบูรณ์ รวมถึงยางพารามีจำนวนวันกรีดเพิ่มขึ้น และเกษตรกรมีการบริหารจัดการสวนที่ดี เนื้อที่ให้ผลของยางพารา ปาล์มน้ำมัน และทุเรียนเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตสินค้ายางพารา ปาล์มน้ำมัน และทุเรียนเพิ่มขึ้น อีกทั้งความต้องการการบริโภคสุกร ไก่เนื้อ ไข่ไก่ และกุ้งเพาะเลี้ยงภายในประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรปี ๒๕๖๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ในขณะที่ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงร้อยละ ๐.๑ ส่งผลให้ดัชนีรายได้ภาคเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๔

แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๙) - ๐.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาประมงหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๓.๑) - (-๒.๑) และสาขาปศุสัตว์หดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๑) - (-๐.๑) ในขณะที่สาขาการบริการทางการเกษตรขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ สาขาการพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๒.๑ - ๓.๑ และสาขาป่าไม้ขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๔) - ๐.๖ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญที่คาดว่าจะส่งผลต่อภาคเกษตร ได้แก่ ความต้องการของสินค้าเกษตรทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกที่มีอย่างต่อเนื่อง ความต้องการใช้ภายในจังหวัด การขับเคลื่อนนโยบายมาตรการและโครงการช่วยเหลือเกษตรกรด้านต่างๆ ของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ปริมาณน้ำมีเพียงพอ และการบริหารจัดการฟาร์มของเกษตรกร และยังมีปัจจัยเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลต่อภาคเกษตร ได้แก่ สภาพอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในพืช ประมง และปศุสัตว์ ราคาปัจจัยการผลิตที่ยังคงมีความผันผวน การขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร และผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างประเทศที่ส่งผลต่อราคาพลังงานและเศรษฐกิจ

๑) โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงาในปี ๒๕๖๘

โครงสร้างการผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๘ ได้แก่ สาขาประมง ซึ่งมีสัดส่วนถึงร้อยละ ๖๐.๔๙ ของผลิตภัณฑ์ภาคเกษตร หรือ GPP ภาคเกษตร รองลงมา คือ สาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาป่าไม้ และสาขาบริการทางการเกษตร คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๕๓, ๓.๗๘, ๐.๑๙ และ ๐.๐๑ ตามลำดับ

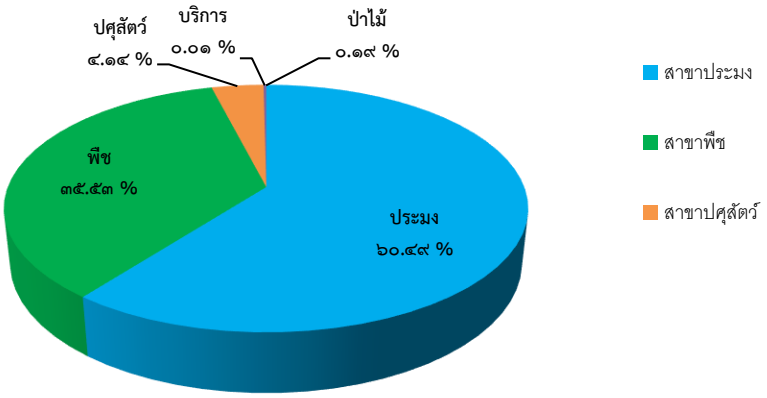

ภาพที่ ๕ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

๒) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตร

๒.๑) สถานการณ์น้ำ

มีปริมาณน้ำฝนสะสมทั้งปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๔,๓๖๐.๕๐ มิลลิลิตร เพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ซึ่งมีปริมาณ ๔,๒๑๕.๕๐ มิลลิลิตร ร้อยละ ๓.๔๔ ส่วนจำนวนวันฝนตกจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘ จำนวน ๑๙๙ วัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๘.๔๕ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๑๖๘ วัน ส่งผลให้พืชเศรษฐกิจหลัก คือ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา และทุเรียน

(ที่มาข้อมูล : กรมอุตุนิยมวิทยา)

๒.๒) สถานการณ์ภัยธรรมชาติ และโรคแมลง ศัตรูพืชระบาด

- พบการระบาดของโรคใบยางร่วงสายพันธุ์ใหม่ ในพื้นที่ ๓ อำเภอ ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง อำเภอกะปง และอำเภอเมืองพังงา ซึ่งปัจจัยที่มีผลต่อการแพร่กระจายของโรคใบร่วงชนิดใหม่ของยางพารา ได้แก่ สภาพอากาศที่มีฝนตกชุกตลอดทั้งปี ทำให้เชื้อราซึ่งเป็นสาเหตุของโรคสามารถแพร่ระบาดได้ง่ายโดยอาศัยลมและฝน ซึ่งจังหวัดพังงาได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการแก้ปัญหาการระบาดโรคใบร่วงยางพารา เพื่อดำเนินการควบคุม ป้องกัน และจำกัดการระบาดของโรคใบร่วงยาง ตามมาตรการที่คณะทำงานฝ่ายอำนวยการกำหนด

๒.๓) ราคาน้ำมัน

ในปี ๒๕๖๘ ราคาน้ำมันแก๊สโซฮอล์ ๙๑ ของจังหวัดพังงา เฉลี่ยอยู่ที่ ๓๓.๓๐ บาทต่อลิตร ลดลงร้อยละ ๑๐.๐ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๓๗.๐ บาทต่อลิตร ขณะที่ราคาน้ำมันดีเซลเฉลี่ยอยู่ที่ ๓๒.๔๐ บาทต่อลิตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๓ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ ๓๒.๓๐ บาทต่อลิตร

(ที่มาข้อมูล : บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน))

๓) เครื่องชี้ทางด้านเศรษฐกิจการเกษตร จังหวัดพังงา

๓.๑) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ในปี ๒๕๖๘ อยู่ที่ระดับ ๒๙๔.๔ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๕ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๒๘๑.๗ ส่วนดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๑๗๓.๕ ลดลงร้อยละ ๐.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๗๓.๗ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรอยู่ที่ระดับ ๕๑๐.๘ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๔ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๔๘๙.๓

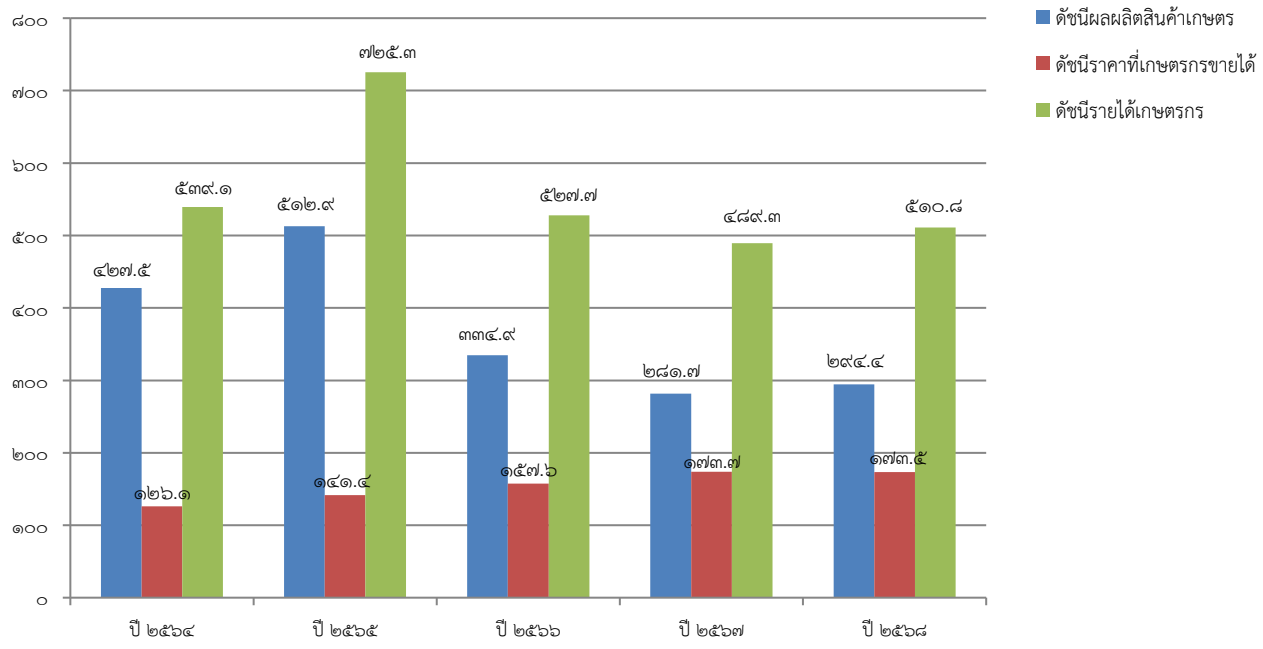

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๖ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร ปี ๒๕๖๘

๓.๒) ดัชนีผลผลิตสาขาพืช ในปี ๒๕๖๘ อยู่ที่ระดับ ๑๑๔.๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๑ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๐๙.๐ ส่วนดัชนีราคาสินค้าพืชที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ ๑๓๘.๐ ลดลงร้อยละ ๖.๕ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๔๗.๖ ส่งผลให้ดัชนีรายได้อยู่ที่ระดับ ๑๕๘.๑ หรือลดลงร้อยละ ๑.๗ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๖๐.๘

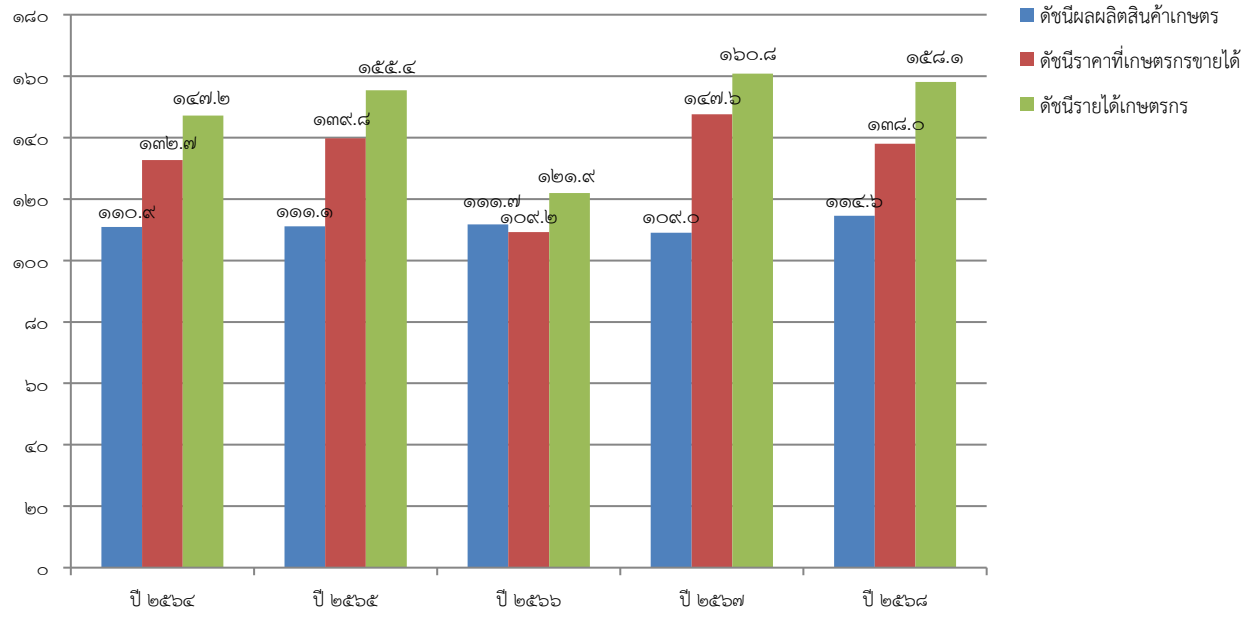

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๗ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาพืช ปี ๒๕๖๘

๓.๓) ดัชนีผลผลิตสาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๘ อยู่ที่ระดับ ๖๗๗.๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๒ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๖๔๓.๕ ส่วนดัชนีราคาสินค้าปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๑๙๖.๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๙๔.๗ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาปศุสัตว์อยู่ที่ระดับ ๑,๓๓๑.๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๓ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑,๒๕๒.๖

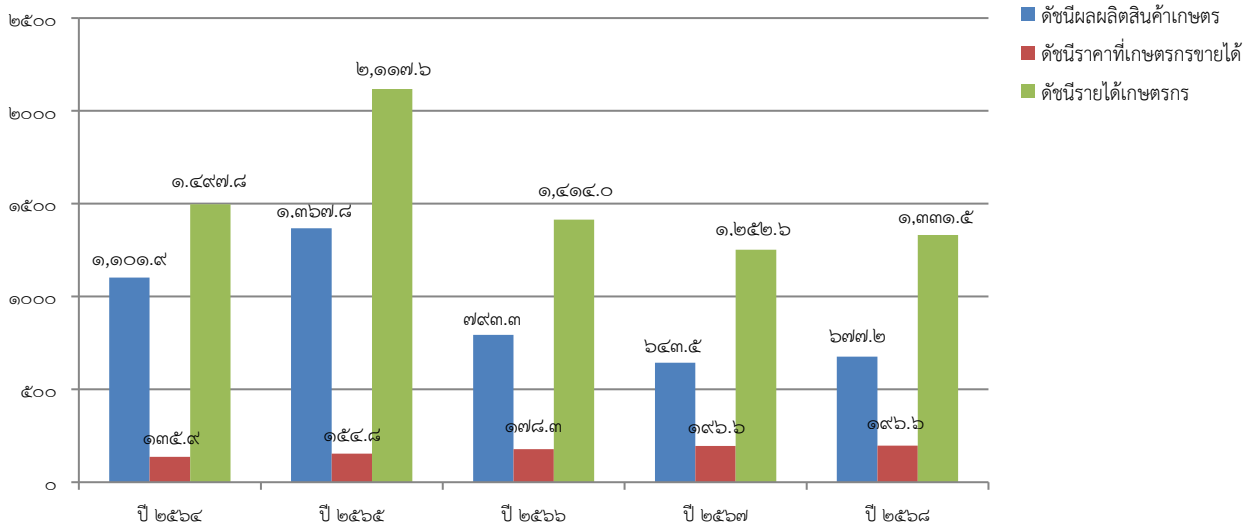

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๘ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาปศุสัตว์ ปี ๒๕๖๘

๓.๔) ดัชนีผลผลิตสาขาประมง ในปี ๒๕๖๘ อยู่ที่ระดับ ๑๐๐.๐ ลดลงร้อยละ ๒.๒ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๐๒.๓ ส่วนดัชนีราคาสินค้าประมงที่เกษตรกรขายได้อยู่ที่ระดับ ๑๔๖.๔ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๒ จากปีที่ผ่านมาซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๔๖.๑ ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรสาขาประมงอยู่ที่ระดับ ๑๔๖.๔ ลดลงร้อยละ ๒.๐ จากปีที่ผ่านมา ซึ่งอยู่ที่ระดับ ๑๔๙.๕

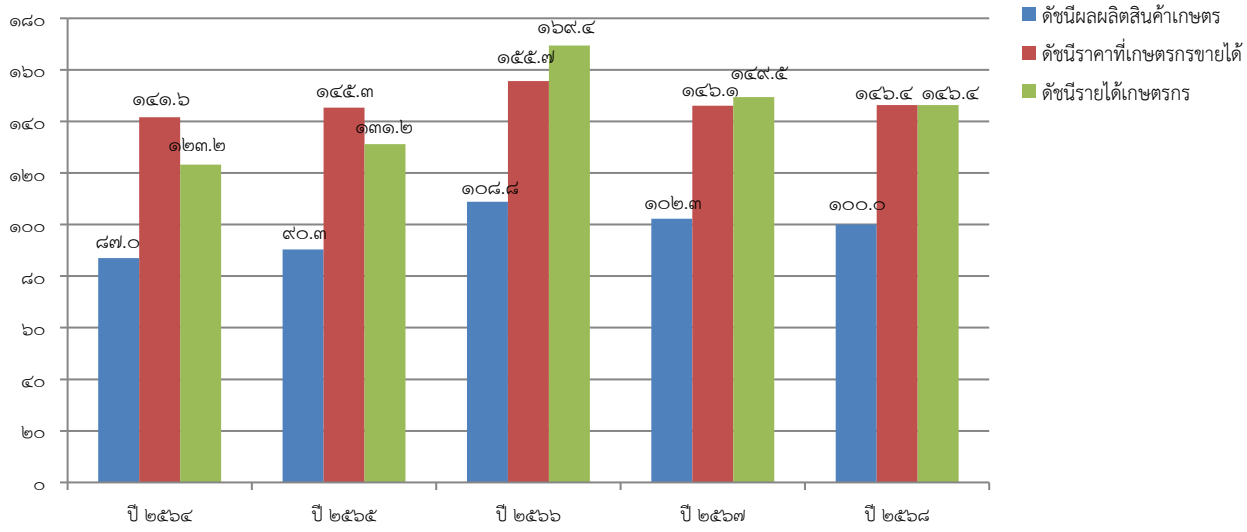

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ภาพที่ ๙ ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ และดัชนีรายได้เกษตรกร สาขาประมง ปี ๒๕๖๘

๔) ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๘

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๘ ขยายตัวร้อยละ ๓.๔ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาคเกษตรดังกล่าวข้างต้น อาทิ สภาพภูมิอากาศ และสถานการณ์น้ำในพื้นที่โดยรวม ซึ่งสภาพอากาศเอื้ออำนวย ปริมาณน้ำฝนเพียงพอมากกว่าปีที่ผ่านมา โดยรายละเอียดในแต่ละสาขามีดังนี้

๔.๑) สาขาพืช

สาขาพืช ในปี ๒๕๖๘ ขยายตัวร้อยละ ๔.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตพืชที่สำคัญที่ลดลง คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และทุเรียน

❖ ยางพารา

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑๐๖,๘๘๔ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๐๕,๔๖๑ ตัน เนื่องจากสภาพอากาศเอื้ออำนวย จำนวนวันกรีดเพิ่มขึ้น ทำให้น้ำยางออกมากขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตยางพาราเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคายางแผ่นดิบชั้น ๓ ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๖๐.๑๗ บาท ลดลงร้อยละ ๑๕.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๑.๒๓ บาท เนื่องจากความต้องการใช้ในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับยางพาราทั้งภายในและต่างประเทศลดลง จากภาวะเศรษฐกิจชะลอตัว ส่งผลให้ราคายางปรับตัวลดลง

❖ ปาล์มน้ำมัน

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๘๗๕,๘๒๒ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๗.๗ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๘๑๓,๔๗๕ ตัน เนื่องจากเนื้อที่ให้ผลปีแรกเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา ประกอบกับราคาอยู่ในเกณฑ์ดีอย่างต่อเนื่อง จูงใจให้เกษตรกรจัดการสวนดี ปาล์มน้ำมันมีทะลายเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผลผลิตปาล์มน้ำมันเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคาผลปาล์มที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๖.๔๕ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๕.๘๒ บาท เนื่องจากราคาเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันปาล์มตลาดโลก และความต้องการใช้ในประเทศที่มีอย่างต่อเนื่อง

❖ ทุเรียน

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตทุเรียน ในปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๔,๕๗๕ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓๙.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๓,๒๘๔ ตัน เนื่องจากสภาพภูมิอากาศเอื้ออำนวย ปริมาณน้ำเพียงพอ ต่อการออกดอกติดผลทุเรียน ส่งผลให้ผลผลิตทุเรียนเพิ่มขึ้นจากปีที่ผ่านมา

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคาทุเรียนเกรด AB ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๔๓.๗๕ บาท ลดลงร้อยละ ๔.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๕๐.๖๙ บาท เนื่องจากปริมาณผลผลิตทุเรียนออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาทุเรียนลดลง

๔.๒) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๘ ขยายตัวร้อยละ ๓.๐ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยปริมาณการผลิตปศุสัตว์ที่สำคัญที่เพิ่มขึ้น คือ สุกร ไก่เนื้อ และไข่ไก่

❖ สุกร

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตสุกร ปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑๐๘,๘๕๒ ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๐๗,๖๗๕ ตัว เนื่องจากเกษตรกรมีการดูแลจัดการฟาร์มดี ประกอบกับราคาสุกรปรับตัวสูงขึ้น เกษตรกรรายย่อยหันกลับมาเลี้ยงสุกรมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการผลิตสุกรเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคาสุกรน้ำหนัก ๘๐ - ๑๐๐ กิโลกรัม ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๗๖.๑๓ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๒๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๕.๑๗ บาท เนื่องจากความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น รวมทั้งต้นทุนในการเลี้ยงเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาสุกรปรับตัวเพิ่มขึ้น

❖ ไก่เนื้อ

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตไก่เนื้อ ในปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๓,๒๗๙,๘๑๔ ตัว เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๓,๑๗๔,๕๙๔ ตัว เนื่องจากมีความต้องการบริโภคภายในจังหวัดที่มีอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกษตรกรมีแรงจูงใจในการเลี้ยงไก่เนื้อเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ปริมาณการผลิต ไก่เนื้อเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคาไก่เนื้อที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๔.๕๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๘ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๔๔.๑๗ บาทเนื่องจากความต้องการบริโภคเพิ่มขึ้น รวมทั้งต้นทุนในการเลี้ยงเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคาไก่เนื้อปรับตัวเพิ่มขึ้น

❖ ไข่ไก่

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตไข่ไก่ ในปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑๕๖,๖๘๕,๓๐๕ ฟอง เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๔๘,๗๙๘,๙๖๐ ฟอง เนื่องจากความต้องการบริโภคภายในจังหวัดเพิ่มขึ้น ประกอบเกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี ส่งผลให้ปริมาณการผลิตไข่ไก่เพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคาไข่ไก่ต่อฟองที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ฟองละ ๔.๕๖ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑.๐ ซึ่งมีราคาเฉลี่ยอยู่ที่ ๔.๕๑ เนื่องจากต้นทุนการผลิตที่อยู่ในระดับสูง ทำให้มีการปรับราคาไข่ไก่ขึ้นให้สอดคล้องกับต้นทุนการผลิต ส่งผลให้ราคาไข่ไก่ปรับตัวเพิ่มขึ้น

๔.๓) สาขาประมง

สาขาประมง ในปี ๒๕๖๘ หดตัวร้อยละ ๑.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยผลผลิตประมงที่สำคัญที่ลดลง คือ ประมงทะเล ในขณะที่ปริมาณการผลิตประมงที่เพิ่มข้น คือ กุ้งเพาะเลี้ยง

❖ กุ้งเพาะเลี้ยง

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตกุ้งเพาะเลี้ยง ปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๑๒,๗๐๗ ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๑๑,๙๗๓ ตัน เนื่องจากราคากุ้งขาวแวนนามาอยู่ในเกณฑ์ดี ประกอบกับเกษตรกรมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดี ส่งผลให้ปริมาณการผลิตกุ้งเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้น

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคากุ้งขาวแวนนาไมขนาด ๕๑ - ๖๐ ตัวต่อกิโลกรัมเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๑๔๘.๒๙ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๖.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๑๓๙.๗๘ บาท เนื่องจากความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ราคากุ้งเพาะเลี้ยงเพิ่มขึ้น

❖ ประมงทะเลพาณิชย์

- ภาวะการผลิต : ผลผลิตประมงทะเลพาณิชย์ ปี ๒๕๖๘ เท่ากับ ๙๓,๓๕๒ ตัน ลดลงร้อยละ ๔.๒ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีผลผลิต ๙๗,๔๘๖ ตัน เนื่องจากสภาพอากาศแปรปรวน มีพายุ ทำให้เรือประมงพาณิชย์ออกทำการประมงลดลง ส่งผลให้เรือประมงพาณิชย์จับสัตว์น้ำเทียบท่าได้ลดลง

- ระดับราคา : ในปี ๒๕๖๘ ราคาปลาทูขนาดกลาง ๘ - ๑๒ ตัวต่อกิโลกรัม ราคาเฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ ๗๒.๕๐ บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ ๐.๖ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา ซึ่งมีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ ๗๒.๐๘ บาท

๔.๔) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๘ ขยายตัวเล็กน้อยร้อยละ ๐.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากเกษตรปรับเปลี่ยนพื้นที่ไปปลูกทุเรียน และปาล์มน้ำมัน ส่งผลให้การจ้างบริการไถเตรียมดิน และบริการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับพืชเศรษฐกิจในจังหวัด ขยายตัวเล็กน้อย

๔.๕) สาขาป่าไม้

สาขาป่าไม้ ในปี ๒๕๖๘ ขยายตัวร้อยละ ๐.๓ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากเกษตรกรโค่นยางพาราที่อายุมาก เพื่อไปปลูกทุเรียนและปาล์มน้ำมัน ประกอบกับเป้าหมายการสนับสนุนการปลูกยางพาราทดแทนของการยางแห่งประเทศไทยเพิ่มขึ้น ส่งผลให้สาขาป่าไม้ขยายตัวเล็กน้อย

๕) แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตร ปี ๒๕๖๙

แนวโน้มเศรษฐกิจการเกษตรจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะมีการหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๙) - ๐.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา โดยสาขาพืชขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๒.๑ - ๓.๑ สาขาปศุสัตว์หดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๑) - (-๐.๑) สาขาประมงหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๓.๑) - (-๒.๑) สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ และสาขาป่าไม้หดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๔) - ๐.๖ ทั้งนี้ เป็นไปตามปัจจัยสนับสนุนที่ทำให้ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรขยายตัว อาทิ ความต้องการสินค้าเกษตรทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดส่งออกที่มีอย่างต่อเนื่อง ปริมาณความต้องการใช้ภายในจังหวัด การขับเคลื่อนนโยบายมาตรการและโครงการช่วยเหลือเกษตรกรด้านต่างๆ ของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ปริมาณน้ำมีเพียงพอ และการดูแลเอาใจใส่ของเกษตรกร ในทางกลับกันยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ไม่สามารถคาดการณ์หรือควบคุมได้ เช่น สภาพอากาศแปรปรวน ภัยธรรมชาติ โรคระบาดในพืช ประมง และปศุสัตว์ ราคาปัจจัยการผลิตที่ยังคงผันผวน การขาดแคลนแรงงานภาคเกษตร และผลกระทบของความขัดแย้งระหว่างประเทศที่ส่งผลต่อราคาพลังงานและเศรษฐกิจ โดยรายละเอียดในแต่ละสาขาการผลิต มีดังนี้

๕.๑) สาขาพืช

สาขาพืช ในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ ๒.๑ - ๓.๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากผลผลิตที่เก็บเกี่ยวและออกสู่ตลาดมากกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากมีหลายปัจจัยมีผลในเชิงบวกต่อภาคเกษตร เช่น คาดว่าสภาพอากาศยังคงเอื้ออำนวยต่อการผลิตสินค้าสำคัญ ราคาสินค้าเกษตรโดยรวมในปี ๒๕๖๘ ที่อยู่ในระดับสูง จูงใจให้เกษตรกรขยายการผลิตและดูแลเอาใจใส่ผลผลิตมากขึ้น ประกอบกับภาครัฐได้มีนโยบายปรับโครงสร้างสินค้าเกษตร อีกทั้งมียุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรระดับจังหวัดและระดับภาค โดยการปรับลดพื้นที่สินค้าเกษตรที่มีปัญหา คงพื้นที่สินค้าที่ยังมีศักยภาพและขยายพื้นที่สินค้าที่มีลู่ทางการตลาดที่ดี รวมทั้งเพิ่มผลิตภาพการผลิต (Productivity) พัฒนาระบบโลจิสติกส์ (Logistics) ของสินค้าเกษตรเชื่อมโยงกับภาคอื่นๆ อย่างไรก็ตาม ยังคงมีปัจจัยลบที่อาจส่งผลต่อการผลิตพืชในปี ๒๕๖๙ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัจจัยที่ต่อเนื่องมาจากช่วงปีที่ผ่านมา ได้แก่ ปัญหาโรคและแมลงศัตรูพืช ราคาปัจจัยการผลิต เช่น ปุ๋ย สารปราบศัตรูพืชมีการปรับตัวสูงขึ้น และภัยธรรมชาติที่ไม่สามารถควบคุมได้ โดยคาดว่าผลผลิตปาล์มน้ำมัน และยางพารา จะมีปริมาณผลผลิตเพิ่มขึ้น ในขณะที่ราคาผลผลิตพืช ในปี ๒๕๖๙ โดยส่วนใหญ่คาดว่าจะอยู่ในเกณฑ์ดี ทำให้เกษตรกรขยายการผลิต ส่งผลให้ปริมาณการผลิตของสาขาพืชมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

๕.๒) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๑.๑) - (-๐.๑) เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากปริมาณการผลิตปศุสัตว์สำคัญมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากแนวโน้มความต้องการของตลาดลดลง อาจส่งผลต่อการผลิตปศุสัตว์ในปี ๒๕๖๙ ซึ่งส่วนใหญ่ยังคงเป็นปัจจัยที่มีต่อเนื่องมาจากช่วงปีที่ผ่านมา ได้แก่ ปัญหาโรคระบาด และต้นทุนอาหารสัตว์ที่อาจจะมีการปรับตัวสูงขึ้น

๕.๓) สาขาประมง

สาขาประมง ในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะหดตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๓.๑) - (-๒.๑) เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เนื่องจากผู้ประกอบการเพาะเลี้ยงกุ้ง ปัญหาการขาดแคลนแรงงานและโรคระบาดในกุ้งเพาะเลี้ยง สาขาประมงของจังหวัด โดยปัจจัยที่ควรให้ความสำคัญและเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง คือ มาตรการการผลิตระดับฟาร์มและโรคระบาดซ้ำในการเพาะเลี้ยงกุ้ง

๕.๔) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๕) - ๐.๕ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา จากกิจกรรมหลัก คือ การให้บริการเตรียมดินในการปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลอื่นๆ เพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจหลักเพิ่มขึ้น จึงส่งผลให้สาขาบริการทางการเกษตรขยายตัว

๕.๕) สาขาป่าไม้

สาขาป่าไม้ ในปี ๒๕๖๙ คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ (-๐.๔) - ๐.๖ เนื่องจากเกษตรกรชาวสวนยางชะลอการตัดโค่นไม้ยางพาราที่มีอายุมากจากปี ๒๕๖๗ มาตัดโค่นในช่วงต้นปี ๒๕๖๙ เป็นส่วนใหญ่ จากราคาไม้ท่อนยางพาราปรับตัวสูงขึ้น จึงส่งผลให้การผลิตไม้ยางพาราท่อนในปี ๒๕๖๙ ขยายตัว

ตารางที่ ๒๙ : แสดงอัตราการเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคเกษตร

หน่วย : ร้อยละ

สาขา	ปี ๒๕๖๘	ปี ๒๕๖๙
ภาคการเกษตร	**๓.๔**	**(-๑.๙) - ๐.๑**
พืช	๔.๓	๒.๑ - ๓.๑
ปศุสัตว์	๓.๐	(-๑.๑) - (-๐.๑)
ประมง	-๑.๓	(-๓.๑) - (-๒.๑)
บริการทางการเกษตร	๐.๑	(-๐.๕) - ๐.๕
ป่าไม้	๐.๓	(-๐.๔) - ๐.๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

ตารางที่ ๓๐ : แสดงผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ (ปีปฏิทิน)

หน่วย : ตัน

สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปี ๒๕๖๗	ปี ๒๕๖๘*	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ปาล์มน้ำมัน[๑/]	๘๑๓,๔๗๕	๘๗๕,๘๒๒	๗.๗
ยางพารา[๑/]	๑๐๕,๔๖๑	๑๐๖,๘๘๔	๑.๓
ทุเรียน[๑/]	๓,๒๘๔	๔,๕๗๕	๓๙.๓
ไข่ไก่ (ฟอง) [๒/]	๑๔๘,๗๙๘,๙๖๐	๑๕๖,๖๘๕,๓๐๕	๕.๓
ไก่เนื้อ (ตัว) [๒/]	๓,๑๗๔,๕๙๔	๓,๒๗๙,๘๑๔	๓.๓
สุกร (ตัว) [๒/]	๑๐๗,๖๗๕	๑๐๘,๘๕๒	๑.๑
ประมงทะเลพาณิชย์[๓/]	๙๗,๔๘๖	๙๓,๓๕๒	-๔.๒
กุ้งเพาะเลี้ยง[๓/]	๑๑,๙๗๓	๑๒,๗๐๗	๖.๑

ที่มา : [๑/]สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

[๒/]สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา

[๓/]สำนักงานประมงจังหวัดพังงา

หมายเหตุ : *ข้อมูลพยากรณ์ ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๓๑ : แสดงราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้

หน่วย : บาท/กิโลกรัม

สินค้าเกษตรที่สำคัญ	ปี ๒๕๖๖	ปี ๒๕๖๗	อัตราการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ)
ยางพาราแผ่นดิบชั้น ๒	๔๕.๒๖	๗๑.๒๓	๕๗.๔
ปาล์มน้ำมัน	๕.๒๒	๕.๘๑	๑๑.๓
ทุเรียน	๑๔๑.๕๐	๑๕๐.๖๙	๖.๕
สุกร	๗๙.๕๕	๗๕.๑๔	-๕.๖
ไก่เนื้อ	๔๓.๓๘	๔๕.๒๑	๔.๒
ไข่ไก่	๔.๑๓	๔.๔๖	๘.๐
กุ้งขาวแวนนาไม	๑๓๔.๐๘	๑๓๙.๖๗	๔.๒
ปลาทู	๗๐.๑๐	๗๐.๐๐	-๐.๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ ๘

๔.๓ ข้อมูลรายได้เฉลี่ยของประชากร

รายได้เฉลี่ยของประชากรจังหวัดพังงา จากผลการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ.) ปี ๒๕๖๙ จังหวัดพังงา เท่ากับ ๑๐๒,๙๕๙/คน/ปี ดังรายละเอียด

ตารางที่ ๓๒ : แสดงรายได้เฉลี่ย/คน/ปี ของประชากรจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๙

ที่	อำเภอ	จำนวนครัวเรือน	รายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
๑	เกาะยาว	๓,๓๑๕	๓๗๐,๕๔๗	๑๒๗,๐๒๘
๒	ตะกั่วป่า	๑๑,๕๒๗	๒๒๐,๘๙๕	๑๑๙,๙๕๔
๓	คุระบุรี	๕,๙๗๔	๒๘๓,๙๗๐	๑๑๘,๔๑๗
๔	เมืองพังงา	๘,๒๖๑	๒๖๘,๐๓๓	๑๐๘,๖๑๕
๕	กะปง	๓,๓๕๘	๒๔๙,๕๓๐	๙๖,๓๓๕
๖	ทับปุด	๕,๕๖๖	๒๖๑,๒๓๖	๙๓,๗๖๑
๗	ตะกั่วทุ่ง	๑๐,๓๗๐	๒๓๖,๕๒๖	๘๙,๖๙๔
๘	ท้ายเหมือง	๑๑,๐๘๙	๒๑๗,๐๗๔	๘๙,๓๒๘
รวม		**๕๙,๔๖๐**	**๒๔๙,๕๓๒**	**๑๐๒,๙๕๙**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพังงา

๔.๔ ข้อมูลด้านแรงงานจังหวัดพังงา

๑) โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัดพังงา พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา มีประชากรที่มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป รวมทั้งสิ้น ๑๙๗,๓๐๓ คน เป็นเพศชาย ๙๕,๐๔๑ คน (ร้อยละ ๔๘.๑๗) และเพศหญิง ๑๐๒,๒๖๒ คน (ร้อยละ ๕๑.๘๓) โดยเป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๑๒๖,๐๐๕ คน ประกอบไปด้วย ผู้มีงานทำ ๑๒๕,๒๕๕ คน (ร้อยละ ๙๙.๔๐) และผู้ว่างงาน ๗๕๐ คน (ร้อยละ๐.๕๙) ซึ่งพบว่า ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๗ อัตราการมีงานทำของจังหวัดพังงาลดลง และอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับไตรมาสก่อนหน้า และผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน ๗๑,๒๙๘ คน ประกอบด้วย ทำงานที่บ้าน ๓๐,๑๑๗ คน (ร้อยละ ๔๒.๒๔) เรียนหนังสือ ๑๒,๖๑๘ คน (ร้อยละ ๑๗.๗๐) เด็ก/ชรา/ป่วย/พิการจนไม่สามารถทำงานได้ ๒๓,๗๓๕ คน (ร้อยละ ๓๓.๒๙) ดูแลเด็ก/ผู้สูงอายุ ผู้ป่วย/ผู้พิการ ๒๗๖ คน (ร้อยละ ๐.๓๙) และอื่นๆ ๔,๕๕๑ คน (ร้อยละ ๖.๓๘)

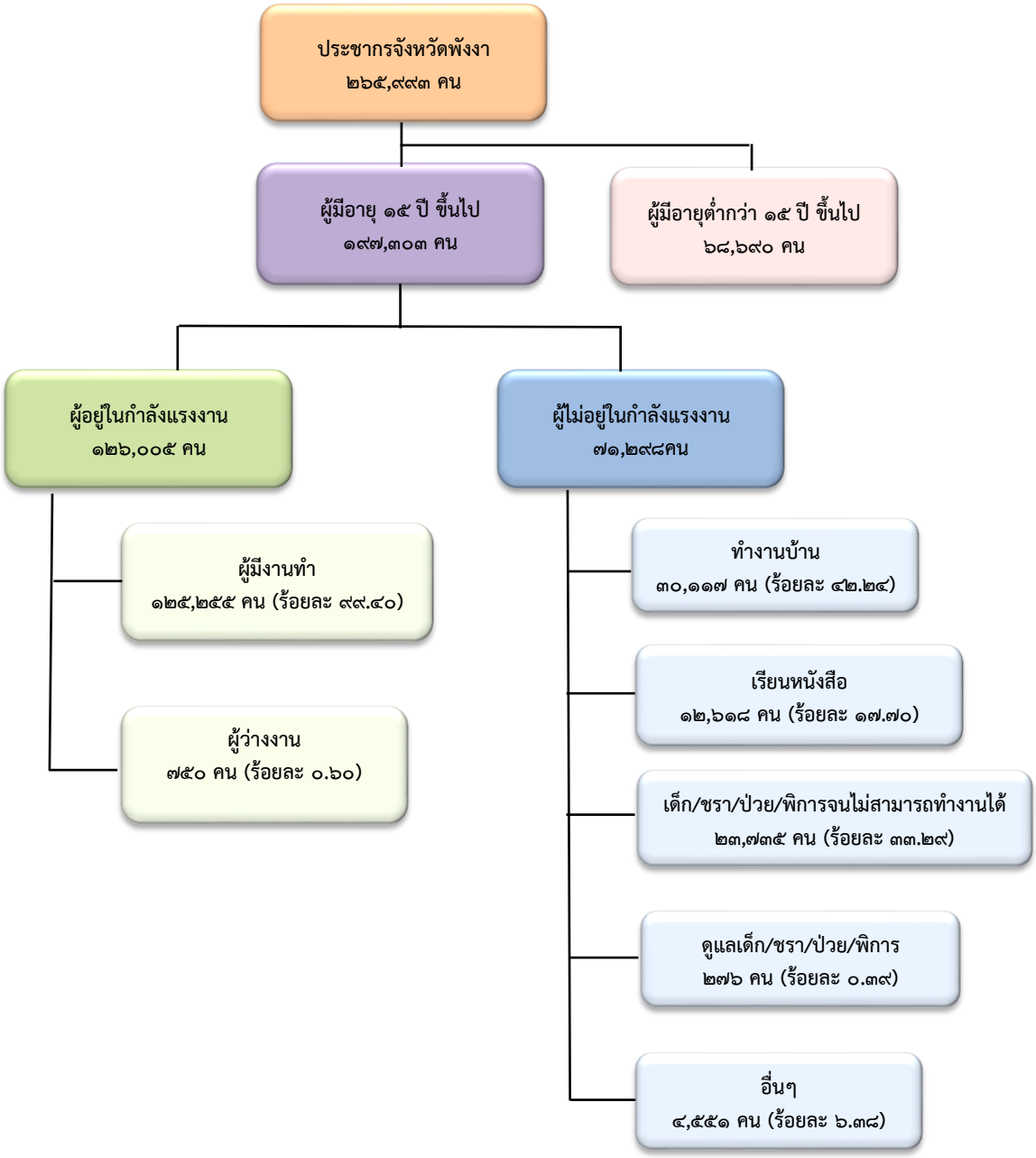

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา
ข้อมูล ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ภาพที่ ๑๐ : โครงสร้างประชากรและกำลังแรงงานจังหวัดพังงา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘)

๒) ผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา

๒.๑) จำแนกตามเพศ : จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัด พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (เดือนมกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘) จังหวัดพังงา มีผู้มีงานทำทั้งสิ้น ๑๒๕,๒๕๕ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๗๓,๔๘๒ คน (ร้อยละ ๕๘.๖๗) และเพศหญิง ๕๑,๗๗๔ คน (ร้อยละ ๔๑.๓๓)

ตารางที่ ๓๓ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามเพศ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่	เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	ชาย	๗๓,๔๘๒	๕๘.๖๗
๒	หญิง	๕๑,๗๗๔	๔๑.๓๓
รวม		**๑๒๕,๒๕๕**	**๑๐๐.๐๐**

๒.๒) จำแนกตามระดับการศึกษา : ผู้มีงานทำส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับ ประถมศึกษา จำนวน ๓๑,๑๑๐ คน (ร้อยละ ๒๔.๘๔) รองลงมาเป็นผู้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา จำนวน ๒๕,๗๙๓ คน (ร้อยละ ๒๐.๕๙) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน ๒๕,๑๙๓ (ร้อยละ ๒๐.๑๑) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒๒,๘๖๒ (ร้อยละ ๑๘.๒๕) และไม่มีการศึกษา/ต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน ๑๕,๖๐๑ (ร้อยละ ๑๒.๔๕) ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๔ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามระดับการศึกษา ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

ที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	ไม่มีการศึกษา/ต่ำกว่าประถมศึกษา	๑๕,๖๐๑	๑๒.๔๕
๒	ประถม	๓๑,๑๑๐	๒๔.๘๔
๓	มัธยมศึกษาตอนต้น	๒๒,๘๖๒	๑๘.๒๕
๔	มัธยมศึกษาตอนปลาย	๒๕,๑๙๓	๒๐.๑๑
๕	อุดมศึกษา	๒๕,๗๙๓	๒๐.๕๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

๒.๓) จำแนกตามอาชีพ : เมื่อพิจารณาผู้มีงานทำตามอาชีพในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ พบว่าอาชีพที่มีผู้ทำงานมากที่สุด ๕ อันดับแรก คือ ๑) ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง จำนวน ๓๙,๒๘๐ คน (ร้อยละ ๓๑.๓๖) ๒) พนักงานบริการและผู้จำหน่ายสินค้า จำนวน ๒๗,๗๒๙ คน (ร้อยละ ๒๒.๑๔) ๓) ผู้ประกอบอาชีพงานฐาน จำนวน ๑๕,๔๘๗ คน (ร้อยละ ๑๒.๓๖) ๔) ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องฯ จำนวน ๑๐,๖๓๒ คน (ร้อยละ ๘.๔๙) และ ๕) ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ จำนวน ๑๐,๔๙๔ คน (ร้อยละ ๘.๗๙) ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๕ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามอาชีพ ๕ อันดับแรก ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

อันดับที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	ผู้ปฏิบัติงานที่มีฝีมือด้านการเกษตร ป่าไม้ และการประมง	๓๙,๒๘๐	๓๑.๓๖
๒	พนักงานบริการ และผู้จำหน่ายสินค้า	๒๗,๗๒๙	๒๒.๑๔
๓	ผู้ประกอบอาชีพงานพื้นฐาน	๑๕,๔๘๗	๑๒.๓๖
๔	ช่างฝีมือและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ฯ	๑๐,๖๓๒	๘.๔๙
๕	ผู้ควบคุมเครื่องจักรโรงงานและเครื่องจักรฯ	๑๐,๔๙๔	๘.๗๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

๒.๔) จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม : สำหรับผู้มีงานทำ ๑๒๕,๒๕๕ คน พบว่า ผู้ทำงานในภาคเกษตรกรรม จำนวน ๔๔,๔๓๑ คน (ร้อยละ ๓๕.๔๗ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำนวน ๘๐,๘๒๔ คน (ร้อยละ ๖๔.๕๓ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมภาคบริการ จำนวน ๗๒,๓๑๘ คน (ร้อยละ ๘๙.๔๘ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร) ซึ่งมากกว่าอุตสาหกรรมภาคการผลิตที่ จำนวน ๘,๕๐๖ คน (ร้อยละ ๑๐.๕๒ ของผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร) หากจำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ที่มีผู้ทำงานมากที่ ๖ อันดับ ได้แก่ ๑) อุตสาหกรรมป่าไม้และการประมง จำนวน ๔๔,๔๓๑ คน (ร้อยละ ๓๕.๔๗) ๒) การขายส่ง การขายปลีกฯ จำนวน ๒๒,๑๑๑ คน (ร้อยละ ๑๗.๖๕) ๓) ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร จำนวน ๑๖,๓๓๙ คน (ร้อยละ ๑๓.๐๔) ๔) การผลิต จำนวน ๗,๔๓๖ คน (ร้อยละ ๕.๙๔) ๕) การบริหารราชการฯ จำนวน ๗,๔๒๘ คน (ร้อยละ ๕.๙๓) ๖) ด้านการศึกษา จำนวน ๕,๕๖๒ คน (ร้อยละ ๔.๔๔) ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๖ : แสดงจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ๕ อันดับแรก ในไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

อันดับที่	อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
๑	เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๔๔,๔๓๑	๓๕.๔๗
๒	การขายส่ง การขายปลีกฯ	๒๒,๑๑๑	๑๗.๖๕
๓	ที่พักแรมและการบริการด้านอาหาร	๑๖,๓๓๙	๑๓.๐๔
๔	การผลิต	๗,๔๓๖	๕.๙๔
๕	การบริหารราชการฯ	๗,๔๒๘	๕.๙๓
๖	การก่อสร้าง	๕,๕๖๒	๔.๔๔

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

๓) ผู้ว่างงาน

จากการสำรวจข้อมูลของสำนักงานสถิติจังหวัด พบว่า ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘ (มกราคม - มีนาคม ๒๕๖๘) จังหวัดพังงา มีผู้ว่างงานทั้งสิ้น ๗๕๐ คน ซึ่งเป็นเพศชาย จำนวน ๖๖๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๙.๒๐ และเพศหญิง จำนวน ๘๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๘๐

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

๓) ผู้ประกันตน

ในจังหวัดพังงามีผู้ประกันตนทั้งสิ้น ๖๓,๔๘๔ คน จำแนกเป็นมาตรา ๓๓ จำนวน ๒๖,๐๒๙ คน มาตรา ๓๙ จำนวน ๔,๒๒๗ คน และมาตรา ๔๐ จำนวน ๓๓,๒๒๘ คน และมีสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมทั้งสิ้น ๑,๕๗๖ แห่ง โดยส่วนใหญ่เป็น สถานประกอบการขนาดต่ำกว่า ๑๐ คน คือ มีจำนวน ๑,๑๓๘ แห่ง สำหรับผู้ประกันตนทั้งสิ้น ๒๖,๐๐๗ คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ประกันตนในสถานประกอบการขนาด ๒๐๑ - ๕๐๐ คน จำนวน ๕,๐๐๗ คน

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดพังงา ข้อมูล ณ ไตรมาส ๑ ปี ๒๕๖๘

๔) สถานการณ์ด้านความต้องการแรงงาน (Demand for Labor) ของตลาดแรงงาน จังหวัดพังงา

๔.๑) ผลการสำรวจความต้องการแรงงานในสถานประกอบการ จังหวัดพังงา

ผลการสำรวจข้อมูลความต้องการแรงงานของสถานประกอบการในจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘ พบว่า สถานประกอบการ ทั้งหมด ๑๐๕ แห่ง ไม่มีความต้องการแรงงาน

๔.๒) ผลการสำรวจการเข้าออกจากงานของแรงงานในสถานประกอบการ จังหวัดพังงา

ข้อมูลจากสถานประกอบการในจังหวัดพังงา จำนวนทั้งสิ้น ๑๐๕ แห่ง ประกอบด้วย ๑๗ ประเภทอุตสาหกรรม ผลการสำรวจ คือ มีจำนวนการจ้างงานปัจจุบัน ทั้งหมดอยู่ที่ ๖๙๑ คน โดยเป็นแรงงานไทยจำนวน ๔๕๔ คน และแรงงานต่างด้าวจำนวน ๒๓๗ คน และ ไม่มีจำนวนการเข้างานใหม่ และไม่มีจำนวนลูกจ้างลาออกจากงาน

๔.๓) ประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๙ – ๒๕๗๒

ข้อมูลประมาณการความต้องการแรงงาน ปี ๒๕๖๙ – ๒๕๗๒ ของจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ภาพรวมความต้องการแรงงานของจังหวัดพังงา มีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๐.๒๐ เมื่อพิจารณาจำแนกตามอุตสาหกรรม พบว่าอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตของความต้องการกำลังคน เฉลี่ยลดลงมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ การศึกษา อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๒.๔๘ รองลงมา ได้แก่ การ ก่อสร้างอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๒.๒๕ และกิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์อัตราการเติบโต ลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๒.๒๓ ตามลำดับ ในทางกลับการอุตสาหกรรมที่มีอัตราการเติบโตของความต้องการกำลังคน เฉลี่ยเพิ่มขึ้นมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่ ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ อัตราการเติบโตเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อย ละ ๒.๙๓ รองลงมา ได้แก่ การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูลอัตราการเติบโต เพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕๕ และกิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน อัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๒.๑๘ ตามลำดับ

ตารางที่ ๓๗ : แสดงผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๙ – ๒๕๗๒ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ.					การเติบโต
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๖๒,๘๑๔	๖๒,๙๒๑	๖๒,๖๔๘	๖๓,๐๗๔	๖๓,๐๙๖	๐.๑๓%
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๔๒๔	๔๑๕	๔๓๓	๓๙๘	๓๙๐	-๑.๙๘%
การผลิต	๘,๑๒๖	๘,๑๒๔	๘,๑๔๐	๘,๐๘๖	๘,๐๖๖	-๐.๑๘%
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๓๔๒	๓๔๗	๓๓๗	๓๕๘	๓๖๓	๑.๕๕%
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒๙๘	๓๐๕	๒๙๑	๓๒๐	๓๒๘	๒.๕๕%
การก่อสร้าง	๗,๘๒๑	๗,๖๓๙	๗,๙๙๐	๗,๒๗๙	๗,๑๐๒	-๒.๒๕%
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยายยนต์	๒๑,๗๕๕	๒๑,๕๖๘	๒๑,๙๕๔	๒๑,๒๔๐	๒๑,๐๘๗	-๐.๗๘%
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๑,๘๖๓	๑,๘๘๕	๑,๘๔๐	๑,๙๒๘	๑,๙๔๙	๑.๑๘%

ตารางที่ ๓๗ : แสดงผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปสงค์แรงงาน) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๒ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม (ต่อ)

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ.					การเติบโต
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	๑๓,๘๔๑	๑๓,๙๒๗	๑๓,๗๙๓	๑๔,๒๑๓	๑๔,๔๐๗	๑.๐๐%
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๓๖๕	๓๕๙	๓๗๑	๓๔๗	๓๔๑	-๑.๖๓%
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๙๔๔	๑,๙๔๖	๑,๙๔๓	๑,๙๕๔	๑,๙๕๙	๐.๒๐%
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๕๗	๕๗	๕๗	๕๖	๕๖	-๐.๔๕%
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๖๓๐	๑,๖๒๗	๑,๖๓๒	๑,๖๑๙	๑,๖๑๕	-๐.๒๓%
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	๒,๑๙๒	๒,๒๔๐	๒,๑๔๓	๒,๓๓๔	๒,๓๗๙	๒.๑๘%
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๖,๘๑๐	๖,๗๑๖	๖,๙๐๒	๖,๕๓๒	๖,๔๓๙	-๑.๓๕%
การศึกษา	๓,๑๖๙	๓,๐๘๙	๓,๒๔๘	๒,๙๓๐	๒,๘๕๑	-๒.๔๘%
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒,๓๐๓	๒,๒๕๑	๒,๓๕๓	๒,๑๔๙	๒,๐๙๘	-๒.๒๓%
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๐๓๗	๑,๐๖๒	๑,๐๑๔	๑,๑๒๒	๑,๑๕๗	๒.๙๓%
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒,๘๐๑	๒,๘๒๓	๒,๗๗๗	๒,๘๖๗	๒,๘๘๘	๐.๗๘%
รวม	**๑๓๙,๕๙๒**	**๑๓๙,๓๐๑**	**๑๓๙,๘๖๖**	**๑๓๘,๘๐๖**	**๑๓๘,๕๗๑**	**-๐.๒๐%**

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (https://ldls.mol.go.th/)

๕) สถานการณ์ด้านอุปทานแรงงาน (Supply of Labor) ของตลาดแรงงาน จังหวัดพังงา

ประมาณการผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๓ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม พบว่า ในอีก ๕ ปีข้างหน้า จำนวนผู้เข้าสู่ตลาดแรงงานใหม่ของจังหวัดพังงามีแนวโน้มลดลงทุกปีในทุกประเภทอุตสาหกรรม โดยเฉลี่ยลดลงร้อยละ ๑.๖๓ ในอุตสาหกรรมที่มีจำนวนอุปทานแรงงานเข้าใหม่ ลดลงมากที่สุด คือ ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสารมีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๒.๓๓ รองลงมา คือ กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน มีอัตราการเติบโตลดลงเฉลี่ยร้อยละ ๒.๑๐ ตามลำดับ เว้นแต่การ จัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล และศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ ที่มีอัตราการเติบโตคงที่ ร้อยละ ๐.๐๐

ตารางที่ ๓๘ : แสดงผลการประมาณการความต้องการแรงงาน (อุปทานแรงงาน) ปี ๒๕๖๙ - ๒๕๗๒ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม

หน่วย : คน, ร้อยละ

ประเภทอุตสาหกรรม	ปี พ.ศ.					การเติบโต
	๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓	
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๙๔	๒๙๐	๒๘๕	๒๘๐	๒๗๖	-๑.๖๐%
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๖	๖	๖	๖	๖	๐.๐๐%
การผลิต	๑๐๔	๑๐๒	๑๐๑	๙๙	๙๗	-๑.๗๘%
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๙	-๒.๗๘%
การจัดหาน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๖	๖	๖	๖	๖	๐.๐๐%
การก่อสร้าง	๘๗	๘๖	๘๕	๘๓	๘๒	-๑.๕๐%
การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์และรถจักรยายยนต์	๓๙๕	๓๘๙	๓๘๒	๓๗๖	๓๗๐	-๑.๖๓%
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๔๑	๔๐	๓๙	๓๙	๓๘	-๑.๙๓%
กิจกรรมโรงแรมและบริการด้านอาหาร	๒๑๗	๒๑๔	๒๑๐	๒๐๖	๒๐๓	-๑.๖๘%
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๒๓	๒๓	๒๒	๒๒	๒๑	-๒.๓๓%
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๙๖	๙๔	๙๓	๙๑	๙๐	-๑.๖๓%
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๓	๓	๓	๓	๓	๐.๐๐%
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๙๗	๙๕	๙๔	๙๒	๙๑	-๑.๖๓%
กิจกรรมการบริหารและบริการสนับสนุน	๓๘	๓๗	๓๖	๓๖	๓๕	-๒.๑๐%
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๒๕๘	๒๕๔	๒๕๐	๒๔๕	๒๔๑	-๑.๗๓%
การศึกษา	๑๑๓	๑๑๒	๑๑๐	๑๐๘	๑๐๖	-๑.๖๓%
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๗๐	๖๙	๖๘	๖๗	๖๖	-๑.๔๘%
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๑๓	๐.๐๐%
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๒๙	๒๘	๒๘	๒๗	๒๗	-๑.๘๓%
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วน บุคคล กิจกรรมการผลิตสินค้าและบริการ ที่ทำขึ้นเองเพื่อใช้ในครัวเรือน ซึ่งไม่ สามารถจำแนกกิจกรรมได้อย่างชัดเจน	๒	๒	๒	๒	๒	๐.๐๐%
รวม	**๑,๙๐๒**	**๑,๘๗๓**	**๑,๘๔๓**	**๑,๘๑๑**	**๑,๗๘๒**	**-๑.๖๓%**

ที่มา : ระบบฐานข้อมูลอุปสงค์และอุปทานกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (https://ldls.mol.go.th/)

๔.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI)

จังหวัดพังงา มีสินค้าเกษตรที่ได้รับรองการขึ้นทะเบียนรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ของจังหวัด (GI) จำนวน ๔ ชนิดสินค้า ได้แก่

๑) ทุเรียนสาลิกาพังงา

ทุเรียนสาลิกา เป็นชื่อทุเรียนพันธุ์พื้นเมืองขึ้นชื่อของจังหวัดพังงา มีแหล่งปลูกหรือถิ่นกำเนิดดั้งเดิมในพื้นที่ตำบลท่านา อำเภอกะปง จังหวัดพังงา ลักษณะเด่นประจำพันธุ์คือ ทรงผลกลมสวย ผลโตเต็มที่มีน้ำหนักเฉลี่ยประมาณ ๑.๕ – ๒ กิโลกรัม ต่อผลเท่านั้น พูใหญ่ เนื้อเต็มพู เปลือกผลบาง เนื้อสุกเป็นสีเหลืองเข้ม ส่วนใหญ่เมล็ดเล็กและลีบ รสชาติหวานมัน เนื้อละเอียด ไม่เละ มีกลิ่นหอมเฉพาะตัวไม่ฉุน รับประทานอร่อยมาก ลักษณะเนื้อและรสชาดมีความคล้ายคลึงกับทุเรียนพันธุ์ก้านยาว คนในท้องถิ่นยุคนั้นนิยมเปรียบความอร่อยเหมือนกับนกสาลิกาที่มีเสียงไพเราะ จึงตั้งชื่อว่า “ทุเรียนสาลิกา” และเรียกขานกันเรื่อยมาจนกระทั่งปัจจุบัน โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ทุเรียนสาลิกาพังงา” เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

ตารางที่ ๓๙ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนสาลิกา ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๘๓	๓๙	๑๒.๗๕	๕๗๗	๒๐๐	๒.๕๕	๓๕
กะปง	๔๔๕	๓๘๔	๒๘๙.๑๐	๖๑๐	๒๓๕	๕๗.๙๔	๒๑๑
ตะกั่วทุ่ง	๑๓๙	๗๘	๕๖.๒๔	๕๘๕	๒๒๐	๑๒.๓๗	๕๓
ท้ายเหมือง	๑๙๗	๑๕๖	๙๐.๔๕	๕๙๐	๒๒๕	๑๕.๓๕	๙๕
ทับปุด	๗	๒	๐.๘๑	๓๘๕	๒๐๕	๐.๐๐	๓
คุระบุรี	๓๖	๓๐	๑๕.๐๙	๕๙๕	๒๓๐	๓.๔๗	๒๓
เกาะยาว	๑๐	๒	๐.๔๔	๔๒๕	๒๑๐	๐.๐๙	๔๙
ตะกั่วป่า	๒๒๘	๑๒๙	๗๔.๘๖	๖๐๐	๒๑๕	๑๒.๔๙	๔๗๓
รวม	**๑,๑๔๕**	**๘๒๐**	**๕๔๐**	**๕๔๕.๘๘**	**๒๑๗.๕๐**	**๑๐๔.๒๗**	**๙๔๒**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา , เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔๐ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียนสาลิกาจังหวัดพังงา ที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI

อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
กะปง	๑๐	๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๘ – ๙ มิถุนายน ๒๕๗๐

ที่มาข้อมูล : กรมทรัพย์สินทางปัญญา, เมษายน ๒๕๖๙

๒) ข้าวไร่ดอกข่าพังงา พันธุ์ดอกข่า ๕๐ เป็นข้าวไร่พันธุ์พื้นเมืองที่มีสีน้ำตาลแดงอมม่วง สีแดงหรือสีแดงแกมขาว เป็นข้าวไวต่อช่วงแสง เมล็ดเรียวยาว เมื่อหุงสุกจะมีกลิ่นหอมคล้ายใบเตย มีคุณค่าทางโภชนาการสูง อุดมไปด้วยวิตามิน E และโอเมก้า ๙ หุงขึ้นหม้อ ไม่แข็ง รสชาติอร่อย ปลูกในเขตพื้นที่อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอเมืองพังงา ของจังหวัดพังงา โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ข้าวไร่ดอกข่าพังงา” เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓

ตารางที่ ๔๑ : แสดงการผลิตข้าวไร่ดอกข่า ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๒๔๘	๒๔๘	๑๐๒.๖๖	๓๖๙	๖๖.๓๐	๗.๑๐	๑๐๔
กะปง	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
ตะกั่วทุ่ง	๓๑๙	๓๑๙	๑๑๙.๙๓	๓๗๑	๖๕.๙	๘.๐๒	๑๒๐
ท้ายเหมือง	๔๘๑	๔๘๑	๑๙๘.๖๑	๓๗๕	๗๐.๓๗	๑๒.๘๘	๒๒๙
ทับปุด	๒๐๖	๒๐๖	๘๕.๕๒	๓๗๐	๖๖.๔	๖.๐๗	๑๑๗
คุระบุรี	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
เกาะยาว	๐	๐	๐.๐๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
ตะกั่วป่า	๐	๐	๐	๐	๐	๐.๐๐	๐
รวม	**๑,๒๕๔**	**๑,๒๕๔**	**๕๐๖.๗๒**	**๓๗๑**	**๖๗.๒๔**	**๓๔.๐๗**	**๕๗๐**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔๒ : แสดงรายชื่อจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวไร่ดอกข่าพังงาที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
๑	เมืองพังงา	๑๐ ราย	๒๓ มีนาคม ๒๕๖๙ – ๒๒ มีนาคม ๒๕๗๑
๒	ท้ายเหมือง	๑ ราย/๑กลุ่ม	๒๓ มีนาคม ๒๕๖๙ – ๒๒ มีนาคม ๒๕๗๑

ที่มาข้อมูล : กรมทรัพย์สินทางปัญญา, เมษายน ๒๕๖๙

๓) มังคุดทิพย์พังงา เป็นมังคุดพันธุ์พื้นเมือง ผลทรงกลม เปลือกค่อนข้างหนา แห้ง แตกลาย เนื้อสีขาวหนานุ่ม ไม่ฉ่ำน้ำ รสชาติหวานอมเปรี้ยว ปลูกและผลิตในเขตพื้นที่จังหวัดพังงา ให้ผลในช่วงเดือนพฤษภาคม

ถึงเดือนสิงหาคม โดยมังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา เป็นไม้ผลที่มีการเพาะปลูกกันมายาวนาน เป็นสินค้าที่มีชื่อเสียงและมีผลผลิตจำหน่ายไปทั่วทั้งในและนอกจังหวัด ปัจจุบันมีพื้นที่การเพาะปลูกเป็นอันดับ ที่ ๓ รองจากปาล์มน้ำมัน และยางพารา มีพื้นที่ปลูกรวมทั้งจังหวัดกว่า ๑๓,๑๐๐ ไร่ โดยเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๗ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีได้เสด็จฯ มาเปิดโรงเรียนคุ ระบุรี ชาวบ้านอำเภอกะปง จังหวัดพังงา ได้นำมังคุดขึ้นทูลเกล้าถวาย เมื่อเสวยมังคุดแล้ว รสชาติเป็นที่ถูกพระทัย ซึ่งได้กล่าวชมมากับ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา และ ดร.สุเมธฯ จึงได้ตั้งชื่อมังคุด ว่า “ทิพย์พังงา” หมายถึง ผลไม้ของเทวดามีรสเลิศจากจังหวัดพังงา โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “มังคุดทิพย์พังงา” เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๕

ตารางที่ ๔๓ : แสดงการผลิตมังคุดทิพย์พังงา ปี ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๖๕๗	๖๕๗	๑๓๗.๐๐	๒๐๙	๒๗.๕	๓.๓๖	๑๔๔
กะปง	๔,๐๑๕	๓,๙๙๕	๑,๕๔๖	๓๘๗	๒๒.๙	๒๘.๒๖	๔๑๓
ตะกั่วทุ่ง	๑,๐๒๒	๑,๐๐๘	๔๓๓.๐๐	๔๓๐	๒๖.๔๕	๑๑.๔๕	๕๑๒
ท้ายเหมือง	๑,๘๑๙	๑,๘๑๙	๘๐๐.๐๐	๔๔๐	๒๕.๔๕	๑๒.๙๒	๕๔๙
ทับปุด	๓๑๐	๓๑๐	๘๙	๒๘๗	๓๐.๑๐	๒.๖๘	๕๐
คุระบุรี	๑,๗๒๗	๑,๗๒๓	๘๒๗	๔๘๐	๓๒.๕๐	๒๔.๘๐	๑๖๙
เกาะยาว	๒๓	๒๓	๗	๓๐๔	๓๔.๗๕	๐.๒๔	๓
ตะกั่วป่า	๒,๖๙๔	๒,๕๙๕	๑,๒๑๔	๔๖๘	๓๐.๖๐	๒๙.๒๒	๘๖๒
รวม	**๑๒,๒๖๗**	**๑๒,๑๓๐**	**๕,๐๕๓**	**๓๗๕.๖๓**	**๒๘.๗๘**	**๑๑๒.๙๔**	**๒,๗๐๒**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๔๔ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้ปลูกมังคุดทิพย์พังงาที่ได้รับการอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI

ลำดับ	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	การอนุญาตให้ใช้ตราสัญลักษณ์ GI
๑	เมืองพังงา	๔	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๒	กะปง	๓๑	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๔	ท้ายเหมือง	๙	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๕	ทับปุด	๑	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๖	คุระบุรี	๔๒	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๗	เกาะยาว	-	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
๘	ตะกั่วป่า	๓๒	๒๗ ส.ค. ๒๕๖๗ – ๒๖ ส.ค. ๒๕๖๙
รวม		**๑๒๐**	

ที่มาข้อมูล : กรมทรัพย์สินทางปัญญา, เมษายน ๒๕๖๙

๔) ปลิงทะเลเกาะยาว เป็นสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่มีศักยภาพโดดเด่น สร้างรายได้ให้ชุมชน ได้รับความนิยมในการนำมาใช้ประโยชน์มากขึ้น ทั้งเพื่อการบริโภคและใช้เป็นวัตถุดิบในการผลิตยาและอาหารเสริม เป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั้งไทยและต่างชาติ ทั้งแบบสดและแบบแห้ง “ปลิงทะเลเกาะยาว” ซึ่งหมายถึง ปลิงทะเลสด ปลิงทะเลพร้อมปรุง และ ปลิงทะเลแห้ง ผลิตจากปลิงทะเลสายพันธุ์ปลิงขาว ซึ่งมีลำตัวเป็นทรงกระบอก ขนาดใหญ่ ตัวยาว เนื้อแน่น หนา เพาะเลี้ยงในบ่อดินในพื้นที่อำเภอเกาะยาว และแปรรูปตามภูมิปัญญาชุมชน ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพังงา ทั้งนี้ เพื่อคุ้มครองสินค้าที่มีอัตลักษณ์เฉพาะในแต่ละท้องถิ่น เพิ่มมูลค่าสินค้า สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน อีกทั้งยังเป็นการควบคุมคุณภาพสินค้าเพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ผู้บริโภค โดยกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ “ปลิงทะเลเกาะยาว” เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ตารางที่ ๔๕ : แสดงข้อมูลการผลิตปลิงทะเล อำเภอเกาะยาว จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่เลี้ยง (ไร่)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑๐	๗	๖๐๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๔.๖ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูป/ตลาด/แหล่งกระจายสินค้าเกษตรและรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร

๑) ข้อมูลโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม และลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบในจังหวัดรวม ๔ โรงงาน และมีลานเทรับซื้อผลผลิตปาล์มน้ำมันในจังหวัด จำนวน ๑๗๗ แห่ง ดังนี้

❖ **โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา** (ที่มาข้อมูล : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, ๑๗ กันยายน ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔๖ : แสดงรายชื่อโรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อที่ใช้ในการประกอบพาณิชยกิจ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
๑	บริษัท ยูนิวานิชน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)	๑/๑	๓	คุระบุรี	คุระบุรี	พังงา
๒	บริษัท สุขสมบูรณ์น้ำมันปาล์ม จำกัด	๑๐๑	๕	บางวัน	คุระบุรี	พังงา
๓	บริษัท นาคินทร์ ปาล์ม จำกัด	๙๙	๕	บางเตย	เมืองพังงา	พังงา
๔	ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงอรุณปาล์มออยล์	๓๘	๒	ตากแดด	เมืองพังงา	พังงา

❖ **ลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา** (ที่มาข้อมูล : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพังงา, ๑๗ กันยายน ๒๕๖๗)

ตารางที่ ๔๗ : แสดงจำนวนลานเทรับซื้อปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา

ที่	อำเภอ	จำนวนลานเทรับซื้อปาล์ม (แห่ง)
๑	เมืองพังงา	๑๗
๒	กะปง	๒๐
๓	ตะกั่วทุ่ง	๒๖
๔	ท้ายเหมือง	๓๔
๕	ทับปุด	๓๖
๖	คุระบุรี	๑๕
๗	เกาะยาว	-
๘	ตะกั่วป่า	๑๙
รวม		**๑๖๗**

๒) ข้อมูลโรงงาน/ผู้ประกอบการยางพาราจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๘ : แสดงข้อมูลทำเนียบโรงงานยางพาราจังหวัดพังงา

ที่	ชื่อโรงงาน/ผู้ประกอบการ	ประกอบกิจการ	ที่อยู่
๑	ห้างหุ้นส่วนจำกัด โอเรียนเท็คซ์	ทำน้ำยางข้นและยางสกิมเครฟหรือยางสกิมบล๊อค	๓๕ หมู่ ๔ ถนนเพชรเกษม ตำบลกระโสม อำเภอตะกั่วทุ่ง จังหวัดพังงา
๒	บริษัทสุพารา จำกัด	ผลิตยางแท่ง	๗๗/๑๗ หมู่ ๔ ตำบลบางม่วง อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
๓	นายประเนตร ทองเกิด	ทำยางเครฟหรือยางแท่ง	หมู่ ๔ ตำบลรมณีย์ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา
๔	นายสุรพงษ์ มะนะโส	ทำยางเครฟหรือยางแท่ง	๑๑/๑๗ หมู่ ๔ อำเภอกะปง จังหวัดพังงา

ที่มาข้อมูล : กรมโรงงานอุตสาหกรรม,เมษายน ๒๕๖๙

๓) ข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๔๙ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสัตว์	ผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่า	สถานที่ตั้ง	จำนวนสัตว์ (ตัว/วัน)
๑	สุกร	เทศบาลเมืองพังงา	๑๓๖ หมู่ที่ ๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๕๐
๒	สัตว์ปีก	บริษัทศรีโรจน์ฟูดส์ จำกัด	๘/๑๐ หมู่ที่ ๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๒๐,๐๐๐
๓	สัตว์ปีก	บริษัทฟาร์มเมชภาคใต้ จำกัด	๑๒๙/๒๑ หมู่ที่ ๓ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	๗,๐๐๐
๔	โค-กระบือ	นายชารันต์ เศกปาทาน	๑๕/๙ หมู่ที่ ๘ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑๐
๕	โค-กระบือ	นายยาปัดซ่า ดูระเน่	๒๐/๕ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๖	โค-กระบือ	นายประวิทย์ ห้องสุวรรณ	๒๔/๓ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๗	สุกร	เทศบาลเมืองตะกั่วป่า	๓๓๓ ถ.ราษฎร์บำรุง ต.ตะกั่วป่า อ.ตะกั่วป่า	๕๐
๘	โค-กระบือ	นายสมคิด ปทาน	๒๔/๔ หมู่ที่ ๙ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๙	โค-กระบือ	นายสนธยา ศรีรัตน์	๕/๗ หมู่ที่ ๗ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	๑
๑๐	สุกร	นายสุชาติ มงคลวรรณกร	๑๒/๓ หมู่ที่ ๑๒ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	๑๐
๑๑	สุกร	นายจุมพล ผลทวี	๓/๖ หมู่ที่ ๔ ต.มะรุ่ย อ.ทับปุด	๒๐

ตารางที่ ๔๙ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่าสัตว์จังหวัดพังงา (ต่อ)

ที่	ชนิดสัตว์	ผู้ประกอบการ/ฟาร์ม/โรงฆ่า	สถานที่ตั้ง	จำนวนสัตว์ (ตัว/วัน)
๑๒	สุกร	นายสมทรง เสือพันธ์	๒๘/๒ หมู่ที่ ๒ ต.ถ้ำทองหลาง อ.ทับปุด	๑
๑๓	ไก่	นายอุดม ทรายทอง	๖๐ หมู่ ๓ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา	๓๐๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา , เมษายน ๒๕๖๙

๔.๘.๔ ข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๕๐ : แสดงข้อมูลผู้ประกอบการ/แหล่งแปรรูปด้านประมงจังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสัตว์น้ำ/ผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ	จำนวนผู้ประกอบการ/จำนวนสถานประกอบการ/ฟาร์ม	สถานที่ตั้ง	ผลผลิต/วัน (ตัน/ปี)	ราคาขายเฉลี่ย/หน่วย
๑	ปลาป่น (ปลาเป็ด)	๒ แห่ง	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี	๓,๑๘๖	๔๓.๖๒
๒	ปลาเค็ม (ปลากะตัก)	๑๑ ราย	อำเภอคุระบุรี อำเภอเกาะยาว	๓๑๖.๔๐	๒๒.๑๘
๓	กุ้งแห้ง (กุ้งทราย)	๓ ราย	อำเภอทับปุด	๓๒.๐๐	๗๖.๖๗
๔	หมึกแห้ง (หมึกกล้วย)	๒ ราย	อำเภอตะกั่วป่า อำเภอคุระบุรี	๖๑.๒๐	๔๑.๐๐
๕	หมึกแห้ง (หมึกหอม)	๑ ราย	อำเภอตะกั่วทุ่ง	๐.๕๐	๒๐๔.๐๐
๖	กะปิ (กุ้งเคย)	๑๒ ราย	อำเภอคุระบุรี	๗.๒๘	๖๐.๐๐

ที่มาข้อมูล : หน่วยธุรกิจประมง ปี ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๕
ข้อมูลด้านการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

๕.๑ ด้านพืช

๕.๑.๑ การใช้พื้นที่การเกษตร

การใช้พื้นที่การเกษตร จังหวัดพังงา มีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จำนวน ๑,๑๒๘,๘๒๔ ไร่ คิดเป็นสัดส่วน ร้อยละ ๔๓.๓๐ ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด อำเภอที่มีพื้นที่ทำการเกษตรมากที่สุดคือ อำเภอตะกั่วทุ่ง มีจำนวน ๒๓๕,๑๑๙ ไร่ จากพื้นที่ของอำเภอที่มีจำนวน ๓๘๑,๗๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๖๐

ตารางที่ ๕๑ : แสดงพื้นที่ทั้งหมด พื้นที่ทำการเกษตร ครัวเรือนเกษตรกร และจำนวนเกษตรกรของจังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)	ครัวเรือนทั้งหมด (ครัวเรือน)	ครัวเรือนเกษตรกร (ครัวเรือน)
เมืองพังงา	๓๔๓,๔๗๐	๑๓๓,๘๘๖	๑๙,๒๑๗	๓,๖๕๔
กะปง	๓๖๗,๙๙๖	๑๒๑,๙๘๕	๙,๓๑๗	๓,๘๐๑
ตะกั่วทุ่ง	๓๘๑,๗๓๗	๒๓๕,๑๑๙	๑๙,๗๙๙	๕,๑๒๖
ท้ายเหมือง	๓๘๒,๓๗๑	๑๖๐,๔๘๔	๒๓,๘๗๕	๖,๘๑๕
ทับปุด	๑๗๐,๒๖๘	๗๐,๔๐๓	๑๓,๑๖๘	๓,๙๓๕
คุระบุรี	๕๗๓,๗๑๘	๒๒๓,๕๓๖	๖,๔๐๓	๑,๙๒๖
เกาะยาว	๘๘,๑๖๖	๔๑,๙๑๖	๒๘,๕๐๔	๔,๑๙๔
ตะกั่วป่า	๒๙๙,๐๘๖	๑๔๑,๔๙๕	๖,๙๒๘	๓,๖๐๘
รวม	**๒,๖๐๖,๘๑๒**	**๑,๑๒๘,๘๒๔**	**๑๒๗,๒๑๑**	**๓๓,๐๕๙**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๕.๑.๒ ข้อมูลการผลิตด้านพืช

พืชเศรษฐกิจอันดับหนึ่งของจังหวัดพังงา ยังคงเป็นยางพารา รองลงมาคือ ปาล์มน้ำมัน ที่มีแนวโน้มพื้นที่ปลูกเพิ่มมากขึ้นจากการปรับเปลี่ยนพื้นที่เดิมจากสวนยางพาราและราคาผลผลิตที่สูงขึ้น ส่วนไม้ผลถึงแม้ว่าในจังหวัดพังงา จะทำเป็นอาชีพรองจากอาชีพหลักอย่างยางพาราและปาล์มน้ำมัน แต่ไม้ผล ก็นับว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่มีความน่าสนใจ โดยเฉพาะทุเรียนสาลิกาและมังคุดทิพย์ ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาได้ประกาศรับขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) แล้ว สามารถเป็นแรงจูงใจให้กับเกษตรกรเพิ่มพื้นที่ปลูกมากขึ้นและยังคงเป็นพืชทางเลือกให้กับเกษตรกรในจังหวัดพังงา สำหรับการปลูกพืชผักในจังหวัดพังงา มีแนวโน้มการปลูกพืชผักปลอดภัยและพัฒนาไปเป็นพืชผักอินทรีย์เพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการสำหรับคนรักสุขภาพ นอกจากนี้ คือ ข้าวนาปี และ ข้าวไร่ดอกข่า ๕๐ ก็เป็นพืชที่สำคัญและสร้างรายได้ให้กับเกษตรกรของจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๕๒ : แสดงข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

ที่	ชนิดพืช	เนื้อที่ปลูก (ไร่)	เนื้อที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตร
๑	ยางพารา	๕๒๑,๘๙๒	๕๐๐,๗๔๑	๑๑๑,๖๐๙.๑๗	๒๐๙.๖๓	๕๘.๙๙	๖,๖๒๙.๐๖	๓๐,๑๙๖
๒	ปาล์มน้ำมัน	๒๘๓,๖๔๗	๒๗๐,๙๒๗	๘๔๖,๙๘๗.๙๘	๓,๐๒๗	๖.๕๑	๕๕๕๘.๔๗	๑๖,๗๙๖
๓	มังคุด	๑๒,๒๖๗	๑๒,๑๓๐	๕,๐๕๓	๓๗๕.๖๓	๒๘.๗๘	๑๑๒.๙๔	๒,๗๐๒
๔	ทุเรียน	๑๐,๔๓๙	๘,๖๘๘	๔,๕๗๕	๕๒๗.๐๐	๑๒๗.๒๕	๕๔๑.๐๐	๔,๖๑๖
๕	เงาะ	๒,๙๗๘	๒,๙๖๘	๑,๕๒๙	๕๑๕.๐๐	๒๓.๒๘	๓๕.๖๐	๑๗๔๔
๖	ลองกอง	๓,๕๘๑	๓,๕๘๑	๘๘๔	๒๔๗	๒๙.๑๓	๒๕.๗๕	๒,๐๗๔
๗	มะพร้าว	๑๒,๐๙๗	๑๑,๕๘๕	๖,๖๗๒	๕๖๐	๒๐.๒๔	๑๓๕.๐๔	๒,๓๘๗
๘	มะพร้าวน้ำหวาน	๘๑๒	๖๕๙	๖๙๖	๑,๐๕๘	๒๙.๑๑	๒๐.๒๖	๓๒๖
๙	สะตอ	๖,๙๐๒	๖,๘๙๔	๕,๙๘๐	๘๙๕.๐๕	๔๖.๕๑	๒๘๑	๔,๐๔๒
๑๐	สับปะรด	๓,๕๒๒	๓,๕๒๒	๘,๙๓๑.๗๙	๒,๕๓๖	๒๗.๒๕	๒๔๓.๓๙	๘๘๗
๑๑	มะม่วงหิมพานต์	๒,๕๑๐	๒,๔๘๒	๗๔๙.๕๖	๓๐๒	๓๐.๒๐	๒๒.๖๔	๑,๒๘๑
๑๒	ข้าวนาปี	๑,๙๗๙	๑,๙๗๙	๗๙๐.๕๐	๓๖๐.๗๒	๓๖.๓๕	๓๔.๓๕	๔๒๐
๑๓	ข้าวไร่ดอกข่า	๑,๒๕๔	๑,๒๕๔	๕๐๖.๗๒	๓๗๑	๖๗.๒๔	๓๔.๐๗	๕๗๐
๑๔	ทุเรียนสาลิกา	๑,๑๔๕	๘๒๐	๕๔๐	๕๔๕.๘๘	๒๑๗.๕๐	๑๐๔.๒๗	๙๔๒
๑๕	แตงโม	๑,๒๕๙	๑,๒๕๙	๕,๓๗๕.๔๔	๒,๓๒๐	๒๔.๘๗	๑๓๓.๖๙	๒๙๕
๑๖	ผักเหมียง	๒,๓๔๐	๒,๓๑๗	๑,๒๘๘	๕๗๕.๔๐	๘๔.๖๒	๑๑๐	๑,๖๑๑
๑๗	มะนาว	๓๗๓	๓๕๑	๒๙๙.๔๐	๘๕๓	๖๒.๑๐	๑๘.๕๙	๓๒๔
๑๘	มะละกอ	๒๐๔	๑๖๗	๔๖๐.๒๕	๒,๗๕๖	๓๒.๑๖	๑๔.๘๐	๕๑๕
๑๙	พืชผักอื่นๆ	๓,๗๕๒	๓,๗๕๒	๔๕๐๙.๙๐	๑,๒๐๒	๔๐.๕๕	๑๘๒.๘๘	๒,๙๑๔
๒๐	ผักไฮโดรโปนิกส์	๑๔๕	๑๔๕	๒๖.๐๒	๑๗๙.๕๔	๗๐.๒๖	๒.๐๐	๑๐๕

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๕.๑.๓ ข้อมูลพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ

❖ **ยางพารา**

พืชเศรษฐกิจหลัก อันดับ ๑ ของจังหวัด ซึ่งมีพื้นที่ปลูกมากที่สุดและสามารถทำรายได้ให้กับจังหวัดมากที่สุด ในปี ๒๕๖๘ มีพื้นที่ปลูก ๕๒๑,๘๙๒ ไร่ เนื้อที่ให้ผลผลผลิต ๕๐๐,๗๔๑ ไร่ ในขณะที่ผลผลิตมีปริมาณ ๑๑๑,๖๐๙.๑๗ ตัน หากพิจารณาถึงด้านมูลค่ายางพารา ในปี ๒๕๖๘ มีมูลค่าเท่ากับ ๖,๖๒๙.๐๖ ล้านบาท ลดลงร้อยละ ๑๔.๓๐ จากปี ๒๕๖๗ ที่มีมูลค่า ๗,๗๓๕.๖๓ ล้านบาท

ตารางที่ ๕๓ : แสดงเนื้อที่ปลูกยางพารา ผลผลิต และมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนเกษตรกร (ครัวเรือน)
๒๕๖๔	๖๗๘,๕๖๔	๖๐๗,๕๒๒	๑๕๒,๐๖๑.๐๐	๒๕๐	๕๒.๐๑	๗,๙๐๘.๔๓	๓๕,๑๗๐
๒๕๖๕	๕๕๖,๗๘๕	๕๑๐,๓๙๔	๑๑๘,๙๓๐.๐๐	๒๓๒	๕๑.๖๔	๗,๔๔๒.๖๑	๓๔,๐๓๙
๒๕๖๖	๕๓๙,๗๓๕	๕๐๗,๓๑๔	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๒๒๐	๔๖.๗๖	๕,๒๒๒.๐๑	๓๒,๗๑๐
๒๕๖๗	๕๒๕,๗๓๔	๕๐๑,๖๘๖	๑๐๘,๕๑๙.๘๑	๒๑๕.๕	๗๐.๙๙	๗,๗๓๕.๖๓	๓๐,๘๕๓
๒๕๖๘	๕๒๑,๘๙๒	๕๐๐,๗๔๑	๑๑๑,๖๐๙.๑๗	๒๐๙.๖๓	๕๘.๙๙	๖,๖๒๙.๐๖	๓๐,๑๙๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

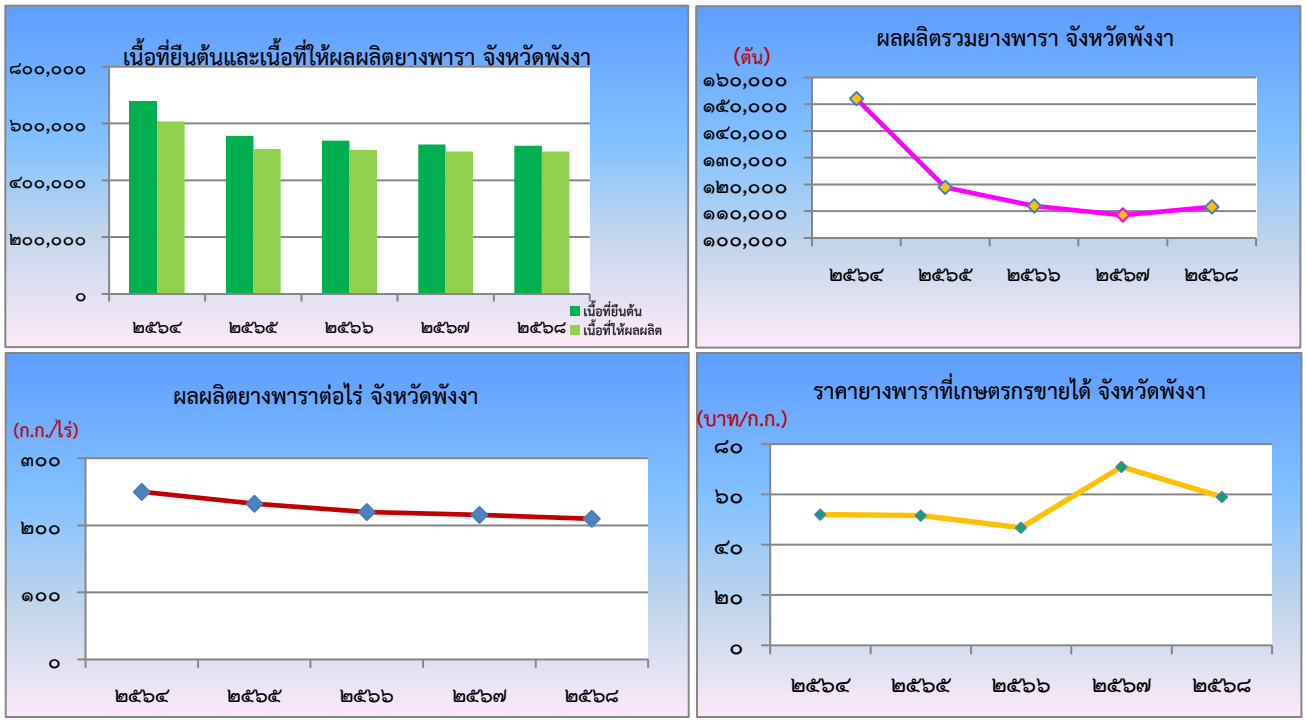

ภาพที่ ๑๑ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคายางพาราที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

ตารางที่ ๕๔ : แสดงข้อมูลการผลิตยางพารารายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๕๘,๗๒๕	๕๖,๕๓๘	๑๑,๘๘๖.๘๕	๒๐๐	๖๐.๔๕	๗๑๘.๕๖	๓,๑๒๘
กะปง	๗๔,๖๖๔	๗๒,๖๓๓	๑๖,๕๙๐.๓๗	๒๒๐	๕๘.๗๕	๙๗๔.๖๘	๓,๗๐๑
ตะกั่วทุ่ง	๑๐๙,๙๙๔	๑๐๕,๑๘๖	๒๔,๔๒๖.๒๔	๒๒๕	๖๐.๒๕	๑,๔๗๑.๖๘	๕,๒๖๓
ท้ายเหมือง	๑๐๙,๑๐๘	๑๐๗,๓๑๙	๒๓,๘๘๑.๗๕	๒๑๕	๖๐	๑,๔๓๒.๙๐	๖,๕๗๔
ทับปุด	๓๖,๕๙๕	๓๒,๗๓๙	๗,๖๕๐.๗๐	๒๒๐	๕๗.๙	๔๔๒.๙๘	๓,๑๐๖
คุระบุรี	๕๗,๒๙๓	๕๖,๙๖๕	๑๒,๑๐๕.๔๗	๒๐๒	๕๘	๗๐๒.๑๒	๓,๓๒๓
เกาะยาว	๒๔,๘๘๐	๒๐,๘๒๐	๔,๔๖๑.๓๔	๑๙๐	๕๗.๐๕	๒๕๔.๕๒	๑,๗๑๑
ตะกั่วป่า	๕๐,๖๓๓	๔๘,๕๔๑	๑๐,๖๐๖.๔๖	๒๐๕	๕๙.๕๕	๖๓๑.๖๑	๓,๓๙๐
รวม	**๕๒๑,๘๙๒**	**๕๐๐,๗๔๑**	**๑๑๑,๖๐๙.๑๗**	**๒๐๙.๖๓**	**๕๘.๙๙**	**๖,๖๒๙.๐๖**	**๓๐,๑๙๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๕๕ : แสดงข้อมูลการผลิตยางพารา ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่กรีดยางได้ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ประเทศ	๒๔,๐๘๕,๕๒๖	๒๓,๘๑๗,๑๔๑	๒๓,๘๒๑,๗๓๑	๒๒,๕๑๕,๗๙๓	๒๒,๓๘๑,๙๔๖	๒๒,๓๕๙,๓๗๕	๔,๘๑๔,๕๐๗	๔,๘๑๑,๐๓๓	๔,๘๓๗,๐๕๐	๒๑๔	๒๑๕	๒๑๖
ภาคใต้	๑๓,๘๘๒,๙๖๔	๑๓,๖๔๙,๖๒๑	๑๓,๔๖๑,๕๕๒	๑๒,๘๓๗,๐๕๗	๑๒,๗๒๐,๒๓๗	๑๒,๖๙๑,๐๒๔	๒,๗๖๖,๙๖๙	๒,๗๐๕,๗๑๕	๒,๗๑๐,๙๒๗	๒๑๖	๒๑๓	๒๑๔
พังงา	๕๓๙,๗๓๕	๕๒๕,๗๓๔	๕๒๑,๘๙๒	๕๐๗,๓๑๔	๕๐๑,๖๘๖	๕๐๐,๗๔๑	๑๑๑,๙๗๗.๖๖	๑๐๘,๕๑๙.๘๑	๑๑๑,๖๐๙.๑๗	๒๒๐	๒๑๕.๕	๒๐๙.๖๓

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๘, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้) /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนในด้านผลผลิตยางพารา ในปี พ.ศ.๒๕๖๘ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๒.๓๑ และ ๔.๑๒ ตามลำดับ

➲ **การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกยางพารา** (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด /กรมพัฒนาที่ดิน)

ระดับที่ ๑ ,ทับปุด๒,๙๒๑ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๒,๓๐๐ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑,๑๑๔ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๖๓๑ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๔๙๓,๘๙๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔๓ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๑๓๗,๓๒๘ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๐๐,๗๙๐ ไร่ อำเภอคุระบุรี ๗๕,๖๐๘ ไร่ อำเภอทับปุด ๖๔,๓๘๙ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๕๐,๕๖๒ ไร่ อำเภอกะปง ๓๙,๓๙๙ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๒๐,๗๔๒ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๕,๐๘๑ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๖๔,๒๖๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๙๖ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๒๓,๒๑๓ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๑,๑๔๗ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๖,๙๑๔ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๖,๘๗๐ ไร่ อำเภอคุระบุรี ๑,๘๗๙ ไร่ อำเภอทับปุด ๑,๘๗๐ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑,๖๒๖ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๗๔๓ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๓๓,๒๐๑ ไร่

๑) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกยางพาราในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๑๓,๔๓๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๖๑ ของพื้นที่ศักยภาพสูงกระจายอยู่ในอำเภอคุระบุรี ๘,๐๙๑ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๓,๔๙๗ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๖๗๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๓๙,๗๗๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๗๖,๙๘๑ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๖๑,๙๗๑ ไร่ และอำเภอคุระบุรี ๓๔,๕๔๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๒๓,๙๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๒๔ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๖,๙๘๑ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑,๖๐๐ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๑,๑๖๐ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑๗๗,๕๗๕ ไร่

๒) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกยางพาราแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูก พิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกยางพารา และพื้นที่เพาะปลูกยางพาราในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงา มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๒๗๒,๒๒๒ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง ๖๐,๗๖๓ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๙,๘๔๒ ไร่ อำเภอคุระบุรี ๔๗,๙๖๙ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๙,๕๖๙ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๓๐,๒๗๑ ไร่ อำเภอกะปง ๒๐,๕๐๔ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๓,๖๕๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๙,๖๔๕ ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๑๘,๑๐๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๗.๓๙ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอคุระบุรี ๖,๙๐๓ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๖,๐๘๒ ไร่ และอำเภอทับปุด ๒,๓๒๕ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๒๕๔,๑๒๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๕ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๖๐,๓๔๗ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๗,๕๑๗ ไร่ และอำเภอคุระบุรี ๔๑,๐๖๖ ไร่

ตารางที่ ๕๖ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๙,๕๗๙ (๑๐๐.๐๐%)	๕,๐๘๑ (๑๐๐.๐๐%)	๗๔๓ (๑๐๐.๐๐%)	๔๘๕,๘๖๗ (๑๐๐.๐๐%)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๓,๔๙๗ (๓๖.๕๑%)	๑,๕๑๘ (๒๙.๘๘%)	๗๒๕ (๙๗.๕๘%)	๑๑,๐๗๐ (๒.๒๘%)	๑๖,๘๑๐ (๓.๓๕%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖,๐๘๒ (๖๓.๔๙%)	๓,๕๖๓ (๗๐.๑๒%)	- -	- -	๙,๖๔๕ (๑.๙๒%)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑,๑๑๔ (๑๐๐.๐๐%)	๑๐๐,๗๙๐ (๑๐๐.๐๐%)	๒๑,๑๔๗ (๑๐๐.๐๐%)	๑๒๒,๙๑๘ (๑๐๐.๐๐%)	๒๔๕,๙๖๙ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๓๖๔ (๓๒.๖๘%)	๖๑,๙๗๑ (๖๑.๔๙%)	๑๖,๙๘๑ (๘๐.๓๐%)	๕๘,๒๔๗ (๔๗.๓๙%)	๑๓๗,๕๖๓ (๕๕.๙๓%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๗๕๐ (๖๗.๓๒%)	๓๘,๘๑๙ (๓๘.๕๑%)	- -	- -	๓๙,๕๖๙ (๑๖.๐๙%)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๔,๙๙๔ (๑๐๐.๐๐%)	๗๕,๖๐๘ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๘๗๙ (๑๐๐.๐๐%)	๑๑๖,๔๔๑ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๘,๙๒๒ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๘,๐๙๑ (๕๓.๙๖%)	๓๔,๕๔๒ (๔๕.๖๙%)	๑,๑๔๗ (๖๑.๐๔%)	๗,๓๙๑ (๖.๓๕%)	๕๑,๑๗๑ (๒๔.๔๙%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖,๙๐๓ (๔๖.๐๔%)	๔๑,๐๖๖ (๕๔.๓๑%)	- -	- -	๔๗,๙๖๙ (๒๒.๙๖%)
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๓๐๐ (๑๐๐.๐๐%)	๕๐,๕๖๒ (๑๐๐.๐๐%)	๖,๘๗๐ (๑๐๐.๐๐%)	๑๔๖,๙๐๑ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๖,๖๓๓ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๖๗๖ (๒๙.๓๙%)	๒๑,๙๑๕ (๔๓.๓๔%)	๑,๑๖๐ (๑๖.๘๙%)	๒๑,๒๗๑ (๑๔.๔๘%)	๔๕,๐๒๒ (๒๑.๗๙%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑,๖๒๔ (๗๐.๖๑%)	๒๘,๖๔๗ (๕๖.๖๖%)	- -	- -	๓๐,๒๗๑ (๑๔.๖๕%)

ตารางที่ ๕๖ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของยางพารา รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๖๓๑ (๑๐๐.๐๐%)	๑๓๗,๓๒๘ (๑๐๐.๐๐%)	๖,๙๑๔ (๑๐๐.๐๐%)	๕๕,๒๘๒ (๑๐๐.๐๐%)	๒๐๐,๑๕๕ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๒๑๕ (๓๔.๐๗%)	๗๖,๙๘๑ (๕๖.๐๖%)	๑,๖๐๐ (๒๓.๑๔%)	๒๓,๐๑๖ (๔๑.๖๓%)	๑๐๑,๘๑๒ (๕๐.๘๗%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๔๑๖ (๖๕.๙๓%)	๖๐,๓๔๗ (๔๓.๙๔%)	- -	- -	๖๐,๗๖๓ (๓๐.๓๖%)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	- -	๒๐,๗๔๒ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๖๒๖ (๑๐๐.๐๐%)	๑๘,๐๗๑ (๑๐๐.๐๐%)	๔๐,๔๓๙ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	- -	๗,๐๘๓ (๓๐.๗๘%)	๘๑๖ (๗.๑๓%)	๗,๐๗๒ (๑๖.๘๓%)	๑๔,๙๗๑ (๒๒.๐๒%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	- -	๑๓,๖๕๙ (๖๙.๒๒%)	- -	- -	๑๓,๖๕๙ (๓๓.๖๒%)
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	- -	๓๙,๓๙๙ (๑๐๐.๐๐%)	๒๓,๒๑๓ (๑๐๐.๐๐%)	๗๑,๙๐๘ (๑๐๐.๐๐%)	๑๓๔,๕๒๐ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	- -	๑๘,๘๙๕ (๓๔.๑๕%)	๕๗๓ (๕๐.๑๘%)	๔๔,๙๐๖ (๓๙.๑๓%)	๖๔,๓๗๔ (๓๗.๐๒%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	- -	๒๐,๕๐๔ (๕๒.๐๔%)	- -	- -	๒๐,๕๐๔ (๑๕.๒๔%)
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๙๒๑ (๑๐๐.๐๐%)	๖๔,๓๘๙ (๑๐๐.๐๐%)	๑,๘๗๐ (๑๐๐.๐๐%)	๑๕,๘๑๓ (๑๐๐.๐๐%)	๘๔,๙๙๓ (๑๐๐.๐๐%)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	๕๙๖ (๒๐.๔๐%)	๑๖,๘๗๒ (๒๖.๒๐%)	๙๓๐ (๔๙.๗๓%)	๔,๖๐๒ (๒๙.๑๐%)	๒๓,๐๐๐ (๒๗.๐๖%)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒,๓๒๕ (๗๙.๖๐%)	๔๗,๕๑๗ (๗๓.๘๐%)	- -	- -	๔๙,๘๔๒ (๕๘.๖๔%)
รวมทั้งจังหวัด	**พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน**	**๓๑,๕๓๙ (๑๐๐.๐๐%)**	**๔๙๓,๘๙๙ (๑๐๐.๐๐%)**	**๖๔,๒๖๒ (๑๐๐.๐๐%)**	**๑,๐๓๓,๒๐๑ (๑๐๐.๐๐%)**	**๑,๖๒๒,๙๐๑ (๑๐๐.๐๐%)**
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง)	**๑๓,๔๓๙ (๔๒.๖๑%)**	**๒๓๙,๗๗๗ (๔๘.๕๕%)**	**๒๓,๙๓๒ (๓๗.๒๔%)**	**๑๗๗,๕๗๕ (๑๗.๑๙%)**	**๔๕๔,๗๒๓ (๒๘.๐๒%)**
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	**๑๘,๑๐๐ (๕๗.๓๙%)**	**๒๕๔,๑๒๒ (๕๑.๔๕%)**	- -	- -	**๒๗๒,๒๒๒ (๑๖.๗๗%)**

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืชตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่า พื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกยางพารา คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๑๑,๐๐๒ ไร่พื้นที่ปลูกมังคุด (S๓) ๑๐,๐๑๑ ไร่

ตารางที่ ๕๗ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตยางพารา

อำเภอ	ปาล์มน้ำมัน (ไร่)			มังคุด (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	-	-	**๙๓**	-	-	**-**
ตะกั่วทุ่ง	๑,๙๖๗	-	**๑,๙๖๗**	๗๖๙	-	**๗๖๙**
คุระบุรี	๑,๖๔๐	-	**๑,๖๔๐**	๑,๔๗๓	-	**๑,๔๗๓**
เมืองพังงา	๑,๐๙๕	-	**๑,๐๙๕**	๑,๐๗๔	-	**๑,๐๗๔**
ท้ายเหมือง	๙๗๖	-	**๙๗๖**	๒,๐๘๗	-	**๒,๐๘๗**
ตะกั่วป่า	๒,๕๒๐	-	**๒,๕๒๐**	๑,๐๘๙	-	**๑,๐๘๙**
กะปง	๑,๑๗๘	-	**๑,๑๗๘**	๒,๒๗๖	-	**๒,๒๗๖**
ทับปุด	๑,๕๓๓	-	**๑,๕๓๓**	๑,๒๔๓	-	**๑,๒๔๓**
รวม	**๑๑,๐๐๒**	**-**	**๑๑,๐๐๒**	**๑๐,๐๑๑**	**-**	**๑๐,๐๑๑**

๓) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้เกษตรกรปลูกยางพาราต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกยางพาราในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกยางพาราซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกยางพาราที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่ในอำเภอคุระบุรี อำเภอเกาะยาว อำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นต้น

พื้นที่ปลูกยางพาราในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกยางพาราในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกยางพารา เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดินความเป็นกรดเป็นด่าง และแหล่งน้ำ โดยกระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง อำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอคุระบุรี เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกยางพารา มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

(ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

❖ ปาล์มน้ำมัน

ปาล์มน้ำมัน เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญอีกชนิดหนึ่งในภาคเกษตรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๘ มีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ๒๘๓,๖๔๗ ไร่ เนื้อที่ให้ผลผลผลิต ๒๗๐,๙๒๗ ไร่ ปริมาณผลผลิต ๘๔๖,๙๘๗.๙๘ ตัน อย่างไรก็ตามหากมองโดยรวมจะเห็นว่าแนวโน้มปาล์มน้ำมันในพื้นที่จังหวัดพังงา มีทิศทางการพัฒนาที่ดี ประกอบกับจังหวัดพังงา ได้พัฒนาการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการผลิตปาล์มน้ำมันให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์ให้มีองค์ความรู้ในการเพิ่มผลผลิตตามความต้องการของตลาด การส่งเสริมการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ในการเพาะปลูก การปรับปรุงสายพันธุ์ ถ่ายทอดเทคโนโลยีส่งเสริมการทำเกษตรแบบแปลงใหญ่ รวมทั้งการสร้างเครือข่ายเกษตรกรพัฒนาเปอร์เซ็นต์น้ำมันปาล์ม

ตารางที่ ๕๘ : แสดงเนื้อที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า (ล้านบาท)	จำนวนเกษตร (ครัวเรือน)
๒๕๖๔	๒๕๗,๙๘๕	๒๓๓,๙๕๔	๖๖๘,๖๑๒	๒,๘๕๘	๖.๖๒	๔,๔๔๗.๗๘	๑๓,๓๐๘
๒๕๖๕	๒๖๑,๙๑๔	๒๕๑,๗๙๖	๗๓๕,๑๔๐	๒,๙๒๐	๗.๔๕	๕,๔๗๗.๕๗	๑๓,๗๓๖
๒๕๖๖	๒๗๒,๔๓๗	๒๖๑,๘๘๔	๘๒๒,๐๙๒	๓,๑๐๓	๕.๗๖	๔๗๖๘.๐๘	๑๓,๘๐๙
๒๕๖๗	๒๘๐,๓๓๖	๒๖๘,๔๘๒	๘๒๔,๘๓๕.๖๐	๓,๐๔๙	๖.๒๓	๕๒๐๔.๓๑	๑๔,๖๔๕
๒๕๖๘	๒๘๓,๖๔๗	๒๗๐,๙๒๗	๘๔๖,๙๘๗.๙๘	๓,๐๒๗	๖.๕๑	๕๕๕๘.๔๗	๑๖,๗๙๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

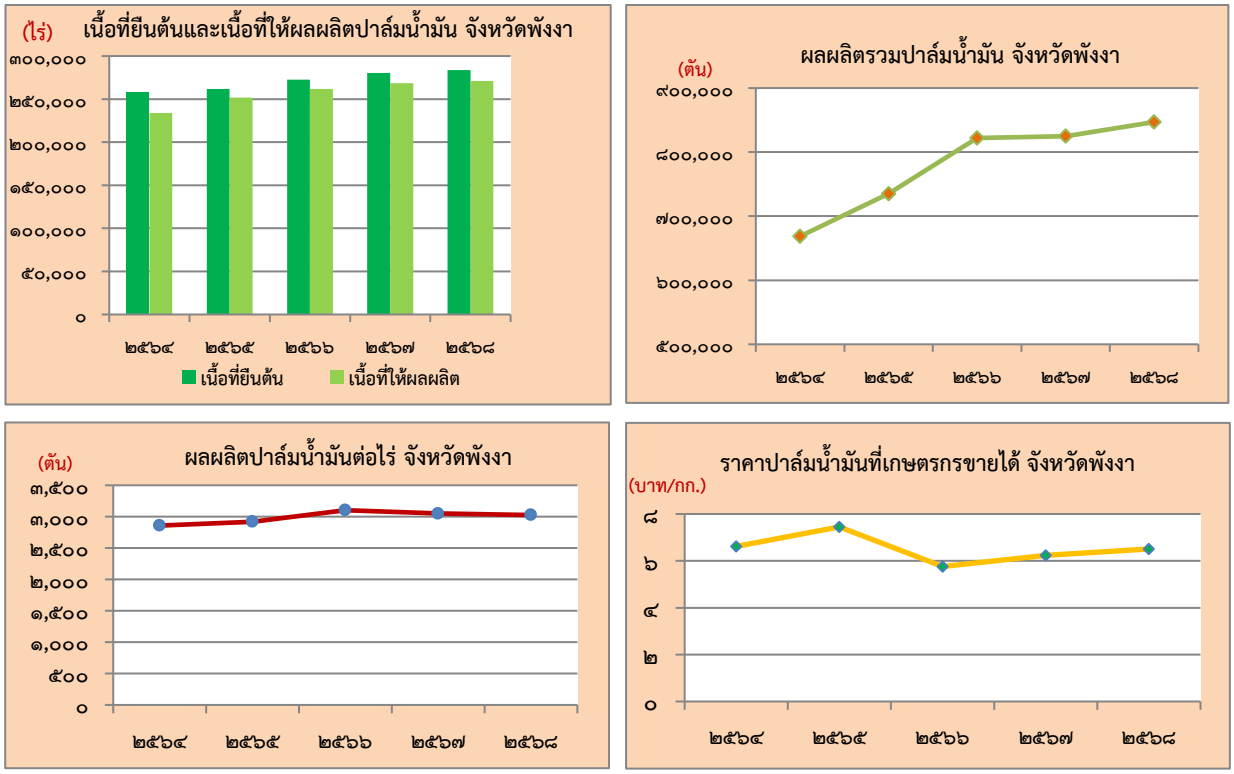

ภาพที่ ๑๒ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาปาล์มน้ำมันที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

ตารางที่ ๕๙ : แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมันรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๓๓,๖๕๐	๓๑,๓๒๔	๙๙,๙๐๘.๓๖	๓,๑๕๐	๖.๔๕	๖๔๔.๔๑	๒,๒๒๓
กะปง	๓๙,๘๙๒	๓๘,๗๓๐	๑๑๙,๑๖๓.๔๔	๓,๐๓๐	๖.๒๕	๗๔๔.๗๗	๒,๓๒๑
ตะกั่วทุ่ง	๒๙,๖๙๔	๒๖,๕๘๗	๘๔,๔๑๑.๐๐	๓,๐๒๐	๗.๐๕	๕๙๕.๑๐	๒,๑๑๖
ท้ายเหมือง	๕๓,๒๓๐	๕๐,๖๘๑	๑๕๘,๑๖๖.๐๐	๓,๐๐๐	๖.๕๐	๑,๐๒๘.๐๘	๓,๕๓๗
ทับปุด	๔๘,๙๙๘	๔๘,๗๐๕	๑๕๓,๑๓๗.๘๓	๓,๑๒๐	๖.๔๕	๙๘๗.๗๔	๓,๓๖๗
คุระบุรี	๔๘,๑๑๓	๔๖,๙๓๙	๑๔๖,๔๐๕.๔๘	๓,๐๕๐	๖.๗๕	๙๘๘.๒๔	๑,๕๘๖
เกาะยาว	๒๓๑	๒๑๙	๖๑๗.๕๘	๒,๘๒๐	๖.๐๐	๓.๗๑	๔๐
ตะกั่วป่า	๒๙,๘๓๙	๒๗,๗๔๒	๘๕,๑๗๘.๒๙	๓,๐๒๕	๖.๖๕	๕๖๖.๔๔	๑,๖๐๖
รวม	**๒๘๓,๖๔๗**	**๒๗๐,๙๒๗**	**๘๔๖,๙๘๗.๙๘**	**๓,๐๒๗**	**๖.๕๑**	**๕๕๕๘.๔๗**	**๑๖,๗๙๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๖๐ : แสดงข้อมูลการผลิตปาล์มน้ำมัน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ประเทศ	๖,๕๖๑,๗๖๐	๖,๗๕๑,๓๗๒	๖,๙๐๔,๒๓๙	๖,๒๑๗,๓๘๖	๖,๓๒๓,๓๑๗	๖,๔๔๒,๔๓๐	๑๘,๒๘๓,๐๗๕	๑๘,๕๕๑,๙๙๘	๒๑,๑๓๙,๘๔๐	๒,๙๔๑	๒,๙๓๔	๓,๒๘๑
ภาคใต้	๕,๖๔๔,๒๑๙	๕,๘๒๒,๗๘๕	๕,๙๖๗.๒๐๐	๕,๓๓๕,๖๕๒	๕,๔๓๙,๖๐๔	๕,๕๕๔,๕๑๕	๑๖,๔๙๒,๙๔๔	๑๖,๗๖๒,๗๔๐	๑๙,๑๓๖,๕๐๖	๓,๐๙๑	๓,๐๘๒	๓,๔๔๕
พังงา	๒๗๒,๔๓๗	๒๘๐,๓๓๖	๒๘๓,๖๔๗	๒๖๑,๘๘๔	๒๖๘,๔๘๒	๒๗๐,๙๒๗	๘๒๒,๐๙๒	๘๒๔,๘๓๕.๖๐	๘๔๖,๙๘๗.๙๘	๓,๑๐๓	๓,๐๔๙	๓,๐๒๗

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๘, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้) /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

หากจะพิจารณาถึงสัดส่วนผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในปี พ.ศ.๒๕๖๘ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๔.๐๑ และ ๔.๔๓ ตามลำดับ

➲ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน,๒๕๖๔)

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ ๒ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

๑) การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๘๔,๖๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๗ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๘๑,๑๐๖ ไร่ อำเภอทับปุด ๔๑,๗๐๑ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๘,๖๓๕ ไร่ อำเภอคุระบุรี ๓๖,๘๓๑ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๓๕,๒๒๙ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๓๐,๖๕๔ ไร่ อำเภอกะปง ๑๕,๒๔๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๕,๒๕๕ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๒๔๖,๓๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๙๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๕๖,๕๗๒ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๕๒,๑๐๓ ไร่ อำเภอคุระบุรี ๔๒,๑๗๗ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๒๙,๙๔๘ ไร่ อำเภอทับปุด ๒๒,๔๔๙ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๑๗,๓๐๑ ไร่ อำเภอกะปง ๑๔,๖๑๘ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๑๑,๑๘๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๗๐,๔๓๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙.๖๒ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอตะกั่วป่า ๖๑,๗๕๑ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๒,๖๐๗ ไร่ อำเภอกะปง ๓๒,๓๓๗ ไร่อำเภอท้ายเหมือง ๑๓,๑๖๐ ไร่อำเภอคุระบุรี ๑๒,๖๔๖ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๑๑,๒๗๙ ไร่ อำเภอทับปุด ๔,๕๔๑ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๒,๑๑๖ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๖๙,๙๗๓ ไร่

๒) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๗๕,๘๙๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๖๖ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๒๑,๖๑๑ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๖,๐๒๑ ไร่ และอำเภอคุระบุรี ๑๒,๒๔๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๕๒,๙๓๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๙ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอคุระบุรี ๑๒,๕๕๑ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๒,๕๔๑ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๙,๒๘๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๓๕,๔๐๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๗๗ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๑๑,๐๒๒ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๐,๓๗๘ ไร่ และอำเภอท้ายเหมือง ๓,๗๘๙ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๒๓,๕๔๒ ไร่

๓) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกปาล์มน้ำมันแต่ไม่ใช้พื้นที่ปลูก พิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน และพื้นที่เพาะปลูกปาล์มน้ำมัน ในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่า จังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๔๐๒,๑๘๑ ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอท้ายเหมือง ๑๑๒,๓๗๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๗๙,๘๒๐ ไร่ และอำเภอคุระบุรี ๕๔,๒๑๑ ไร่ ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๒๐๘,๗๖๗ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๓๔ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๖๕,๐๘๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๓๓,๔๘๓ ไร่ และอำเภอตะกั่วป่า ๒๕,๙๙๑ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๑๙๓,๔๑๔ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๑ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอท้ายเหมือง ๔๗,๒๙๐ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๔๖,๓๓๗ ไร่ และอำเภอคุระบุรี ๒๙,๖๒๖ ไร่

ตารางที่ ๖๑ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๕,๒๕๕ (๑๐๐ %)	๑๑,๑๘๒ (๑๐๐ %)	๒,๑๑๖ (๑๐๐ %)	๔๘๒,๗๑๗ (๑๐๐ %)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๐๗ (๒.๐๔ %)	๑๑๑ (๐.๙๙ %)	๙๔ (๔.๔๔ %)	๙๑ (๐.๐๒ %)	๔๐๓ (๐.๐๘ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๕,๑๔๘ (๙๗.๙๖ %)	๑๑,๐๗๑ (๙๙.๐๑ %)	- -	- -	๑๖,๒๑๙ (๓.๒๔ %)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๘,๖๓๕ (๑๐๐ %)	๕๒,๑๐๓ (๑๐๐ %)	๓๒,๖๐๗ (๑๐๐ %)	๑๒๒,๖๖๔ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๐๐๙ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๕,๑๕๒ (๑๓.๓๔ %)	๕,๗๖๖ (๑๑.๐๗ %)	๒,๙๖๓ (๙.๐๙ %)	๒,๗๗๐ (๒.๒๖ %)	๑๖,๖๕๑ (๖.๗๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๓๓,๔๘๓ (๘๖.๖๖ %)	๔๖,๓๓๗ (๘๘.๙๓ %)	- -	- -	๗๙,๘๒๐ (๓๒.๔๕ %)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๖,๘๓๑ (๑๐๐ %)	๔๒,๑๗๗ (๑๐๐ %)	๑๒,๖๔๖ (๑๐๐ %)	๑๑๗,๒๖๙ (๑๐๐ %)	๒๐๘,๙๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๒,๒๔๖ (๓๓.๒๕ %)	๑๒,๕๕๑ (๒๙.๗๖ %)	๒,๐๓๗ (๑๖.๑๑ %)	๓,๗๐๕ (๓.๑๖ %)	๓๐,๕๓๙ (๑๔.๖๒ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๔,๕๘๕ (๖๖.๗๕ %)	๒๙,๖๒๖ (๗๐.๒๔ %)	-	-	๕๔,๒๑๑ (๒๕.๙๕ %)

ตารางที่ ๖๑ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของปาล์มน้ำมัน รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๕,๒๒๙ (๑๐๐ %)	๑๗,๓๐๑ (๑๐๐ %)	๑๑,๒๗๙ (๑๐๐ %)	๑๔๒,๘๒๖ (๑๐๐ %)	๒๐๖,๖๓๕ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๐,๐๘๑ (๒๘.๖๒ %)	๓,๗๓๒ (๒๑.๕๗ %)	๓,๐๕๔ (๒๗.๐๘ %)	๓,๒๒๒ (๒.๒๖ %)	๒๐,๐๘๙ (๙.๗๒ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๕,๑๔๘ (๗๑.๓๘ %)	๑๓,๕๖๙ (๗๘.๔๓ %)	- -	- -	๓๘,๗๑๗ (๑๘.๗๔ %)
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๘๑,๑๐๖ (๑๐๐ %)	๕๖,๕๗๒ (๑๐๐ %)	๑๓,๑๖๐ (๑๐๐ %)	๔๙,๓๒๙ (๑๐๐ %)	๒๐๐,๑๖๗ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๖,๐๒๑ (๑๙.๗๕ %)	๙,๒๘๒ (๑๖.๔๑ %)	๓,๗๘๙ (๒๘.๗๙ %)	๒,๒๒๘ (๔.๕๒ %)	๓๑,๓๒๐ (๑๕.๖๕ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๖๕,๐๘๕ (๘๐.๒๕ %)	๔๗,๒๙๐ (๘๓.๕๙ %)	- -	- -	๑๑๒,๓๗๕ (๕๖.๑๔ %)
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๓๐,๖๕๔ (๑๐๐ %)	๒๙,๙๔๘ (๑๐๐ %)	๖๑,๗๕๑ (๑๐๐ %)	๖๖,๕๔๗ (๑๐๐ %)	๑๘๘,๙๐๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๔,๖๖๓ (๑๕.๒๑ %)	๓,๖๑๕ (๑๒.๐๗ %)	๑๐,๓๗๘ (๑๖.๘๑ %)	๒,๒๖๙ (๓.๔๑ %)	๒๐,๙๒๕ (๑๑.๐๘ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๕,๙๙๑ (๘๔.๗๙ %)	๒๖,๓๓๓ (๘๗.๙๓ %)	-	-	๕๒,๓๒๔ (๒๗.๗๐ %)
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๒๔๙ (๑๐๐ %)	๑๔,๖๑๘ (๑๐๐ %)	๓๒,๓๓๗ (๑๐๐ %)	๗๒,๓๑๙ (๑๐๐ %)	๑๓๔,๕๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๖,๐๑๒ (๓๙.๔๓ %)	๕,๓๓๘ (๓๖.๕๒ %)	๑๑,๐๒๒ (๓๔.๐๘ %)	๗,๐๐๑ (๙.๖๘ %)	๒๙,๓๗๓ (๒๑.๘๓ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๙,๒๓๗ (๖๐.๕๗ %)	๙,๒๘๐ (๖๓.๔๘ %)	- -	- -	๑๘,๕๑๗ (๑๓.๗๖ %)
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๔๑,๗๐๑ (๑๐๐ %)	๒๒,๔๔๙ (๑๐๐ %)	๔,๕๔๑ (๑๐๐ %)	๑๖,๓๐๒ (๑๐๐ %)	๘๔,๙๙๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๒๑,๖๑๑ (๕๑.๘๒ %)	๑๒,๕๔๑ (๕๕.๘๖ %)	๒,๐๖๙ (๔๕.๕๖ %)	๒,๒๕๖ (๑๓.๘๔ %)	๓๘,๔๗๗ (๔๕.๒๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๐,๐๙๐ (๔๘.๑๓ %)	๙,๙๐๘ (๔๔.๑๔ %)	- -	- -	๒๙,๙๙๘ (๓๕.๒๙ %)
รวมทั้งจังหวัด	**พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน**	**๒๘๔,๖๖๐ (๑๐๐ %)**	**๒๔๖,๓๕๐ (๑๐๐ %)**	**๑๗๐,๔๓๗ (๑๐๐ %)**	**๑,๐๖๙,๙๗๓ (๑๐๐ %)**	**๑,๗๗๑,๔๒๐ (๑๐๐ %)**
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	**๗๕,๘๙๓ (๒๖.๖๖ %)**	**๕๒,๙๓๖ (๒๑.๔๙ %)**	**๓๕,๔๐๖ (๒๐.๗๗ %)**	**๒๓,๕๔๒ (๒.๒๐ %)**	**๑๘๗,๗๗๗ (๑๐.๒๐ %)**
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	**๒๐๘,๗๖๗ (๗๓.๓๔ %)**	**๑๙๓,๔๑๔ (๗๘.๕๑ %)**	**- -**	**- -**	**๔๐๒,๑๘๑ (๒๒.๗๐ %)**

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับ ความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้น เนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน การลงทุนต่ำก็สามารถเพิ่มผลผลิตได้ จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกปาล์มน้ำมัน คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกมังคุด (S๓+N) ๙,๙๐๓ ไร่ พื้นที่ปลูกเงาะ (S๓+N) ๘,๙๕๗ ไร่

ตารางที่ ๖๒ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตปาล์มน้ำมัน

อำเภอ	มังคุด (ไร่)			เงาะ (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	-	-	**-**	-	-	**-**
ตะกั่วทุ่ง	๗๑๑	๑๒๔	**๘๓๕**	๗๐๙	๑๑๕	**๘๒๔**
คุระบุรี	๑,๔๕๓	-	**๑,๔๕๓**	๙๓๙	-	**๙๓๙**
เมืองพังงา	๑,๐๔๕	๕๗	**๑,๑๐๒**	๑,๐๒๕	๗๘	**๑,๑๐๓**
ท้ายเหมือง	๒,๐๖๕	๕๐	**๒,๑๑๕**	๑,๙๒๙	๕๔	**๑,๙๘๓**
ตะกั่วป่า	๑,๐๔๒	-	**๑,๐๔๒**	๕๐๘	-	**๕๐๘**
กะปง	๒,๑๒๕	-	**๒,๑๒๕**	๒,๓๕๖	-	**๒,๓๕๖**
ทับปุด	๑,๒๒๙	๒	**๑,๒๓๑**	๑,๒๔๒	๒	**๑,๒๔๔**
รวม	**๙,๖๗๐**	**๒๓๓**	**๙,๙๐๓**	**๘,๗๐๘**	**๒๔๙**	**๘,๙๕๗**

๔) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้ เกษตรกรปลูกปาล์มน้ำมันต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและ ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกปาล์มน้ำมันในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอด โครงการที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกปาล์มน้ำมัน ที่สำคัญของจังหวัด โดยกระจายอยู่อำเภอทับปุด อำเภอท้ายเหมือง และอำเภอคุระบุรี เป็นต้น

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันในที่ดินที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกปาล์มน้ำมัน เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรดเป็นด่าง ความชื้น โดยกระจายอยู่ในอำเภอคุระบุรี อำเภอทับปุด และอำเภอท้ายเหมือง เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกปาล์มน้ำมัน มีต้นทุนที่ต่ำ และให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

(ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

❖ มังคุด

ในปี ๒๕๖๘ มังคุดมีเนื้อที่ยืนต้น ๑๒,๒๖๗ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๑๒,๑๓๐ ไร่ ผลผลิต ๕,๐๕๓ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๓๗๕.๖๓ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๗ พบว่าเนื้อที่ให้ผลลดลง ๒๖๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๕ ผลผลิตเพิ่มขึ้น ๒,๓๐๗ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๘๔.๐๑ และผลผลิตต่อไร่เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๑๔๐.๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๕๐

ตารางที่ ๖๓ : แสดงเนื้อที่ปลูกมังคุด ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
๒๕๖๔	๑๓,๑๔๔	๑๒,๘๒๖	๕,๘๒๗	๔๕๔	๔๘.๘๔	๒๘๔.๕๙	๒,๑๕๑
๒๕๖๕	๑๓,๑๐๙	๑๒,๗๗๑	๑,๔๓๐	๑๑๒	๕๔.๗๐	๗๘.๒๔	๒,๐๘๒
๒๕๖๖	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๔๒	๖,๐๗๐	๔๔๒.๑๓	๔๘.๘๔	๓๑๑.๔๖	๒,๗๖๙
๒๕๖๗	๑๒,๕๓๖	๑๒,๒๓๓	๒,๗๔๖	๒๓๕.๕๐	๕๓.๒๘	๑๕๑.๒๖	๓,๙๒๕
๒๕๖๘	๑๒,๒๖๗	๑๒,๑๓๐	๕,๐๕๓	๓๗๕.๖๓	๒๘.๗๘	๑๑๒.๙๔	๒,๗๐๒

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

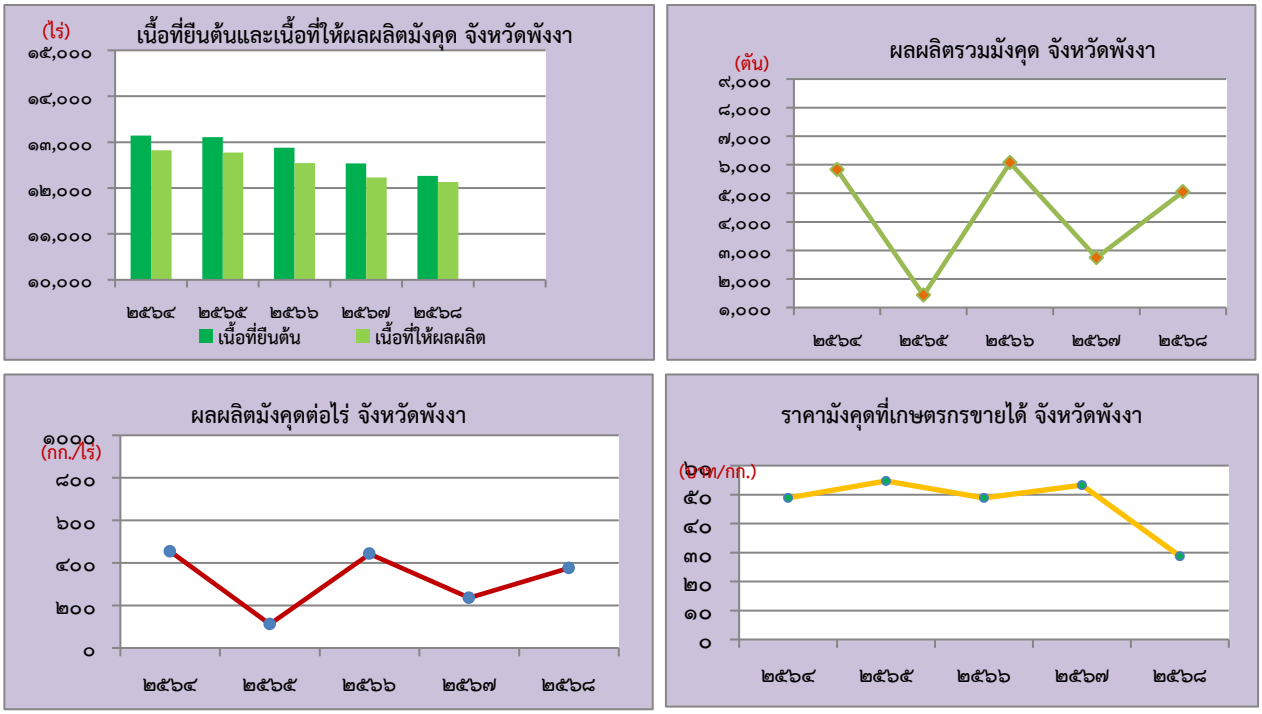

ภาพที่ ๑๓ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคามังคุดที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

ตารางที่ ๖๔ : แสดงข้อมูลการผลิตมังคุดรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
เมืองพังงา	๖๕๗	๖๕๗	๑๓๗.๐๐	๒๐๙	๒๗.๕	๓.๓๖	๑๔๔
กะปง	๔,๐๑๕	๓,๙๙๕	๑,๕๔๖	๓๘๗	๒๒.๙	๒๘.๒๖	๔๑๓
ตะกั่วทุ่ง	๑,๐๒๒	๑,๐๐๘	๔๓๓.๐๐	๔๓๐	๒๖.๔๕	๑๑.๔๕	๕๑๒
ท้ายเหมือง	๑,๘๑๙	๑,๘๑๙	๘๐๐.๐๐	๔๔๐	๒๕.๔๕	๑๒.๙๒	๕๔๙
ทับปุด	๓๑๐	๓๑๐	๘๙	๒๘๗	๓๐.๑๐	๒.๖๘	๕๐
คุระบุรี	๑,๗๒๗	๑,๗๒๓	๘๒๗	๔๘๐	๓๒.๕๐	๒๔.๘๐	๑๖๙
เกาะยาว	๒๓	๒๓	๗	๓๐๔	๓๔.๗๕	๐.๒๔	๓
ตะกั่วป่า	๒,๖๙๔	๒,๕๙๕	๑,๒๑๔	๔๖๘	๓๐.๖๐	๒๙.๒๒	๘๖๒
รวม	**๑๒,๒๖๗**	**๑๒,๑๓๐**	**๕,๐๕๓**	**๓๗๕.๖๓**	**๒๘.๗๘**	**๑๑๒.๙๔**	**๒,๗๐๒**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๖๕ : แสดงข้อมูลการผลิตมังคุด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ประเทศ	๔๒๐,๖๐๘	๔๑๑,๓๖๔	๔๐๔,๗๖๐	๔๐๖,๔๘๐	๓๙๙,๐๒๐	๓๙๓,๑๐๒	๒๗๑,๐๐๔	๓๐๑,๖๔๙	๓๓๙,๔๔๕	๖๖๗	๗๕๖	๘๖๔
ภาคใต้	๒๓๖,๔๐๘	๒๓๓,๗๙๙	๒๓๐,๙๒๖	๒๒๗,๔๗๘	๒๒๖,๙๓๑	๒๒๔,๗๖๖	๑๔๘,๓๕๙	๑๑๙,๓๐๕	๗๘,๘๔๕	๖๕๒	๕๒๖	๓๕๑
พังงา	๑๒,๘๘๐	๑๒,๕๓๖	๑๒,๒๖๗	๑๒,๕๔๒	๑๒,๒๓๓	๑๒,๑๓๐	๖,๐๗๐	๒,๗๔๖	๕,๐๕๓	๔๔๒.๑๓	๒๓๕.๕๐	๓๗๕.๖๓

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๘, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้) /สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

สัดส่วนผลผลิตมังคุด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๘ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๑.๔๙ และ ๖.๔๑ ตามลำดับ

➲ การวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ปลูกมังคุด (ที่มาข้อมูล : แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมของแต่ละจังหวัด / กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๖๔)

มังคุดเป็นพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพังงาในลำดับที่ ๓ จากฐานข้อมูลในแผนที่เกษตรเชิงรุก หรือ Agri-Map Online สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

ระดับที่ ๑ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๕๘,๑๖๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓.๒๘ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘,๘๕๐ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๕,๗๓๔ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๑๑,๓๘๙ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๒,๑๘๗ ไร่

ระดับที่ ๒ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๐,๒๘๘ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๗๑ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายตัวมากอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๓,๒๐๑ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๒,๙๘๑ ไร่ อำเภอทับปุด ๒,๔๑๔ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๑,๖๙๒ ไร่

ระดับที่ ๓ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๕๙๓,๒๗๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๔๙ ของพื้นที่ศักยภาพของที่ดิน กระจายอยู่ในอำเภอท้ายเหมือง ๑๔๒,๓๑๖ ไร่ อำเภอตะกั่วป่า ๑๒๒,๒๓๘ ไร่ อำเภอคุระบุรี ๙๒,๐๕๒ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๖๗,๙๐๘ ไร่ อำเภอกะปง ๖๒,๖๑๕ ไร่ อำเภอเมืองพังงา ๕๔,๙๒๒ ไร่ อำเภอทับปุด ๕๐,๙๑๐ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๓๑๒ ไร่

ระดับที่ ๔ เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๐๘๙,๖๙๘ ไร่

๑) การวิเคราะห์พื้นที่ปลูกมังคุดในปัจจุบัน ซึ่งจำแนกตามชั้นความเหมาะสมของที่ดิน ได้ดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูง (S๑) มีเนื้อที่ ๒๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๓๙ ของพื้นที่ศักยภาพสูง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๑๙๕ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๖ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลาง (S๒) มีเนื้อที่ ๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๐.๑๑ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง กระจายอยู่ในอำเภอทับปุด ๑๙ ไร่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๑๑ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๒ ไร่

(๓) พื้นที่เหมาะสมเล็กน้อย (S๓) มีเนื้อที่ ๑๔,๑๒๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่ศักยภาพเล็กน้อย กระจายอยู่ในอำเภอกะปง ๕,๗๑๓ ไร่ อำเภอท้ายเหมือง ๒,๑๔๓ ไร่ และอำเภอคุระบุรี ๑,๔๘๗ ไร่

(๔) พื้นที่ไม่เหมาะสม (N) มีเนื้อที่ ๑,๔๐๔ ไร่

๒) พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ คือ พื้นที่ที่มีศักยภาพในการปลูกมังคุดแต่ยังไม่ใช้พื้นที่ปลูกพิจารณาจากพื้นที่ศักยภาพของที่ดินสำหรับปลูกมังคุด และพื้นที่เพาะปลูกมังคุดในชั้นความเหมาะสมต่าง ๆ (ปลูกจริง) พบว่าจังหวัดพังงามีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และ ระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) รวมทั้งสิ้น ๘๘,๑๘๗ ไร่ โดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอตะกั่วทุ่ง ๕๒,๐๑๒ ไร่ รองลงมา ได้แก่ อำเภอทับปุด ๑๗,๙๓๔ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๑๔,๓๗๐ ไร่ และอำเภอเมืองพังงา ๓,๘๗๑ ไร่ตามลำดับ โดยมีรายละเอียดดังนี้

(๑) พื้นที่เหมาะสมสูงคงเหลือ (S๑) มีเนื้อที่ ๕๗,๙๓๑ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๖๑ ของพื้นที่ศักยภาพสูง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๘,๘๒๒ ไร่ อำเภอทับปุด ๑๕,๕๓๙ ไร่ และอำเภอเกาะยาว ๑๑,๓๘๙ ไร่

(๒) พื้นที่เหมาะสมปานกลางคงเหลือ (S๒) มีเนื้อที่ ๓๐,๒๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๘๙ ของพื้นที่ศักยภาพปานกลาง พบมากในอำเภอตะกั่วทุ่ง ๒๓,๑๙๐ ไร่ อำเภอเกาะยาว ๒,๙๘๑ ไร่ และอำเภอทับปุด ๒,๓๙๕ ไร่

ตารางที่ ๖๖ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
เกาะยาว	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๑,๓๘๙ (๑๐๐ %)	๒,๙๘๑ (๑๐๐ %)	๓๑๒ (๑๐๐ %)	๔๘๖,๕๘๘ (๑๐๐ %)	๕๐๑,๒๗๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	- -	- -	- -	- -	- -
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๑,๓๘๙ (๑๐๐ %)	๒,๙๘๑ (๑๐๐ %)	- -	- -	๑๔,๓๗๐ (๒.๘๗ %)
ตะกั่วทุ่ง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒๘,๘๕๐ (๑๐๐ %)	๒๓,๒๐๑ (๑๐๐ %)	๖๗,๙๐๘ (๑๐๐ %)	๑๒๖,๐๕๑ (๑๐๐ %)	๒๔๖,๐๑๐ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๒๘ (๐.๑๐ %)	๑๑ (๐.๐๕ %)	๗๖๙ (๑.๑๓ %)	๑๖๙ (๐.๑๓ %)	๙๗๗ (๐.๔๐ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒๘,๘๒๒ (๙๙.๙๐ %)	๒๓,๑๙๐ (๙๙.๙๕ %)	- -	- -	๕๒,๐๑๒ (๒๑.๑๔ %)
คุระบุรี	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	- -	- -	๙๒,๐๕๒ (๑๐๐ %)	๑๑๖,๘๗๐ (๑๐๐ %)	๒๐๘,๙๒๒ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	- -	- -	๑,๔๘๗ (๑.๖๒ %)	๒๕๙ (๐.๒๒ %)	๑,๗๔๖ (๐.๘๔ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	- -	- -	- -	- -	- -
เมืองพังงา	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๒,๑๘๗ (๑๐๐ %)	๑,๖๙๒ (๑๐๐ %)	๕๔,๙๒๒ (๑๐๐ %)	๑๔๗,๘๓๓ (๑๐๐ %)	๒๐๖,๖๓๔ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๖ (๐.๒๗ %)	๒ (๐.๑๒ %)	๑,๒๙๑ (๒.๓๕ %)	๑๗๓ (๐.๑๒ %)	๑,๔๗๒ (๐.๗๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๒,๑๘๑ (๙๙.๗๓ %)	๑,๖๙๐ (๙๙.๘๘ %)	- -	- -	๓,๘๗๑ (๑.๘๗ %)

ตารางที่ ๖๖ : แสดงพื้นที่ศักยภาพ พื้นที่ปลูกจริง พื้นที่คงเหลือของมังคุด รายอำเภอ จังหวัดพังงา (ต่อ)

อำเภอ	ประเภทพื้นที่	เนื้อที่ชั้นความเหมาะสม (ไร่)				
		S๑	S๒	S๓	N	รวม
ท้ายเหมือง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	-	-	๑๔๒,๓๑๖ (๑๐๐ %)	๕๗,๘๕๒ (๑๐๐ %)	๒๐๐,๑๖๘ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	- -	- -	๒,๑๔๓ (๑.๕๑ %)	๗๓ (๐.๑๓ %)	๒,๒๑๖ (๑.๑๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ตะกั่วป่า	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	- -	- -	๑๒๒,๒๓๘ (๑๐๐ %)	๖๖,๖๖๑ (๑๐๐ %)	๑๘๘,๘๙๙ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	- -	- -	๑,๔๘๒ (๑.๒๑ %)	๑๕๐ (๐.๒๓ %)	๑,๖๓๒ (๐.๘๖ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
กะปง	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	- -	- -	๖๒,๖๑๕ (๑๐๐ %)	๗๑,๙๐๘ (๑๐๐ %)	๑๓๔,๕๒๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	- -	- -	๕,๗๑๓ (๙.๑๒ %)	๕๗๕ (๐.๘๐ %)	๖,๒๘๘ (๔.๖๗ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	-	-	-	-	-
ทับปุด	พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน	๑๕,๗๓๔ (๑๐๐ %)	๒,๔๑๔ (๑๐๐ %)	๕๐,๙๑๐ (๑๐๐ %)	๑๕,๙๓๕ (๑๐๐ %)	๘๔,๙๙๓ (๑๐๐ %)
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	๑๙๕ (๑.๒๔ %)	๑๙ (๐.๗๙ %)	๑,๒๓๘ (๒.๔๓ %)	๕ (๐.๐๓ %)	๑,๔๕๗ (๑.๗๑ %)
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	๑๕,๕๓๙ (๙๘.๗๖ %)	๒,๓๙๕ (๙๙.๒๑ %)	- -	- -	๑๗,๙๓๔ (๒๑.๑๐ %)
รวมทั้งจังหวัด	**พื้นที่ศักยภาพของที่ดิน**	**๕๘,๑๖๐ (๑๐๐ %)**	**๓๐,๒๘๘ (๑๐๐ %)**	**๕๙๓,๒๗๓ (๑๐๐ %)**	**๑,๐๘๙,๖๙๘ (๑๐๐ %)**	**๑,๗๗๑,๔๑๙ (๑๐๐ %)**
	พื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ (ปลูกจริง)	**๒๒๙ (๐.๓๙ %)**	**๓๒ (๐.๑๑ %)**	**๑๔,๑๒๓ (๒.๓๘ %)**	**๑,๔๐๔ (๐.๑๓ %)**	**๑๕,๗๘๘ (๐.๘๙ %)**
	พื้นที่มีศักยภาพคงเหลือ	**๕๗,๙๓๑ (๙๙.๖๑ %)**	**๓๐,๒๕๖ (๙๙.๘๙ %)**	**- -**	**- -**	**๘๘,๑๘๗ (๔.๙๘ %)**

ทั้งนี้ ในการส่งเสริมการปลูกพืชจะพิจารณาเฉพาะพื้นที่ที่มีศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S๑) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S๒) เท่านั้นเนื่องจากสภาพพื้นที่ปลูกพืช ตรงตามศักยภาพของดิน มีความเสี่ยงต่ำ ผลผลิตดี จึงควรส่งเสริมในพื้นที่ดังกล่าว

เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลศักยภาพพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ปลูกพืชในปัจจุบัน พบว่าพื้นที่ที่ควรพิจารณาให้มีการปรับเปลี่ยนไปปลูกมังคุด คือ บริเวณที่เป็นพื้นที่ปลูกยางพารา (S๓) ๖,๙๑๑ ไร่ พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน (S๓) ๑,๔๑๔ ไร่

ตารางที่ ๖๗ : แสดงพื้นที่ศักยภาพในการขยายการผลิตมังคุด

อำเภอ	ยางพารา (ไร่)			ปาล์มน้ำมัน (ไร่)		
	S๓	N	รวม	S๓	N	รวม
เกาะยาว	๓	-	**๓**	๙๓	-	**๙๓**
ตะกั่วทุ่ง	๖,๙๐๘	-	**๖,๙๐๘**	๘๑๒	-	**๘๑๒**
คุระบุรี	-	-	**-**	-	-	**-**
เมืองพังงา	-	-	**-**	๔๕๑	-	**๔๕๑**
ท้ายเหมือง	-	-	**-**	-	-	**-**
ตะกั่วป่า	-	-	**-**	-	-	**-**
กะปง	-	-	**-**	-	-	**-**
ทับปุด	-	-	**-**	๕๘	-	**๕๘**
รวม	**๖,๙๑๑**	**-**	**๖,๙๑๑**	**๑,๔๑๔**	**-**	**๑,๔๑๔**

๓) แนวทางการจัดการ

(๑) พื้นที่ที่มีความเหมาะสมควรส่งเสริมการผลิต (S๑ หรือ S๒) ควรสนับสนุนให้ เกษตรกรปลูกมังคุดต่อไปเนื่องจากเป็นพื้นที่ที่เหมาะสม สามารถช่วยลดต้นทุนการผลิตและได้ผลผลิต ที่มีคุณภาพดี ซึ่งการปลูกมังคุดในพื้นที่ดังกล่าวข้างต้นสามารถนำไปสู่การต่อยอดโครงการ ที่สำคัญต่าง ๆ ได้ เช่น เกษตรอินทรีย์ ระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ เกษตรแม่นยำ เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมสูง (S๑) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดินที่ไม่มีข้อจำกัดทางกายภาพต่อการปลูกมังคุด ซึ่งควรสงวนไว้เป็นแหล่งปลูกมังคุดที่สำคัญของจังหวัด โดยอยู่ในอำเภอทับปุด อำเภอเมืองพังงา อำเภอตะกั่วทุ่ง เป็นต้น

พื้นที่ปลูกมังคุดในบริเวณที่มีความเหมาะสมปานกลาง (S๒) คือ พื้นที่ปลูกมังคุดในที่ดิน ที่มีข้อจำกัดทางกายภาพบางประการต่อการปลูกมังคุด เช่น ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ความเป็นกรด เป็นด่าง ความชื้น โดยอยู่ในอำเภอตะกั่วทุ่ง อำเภอทับปุด เป็นต้น

(๒) พื้นที่ที่ควรปรับเปลี่ยนการผลิตในพื้นที่ไม่เหมาะสม (S๓ หรือ N) ควรสนับสนุนให้ เข้าโครงการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เช่น เปลี่ยนชนิดพืชที่มีความเหมาะสมกว่าการปลูกมังคุด มีต้นทุนที่ต่ำและให้ผลตอบแทนที่ดีกว่า เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาแหล่งรับซื้อร่วมด้วย

❖ ทุเรียน

ในปี ๒๕๖๘ ทุเรียนมีเนื้อที่ยืนต้น ๑๐,๔๓๙ ไร่ เนื้อที่ให้ผล ๘,๖๘๘ ไร่ ผลผลิต ๔,๕๗๕ ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ ๕๒๗ กิโลกรัม เมื่อเปรียบเทียบกับปี ๒๕๖๗ พบว่าเนื้อที่ให้ผลเพิ่มขึ้น ๙๙๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๙ ผลผลิตเพิ่มขึ้น ๑,๒๙๑ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๓๑ และผลผลิตต่อไร่เฉลี่ยเพิ่มขึ้น ๑๒๒.๖๒ กิโลกรัมต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๓๒

ตารางที่ ๖๘ : แสดงเนื้อที่ปลูกทุเรียน ผลผลิตและมูลค่าผลผลิต ในปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘ จังหวัดพังงา

ปี	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)	เนื้อที่ให้ผล (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตต่อไร่ (กก.)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
๒๕๖๔	๘,๘๘๘	๖,๕๐๔	๒,๘๕๗	๔๓๙	๑๑๗.๑๔	๓๓๔.๕๕	๑,๐๙๒
๒๕๖๕	๙,๒๐๔	๖,๕๖๖	๑,๘๙๔	๒๘๘	๑๐๗.๒๒	๒๐๒.๗๕	๑,๑๒๗
๒๕๖๖	๘,๕๖๗	๖,๘๔๕	๓,๙๔๘	๕๔๒.๗๕	๑๐๙.๗๓	๒๘๔.๕๙	๔,๕๒๔
๒๕๖๗	๙,๗๐๑	๗,๖๙๖	๓,๒๘๔	๔๐๔.๓๘	๑๑๘.๗๖	๒๘๔.๕๙	๔,๖๓๑
๒๕๖๘	๑๐,๔๓๙	๘,๖๘๘	๔,๕๗๕	๕๒๗	๑๒๗.๒๕	๕๔๑.๐๐	๔,๖๑๖

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ภาพที่ ๑๔ : แสดงเนื้อที่ ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ และราคาทุเรียนที่เกษตรกรขายได้ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

ตารางที่ ๖๙ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

อำเภอ	พื้นที่ ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (กก./ ไร่)	ราคาขาย เฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่า ผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวน ครัวเรือน เกษตรกร
เมืองพังงา	๑,๐๔๔	๙๖๙	๓๙๓.๐๐	๔๐๖	๑๒๘	๕๐.๓๐	๖๘๗
กะปง	๑,๙๕๖	๑,๖๗๖	๙๘๒.๐๐	๕๘๖	๑๔๐	๑๑๗.๓๕	๔๕๓
ตะกั่วทุ่ง	๑,๕๔๐	๑๓๓๕	๗๖๑	๕๗๐	๑๒๕	๙๐.๓๖	๘๗๕
ท้ายเหมือง	๑,๔๐๕	๑๑๑๐	๕๔๖	๔๙๒	๑๒๐	๖๕.๕๒	๕๖๕
ทับปุด	๗๙๓	๖๕๑	๒๘๑.๐๐	๔๓๒	๑๑๐	๒๙.๐๙	๘๓๙

ตารางที่ ๖๙ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียนรายอำเภอ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘ (ต่อ)

อำเภอ	พื้นที่ทั้งหมด (ไร่)	พื้นที่ให้ผลผลิต (ไร่)	ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาขายเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่าผลผลิต (ล้านบาท)	จำนวนครัวเรือนเกษตรกร
คุระบุรี	๑,๗๗๔	๑,๓๙๕	๗๘๑.๐๐	๕๖๐	๑๒๐	๘๖.๗๒	๓๘๓
เกาะยาว	๑๔๔	๑๐๘	๓๗.๐๐	๓๔๓	๑๔๐	๕.๓๑	๓๙๓
ตะกั่วป่า	๑,๗๘๓	๑๔๔๔	๗๙๔.๐๐	๕๕๐	๑๓๕	๙๖.๓๕	๔๒๑
รวม	**๑๐,๔๓๙**	**๘,๖๘๘**	**๔,๕๗๕**	**๕๒๗**	**๑๒๗.๒๕**	**๕๔๑.๐๐**	**๔,๖๑๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๗๐ : แสดงข้อมูลการผลิตทุเรียน ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘ เปรียบเทียบของประเทศ ภาคใต้ และจังหวัดพังงา

ประเทศ/ภาคใต้/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘	๒๕๖๖	๒๕๖๗	๒๕๖๘
ประเทศ	๑,๕๘๐,๙๒๕	๑,๗๕๖,๑๖๘	๑,๘๗๔,๔๕๔	๑,๐๕๙,๗๕๘	๑,๑๓๙,๘๕๙	๑,๒๗๖,๔๘๔	๑,๔๘๑,๗๙๙	๑,๒๘๗,๔๒๙	๑,๕๕๗,๖๙๗	๑,๓๙๘	๑,๑๒๙	๑,๒๒๐
ภาคใต้	๗๒๖,๕๒๖	๘๑๔,๕๘๑	๘๗๐,๕๙๓	๕๔๗,๒๓๓	๕๗๘,๕๐๔	๖๒๒,๑๑๑	๖๑๒,๔๒๓	๕๓๐,๒๕๘	๕๕๙,๓๒๖	๑,๑๑๙	๙๑๗	๘๙๙
พังงา	๘,๕๖๗	๙,๗๐๑	๑๐,๔๓๙	๖,๘๔๕	๗,๖๙๖	๘,๖๘๘	๓,๙๔๘	๓,๒๘๔	๔,๕๗๕	๕๔๒.๗๕	๔๐๔.๓๘	๕๒๗

ที่มาข้อมูล : สถิติการเกษตรของประเทศไทย ๒๕๖๘ , สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ข้อมูลประเทศ/ภาคใต้)
/สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา (ข้อมูลการผลิตทุเรียนจังหวัดพังงา), เมษายน ๒๕๖๙

สัดส่วนผลผลิตทุเรียน ในปี พ.ศ.๒๕๖๘ ของจังหวัดที่ให้ผลผลิตออกสู่ตลาด (ตัน) เมื่อเทียบเคียงกับปริมาณของผลผลิตในประเทศ และภาคใต้ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๐.๒๙ และ ๐.๘๒ ตามลำดับ

๕.๑.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยด้านพืช

❖ **มาตรฐานเกษตรอินทรีย์**

ปัจจุบัน จังหวัดพังงามีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ จำนวน ๕๙ ราย/๕๙ แปลง /๕๖๒.๒๙๑ ไร่

ตารางที่ ๗๑ : แสดงข้อมูลสินค้าที่ได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ที่จังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสินค้า	ราย	แปลง	ไร่
๑	ผสมผสาน	๒๙	๒๙	๓๑๖.๐๑๖
๒	พืชผัก	๔	๔	๓๑.๙๗
๓	ไม้ผล	๒๕	๒๕	๒๑๒.๙๐๕
๔	พืชสมุนไพร	๑	๑	๑.๔
รวม		**๕๙**	**๕๙**	**๕๖๒.๒๙๑**

ที่มาข้อมูล: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา, ๘ เมษายน ๒๕๖๙

❖ **มาตรฐาน GAP**

ปัจจุบัน จังหวัดพังงามีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จำนวนทั้งสิ้น ๒,๙๖๔ ราย/ ๔,๗๐๑ แปลง/๑๐,๘๗๒.๙๐ ไร่

ตารางที่ ๗๒ : แสดงจำนวนแปลงที่ผ่านการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านพืช จังหวัดพังงา

ที่	ชนิดสินค้า	ราย	แปลง	ไร่
๑	ทุเรียน	๖๙๒	๑,๐๐๐	๓,๒๐๐.๙๙๔
๒	มังคุด	๑,๐๗๕	๑,๒๕๓	๔,๙๐๗.๕๔
๓	เงาะ	๑๗๐	๑๗๕	๑๙๖.๔๗
๔	ลองกอง/ลางสาด	๒๖๕	๒๑๙	๔๑๐.๗๑๕
๕	อื่นๆ	๗๖๒	๒,๐๕๔	๒,๑๕๗.๑๘๑๑
	รวม	**๒,๙๖๔**	**๔,๗๐๑**	**๑๐,๘๗๒.๙๐**

ที่มาข้อมูล: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรพังงา, ๘ เมษายน ๒๕๖๙

๕.๒ ด้านปศุสัตว์

๕.๒.๑ ข้อมูลการผลิตด้านปศุสัตว์

จังหวัดพังงา มีการเลี้ยงสัตว์เพื่อบริโภคภายในจังหวัด และสามารถส่งจำหน่ายจังหวัดใกล้เคียง โดยสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญๆ เช่น ไก่เนื้อ ไก่ไข่ สุกร โคเนื้อ และแพะเนื้อ ซึ่งจังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีที่ตั้งในตำแหน่งที่เหมาะสมต่อการลงทุนการผลิตภาคเกษตรเพื่อบริโภคและการส่งออก เนื่องจากมีสภาพภูมิอากาศที่ดี ทำเลที่ตั้งติดต่อกับพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวระดับโลกทั้งในพื้นที่จังหวัดพังงาและพื้นที่ใกล้เคียง เช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ รวมทั้งภาวะราคาสินค้าปศุสัตว์ที่ค่อนข้างมีเสถียรภาพทำให้อาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การส่งเสริมอาชีพการเลี้ยงปศุสัตว์จึงเป็นอาชีพทางเลือกที่น่าสนใจ ทั้งปัจจัยด้านราคาสินค้าปศุสัตว์ที่มีเสถียรภาพจูงใจและราคาสินค้าเกษตรด้านอื่นที่ตกต่ำ และมีตำแหน่งที่ตั้งของพื้นที่ที่เหมาะสมต่อการผลิตเพื่อส่งจำหน่ายในพื้นที่ ซึ่งมีความต้องการสินค้าเพื่อใช้บริโภคในแหล่งท่องเที่ยว เช่น จังหวัดภูเก็ต จังหวัดกระบี่ จึงมีความจำเป็นของส่วนราชการในการส่งเสริมสนับสนุนทางเลือกอาชีพด้านการปศุสัตว์เป็นอาชีพทางเลือก อย่างมีระบบและมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องมาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ เพื่อลดปัญหาเรื่องสารตกค้างเพื่อความปลอดภัยของผู้บริโภค ปัญหาด้านมลภาวะที่เกิดจากการเลี้ยงสัตว์ และมาตรฐานอื่นๆ ช่วงกลางน้ำก่อนถึงมือผู้บริโภค เช่น โรงฆ่าสัตว์มาตรฐาน

๑) ข้อมูลเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และปศุสัตว์จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๓ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และปศุสัตว์จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)
๑	เมืองพังงา	๑,๖๖๒
๒	เกาะยาว	๗๗๐
๓	กะปง	๘๖๔
๔	ตะกั่วทุ่ง	๑,๕๑๓
๕	ตะกั่วป่า	๑,๑๔๖

ตารางที่ ๗๓ : แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ และปศุสัตว์จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ (ต่อ)

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)
๖	คุระบุรี	๖๙๑
๗	ทับปุด	๑,๔๕๓
๘	ท้ายเหมือง	๑,๓๔๗
	รวม	**๙,๔๔๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๒) ข้อมูลการเลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๔ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่เนื้อ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๑๑	๕๙,๐๕๑	๓๕๔,๓๐๖
๒	เกาะยาว	๐	๐	๐
๓	กะปง	๙	๑๒๗,๔๐๐	๖๓๗,๐๐๐
๔	ตะกั่วทุ่ง	๑๒	๖๔,๒๙๑	๓๒๑,๔๕๕
๕	ตะกั่วป่า	๖	๕๑,๖๙๕	๒๕๘,๔๗๕
๖	คุระบุรี	๑	๕๐	๒๕๐
๗	ทับปุด	๑๒	๓๒,๖๕๘	๑๖๓,๒๙๐
๘	ท้ายเหมือง	๑๑	๑๖๘,๐๐๐	๘๔๐,๐๐๐
	รวม	**๖๒**	**๕๐๓,๑๔๕**	**๒,๕๗๔,๗๗๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๓) ข้อมูลการเลี้ยงไก่ไข่ จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๕ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงไก่ไข่ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ฟอง/ปี)
๑	เมืองพังงา	๗๕	๕,๖๖๕	๑,๓๒๓,๓๔๔
๒	เกาะยาว	๒	๒๖๔	๖๑,๖๗๐
๓	กะปง	๒๑๓	๔๖,๑๗๙	๑๐,๗๘๗,๔๑๔
๔	ตะกั่วทุ่ง	๑๘	๙๖,๑๑๙	๒๒,๔๕๓,๓๙๘
๕	ตะกั่วป่า	๔๗	๓๓๘,๐๖๔	๗๘,๙๗๑,๗๕๐
๖	คุระบุรี	๓๙	๔๘,๙๗๐	๑๑,๔๓๙,๓๙๒
๗	ทับปุด	๖๔	๑๐,๐๐๓	๒,๓๓๖,๗๐๑
๘	ท้ายเหมือง	๑๒	๘๔๔	๑๙๗,๑๕๘
	รวม	**๔๗๐**	**๕๔๖,๑๐๘**	**๑๒๗,๕๗๐,๘๒๗**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๔) ข้อมูลการเลี้ยงสุกร จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๖ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงสุกร จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๓๕	๑,๙๗๙	๓,๒๖๕
๒	เกาะยาว	๐	๐	๐
๓	กะปง	๓๔	๑๓,๖๙๔	๒๒,๕๙๕
๔	ตะกั่วทุ่ง	๓๒	๑๖,๓๔๑	๒๖,๙๖๓
๕	ตะกั่วป่า	๙	๓,๕๙๓	๕,๙๒๘
๖	คุระบุรี	๘	๒๑๗	๓๕๘
๗	ทับปุด	๑๒๒	๔,๔๗๗	๗,๓๘๗
๘	ท้ายเหมือง	๗	๓,๒๑๘	๕,๓๑๐
	รวม	**๒๔๗**	**๔๓,๕๑๙**	**๗๑,๘๐๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๕) ข้อมูลการเลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๗ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงโคเนื้อ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๙๐	๗๘๐	๑๐๑
๒	เกาะยาว	๖๒	๓๑๓	๔๑
๓	กะปง	๑๐๐	๕๔๒	๗๐
๔	ตะกั่วทุ่ง	๒๑๑	๑,๖๙๒	๒๒๐
๕	ตะกั่วป่า	๑๕๓	๑,๔๖๕	๑๙๐
๖	คุระบุรี	๑๓๑	๑,๒๘๐	๑๖๖
๗	ทับปุด	๓๕๙	๑,๖๖๕	๒๑๖
๘	ท้ายเหมือง	๑๘๓	๒,๘๘๐	๓๗๔
	รวม	**๑,๒๘๙**	**๑๐,๖๑๗**	**๑,๓๗๘**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๖) ข้อมูลการเลี้ยงแพะเนื้อ จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๗๘ : แสดงจำนวนเกษตรกรและปริมาณการเลี้ยงแพะเนื้อ จังหวัดพังงา แยกรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	ผลผลิต(ตัว/ปี)
๑	เมืองพังงา	๕๘	๙๐๓	๑,๘๐๖
๒	เกาะยาว	๑๑๖	๙๕๒	๑,๙๐๔
๓	กะปง	๑๗	๗๓๘	๑,๔๗๖
๔	ตะกั่วทุ่ง	๑๐๙	๑,๘๘๔	๓,๗๖๘
๕	ตะกั่วป่า	๕๑	๗๘๖	๑,๕๗๒
๖	คุระบุรี	๘๑	๑,๒๙๑	๒,๕๘๒
๗	ทับปุด	๙๓	๒,๓๕๕	๔,๗๑๐
๘	ท้ายเหมือง	๔๔	๑,๕๕๑	๓,๑๐๒
	รวม	**๕๖๙**	**๑๐,๔๖๐**	**๒๐,๙๒๐**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๕.๒.๒ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านปศุสัตว์

ตารางที่ ๗๙ : แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐาน GAP ด้านปศุสัตว์

ที่	ชนิดสัตว์	จำนวนฟาร์มที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน (ฟาร์ม)	ผลผลิตต่อปี (ตัว/ฟอง)
๑.	ไก่เนื้อ	๔๙	๖,๙๑๑,๕๐๐ ตัว
๒.	ไก่ไข่	๙	๑๓๙,๙๕๐,๙๒๘ ฟอง
๓.	สุกร	๓๐	๔๐,๖๙๘ ตัว
	รวม	**๘๘**	**๑๔๖,๙๐๓,๑๒๖ ตัว/ฟอง**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๕.๓ ด้านประมง

๕.๓.๑ ข้อมูลทั่วไปด้านประมง

จังหวัดพังงา เป็นจังหวัดที่มีความสำคัญทางด้านการประมงมากจังหวัดหนึ่ง เนื่องจากสภาพพื้นที่มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลอันดามัน ดังนั้น อาชีพทำการประมง จึงเป็นอาชีพหลักสำคัญอีกอาชีพหนึ่งของจังหวัด โดยพื้นที่ทำการประมงส่วนใหญ่ คือ บริเวณท้องทะเลอันดามันไปจนสุดแนวเขตประเทศพม่า และในบริเวณอ่าวพังงา มีการทำประมงขนาดใหญ่ ด้วยเรืออวนดำหรืออวนล้อมจับ อวนลอยปลาอินทรี อวนลากแผ่นตะเฆ่ อวนรุน อวนไดหมึก เป็นต้น และการประมงขนาดเล็กส่วนมากใช้เครื่องมือ พื้นบ้าน ได้แก่ อวนลอยปลา อวนลอยปู อวนลอยกุ้ง ลอบปลาลอบปู ลอบหมึก และระวะกุ้งเคย เป็นต้น

๑) ข้อมูลจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๐ : แสดงจำนวนทะเบียนผู้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ (ท.บ.๑) จังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวน (ราย)	จำนวน (ไร่)
ประเภทยังชีพ	๗๘	๑๑๐.๗๘๓๔
ประเภทพาณิชย์	๓๓๒	๕,๓๔๖.๓๒๕๐

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๙

๒) ข้อมูลจำนวนทะเบียนผู้ประกอบการด้านการประมง (ท.บ.๒) จำนวน ๒๓๘ ราย

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๙

๓) ข้อมูลจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๑ : แสดงจำนวนทะเบียนผู้ทำการประมง (ท.บ.๓) จังหวัดพังงา

ลำดับ	พื้นที่	จำนวน (ราย)
๑	สำนักงานประมงจังหวัดพังงา	๑๒๔
๒	สำนักงานประมงอำเภอเมืองพังงา	๘๒
๓	สำนักงานประมงอำเภอเกาะยาว	๑๒๙
๔	สำนักงานประมงอำเภอคุระบุรี	๔๕๑
๕	สำนักงานประมงอำเภอตะกั่วทุ่ง	๓๔๓
๖	สำนักงานประมงอำเภอตะกั่วป่า	๑๒๐
๗	สำนักงานประมงอำเภอทับปุด	๒๒๘
๘	สำนักงานประมงอำเภอท้ายเหมือง	๒๔๗
รวม		**๑**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, ๑ มีนาคม ๒๕๖๙

๔) ข้อมูลจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๒ : แสดงจำนวนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวนกลุ่ม	สมาชิก
ด้านการเพาะเลี้ยง	๑๓	๔๕๘
ด้านประมงชายฝั่ง	๖๐	๑,๗๒๐
ด้านประมงพาณิชย์	๓	๙๘
ด้านการแปรรูป	๑๔	๒๑๔
รวม	**๙๐**	**๒,๔๙๐**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, ๑ มีนาคม ๒๕๖๙

๕) ข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๓ : แสดงข้อมูลจำนวนเรือประมงจังหวัดพังงา

ประเภท	จำนวน (ลำ)
เรือประมงพาณิชย์	๕๑๙
เรือประมงพื้นบ้าน	๒,๖๙๔
รวม	**๓,๒๑๓**

ที่มาข้อมูล : ข้อมูลเรือประมงพาณิชย์ : ใบอนุญาตเรือประมงพาณิชย์ รอบปีการประมงปี ๒๕๖๗ – ๒๕๖๘
ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาค สาขาพังงา ณ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๙

๖) ข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๔ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพาณิชย์จังหวัดพังงา

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)
คุระบุรี	๑๒
ตะกั่วป่า	๙
ท้ายเหมือง	๗
เกาะยาว	๑
รวม	**๒๙**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, มีนาคม ๒๕๖๙

๗) ข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๘๕ : แสดงข้อมูลท่าเทียบเรือประมงพื้นบ้านจังหวัดพังงา

ลำดับ	ชื่อ	ตำบล	อำเภอ
๑.	ท่าเทียบเรือบ้านโคกไคร	มะรุ่ย	ทับปุด
๒.	ท่าเทียบบ้านควน	บ่อแสน	ทับปุด
๓.	ท่าเทียบเรือบ้านใต้	บางเตย	เมืองพังงา
๔.	ท่าเทียบเรือเกาะหมากน้อย	เกาะปันหยี	เมืองพังงา
๕.	ท่าเทียบเรือบ้านหินร่ม	คลองเคียน	ตะกั่วทุ่ง
๖.	ท่าเทียบเรือสามช่องใต้	กะไหล	ตะกั่วทุ่ง
๗.	ท่าเทียบเรือบ้านน้ำเค็ม	บางม่วง	ตะกั่วป่า
๘.	ท่าเทียบเรือท่าเขา	เกาะยาวน้อย	เกาะยาว
๙.	ท่าเทียบเรือโล๊ะปาเหรด	พรุใน	เกาะยาว
๑๐	ท่าเทียบเรือทุ่งละออง	บางวัน	คุระบุรี
๑๑	ท่าเทียบเรือบ้านทุ่งดาบ	เกาะพระทอง	คุระบุรี
๑๒	ท่าเทียบเรือบ้านนาใต้	โคกกลอย	ตะกั่วทุ่ง

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, มีนาคม ๒๕๖๙

๕.๓.๒ ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในระดับจังหวัด ปี ๒๕๖๘

ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำที่จับได้จากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในระดับจังหวัด ปี ๒๕๖๘ ปริมาณ ๙๓๑,๗๗๙ ตัน คิดเป็นมูลค่า ๔๐,๗๒๕,๐๕๕ พันบาท ที่นำมาขึ้นท่าเทียบเรือในแต่ละจังหวัด พบว่า จังหวัดนครศรีธรรมราช มีการนำสัตว์น้ำมาขึ้นท่าเทียบเรือมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร พังงา ชลบุรี ภูเก็ต สมุทรสงคราม ตราด ระยอง ตรัง ระนอง สตูล สมุทรสาคร สุราษฎร์ธานี สงขลา สมุทรปราการ เพชรบุรี กระบี่ จันทบุรี นราธิวาส และฉะเชิงเทราไม่มีการนำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือ

ตารางที่ ๘๖ : แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือจำแนกตามรายจังหวัด ปี ๒๕๖๘

จังหวัด	รวม			
	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ
รวมทั้งหมด	**๙๓๑,๗๗๙**	**๑๐๐.๐๐**	**๔๐,๗๒๕,๐๕๕**	**๑๐๐.๐๐**
รวมอ่าวไทย	**๖๙๖,๐๗๓**	**๗๔.๗๐**	**๓๑,๘๐๙ ,๐๑๑**	**๗๘.๑๑**
ตราด	๓๕,๐๗๒	๓.๗๖	๑,๓๒๒,๐๑๑	๓.๒๕
จันทบุรี	๔,๘๑๘	๐.๕๒	๑๖๒,๘๕๘	๐.๔๐
ระยอง	๓๔,๖๒๓	๓.๗๒	๑,๔๒๔,๔๑๖	๓.๕๐
ชลบุรี	๖๐,๕๗๔	๖.๕๐	๓,๑๕๓,๐๑๐	๗.๗๔
ฉะเชิงเทรา	-	-	-	-
สมุทรปราการ	๒๑,๑๙๗	๒.๒๗	๑,๐๓๙,๒๓๓	๒.๕๕
สมุทรสาคร	๒๘,๙๒๔	๓.๑๐	๑,๖๒๗,๓๐๗	๔.๐๐
สมุทรสงคราม	๔๔,๗๗๖	๔.๘๑	๒,๔๙๕,๐๔๓	๖.๑๓
เพชรบุรี	๑๒,๔๖๓	๑.๓๔	๑,๐๐๐,๑๘๕	๒.๔๖
ประจวบคีรีขันธ์	๑๐๖,๐๕๐	๑๑.๓๘	๔,๕๘๖,๓๓๙	๑๑.๒๖
ชุมพร	๙๗,๐๖๔	๑๐.๔๒	๔,๑๕๖,๒๓๓	๑๐.๒๐
สุราษฎร์ธานี	๒๖,๐๖๖	๒.๘๐	๑,๔๒๖,๗๒๕	๓.๕๐
นครศรีธรรมราช	๑๒๐,๓๒๐	๑๒.๙๑	๕,๐๐๖,๓๔๘	๑๒.๒๙
สงขลา	๒๕,๒๓๓	๒.๗๑	๑,๑๗๑,๕๓๖	๒.๘๘
ปัตตานี	๗๘,๑๖๗	๘.๓๙	๓,๒๑๖,๘๒๘	๗.๙๐
นราธิวาส	๗๗๒๗๒๖	๐.๐๘	๒๑,๑๒๕	๐.๐๕
รวมอันดามัน	**๒๓๕,๗๐๖**	**๒๕.๓๐**	**๘,๙๑๕,๘๕๘**	**๒๑.๘๙**
ระนอง	๓๒,๐๐๑	๓.๔๓	๑,๑๐๓,๑๓๙	๒.๗๑
พังงา	๗๒,๕๗๕	๗.๗๙	๒,๕๗๘,๕๕๖	๖.๓๓
ภูเก็ต	๕๖,๐๓๕	๖.๐๑	๒,๔๓๖,๘๕๗	๕.๙๘
กระบี่	๑๑,๐๘๙	๑.๑๙	๔๐๔,๖๙๑	๐.๙๙
ตรัง	๓๔,๔๕๘	๓.๗๐	๑,๓๒๙,๙๖๐	๓.๒๗
สตูล	๒๙,๕๔๘	๓.๑๗	๑,๐๖๒,๖๕๕	๒.๖๑

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๘/กรมประมง

จังหวัดพังงา มีปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์นำมาขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา ปริมาณ ๗๒,๕๗๕ ตัน (ร้อยละ ๗.๗๙) คิดเป็นมูลค่า ๒,๕๗๘,๕๕๖ พันบาท (ร้อยละ ๖.๓๓) ส่วนใหญ่เป็นสัตว์น้ำจำพวกปลาเศรษฐกิจสำหรับการบริโภค ๕๗,๙๑๘ ตัน (ร้อยละ ๗๙.๘๐) คิดเป็นมูลค่า ๒,๒๗๐,๓๙๗ พันบาท (ร้อยละ ๘๘.๐๕) รองลงมา ได้แก่ สัตว์น้ำจำพวกหมึก ๘๕๐ ตัน (ร้อยละ ๑.๑๗) คิดเป็นมูลค่า ๑๖๘,๔๘๙ พันบาท (ร้อยละ ๖.๕๓) สัตว์น้ำจำพวกปู ๒๘๑ ตัน (ร้อยละ ๐.๓๙) คิดเป็นมูลค่า ๓๑,๖๑๐ พันบาท (ร้อยละ ๑.๒๓) สัตว์น้ำจำพวกกุ้ง ๕๒ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๗) คิดเป็นมูลค่า ๗,๐๓๔ พันบาท (ร้อยละ ๐.๒๗) และปลาเป็ด ๑๓,๔๗๔ ตัน (ร้อยละ ๑๘.๕๗) คิดเป็นมูลค่า ๑๐๑,๐๒๖ พันบาท (ร้อยละ ๓.๙๒) ดังตาราง

ตารางที่ ๘๗ : แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกตามกลุ่มสัตว์น้ำ ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

กลุ่มสัตว์น้ำ	ปี ๒๕๖๗				ปี ๒๕๖๘			
	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ
รวม	**๑๕๖,๖๕๘**	**๑๐๐.๐๐**	**๕,๙๖๙,๘๘๖**	**๑๐๐.๐๐**	**๗๒,๕๗๕**	**๑๐๐.๐๐**	**๒,๕๗๘,๕๕๖**	**๑๐๐.๐๐**
ปลาเศรษฐกิจ	๑๑๔,๕๗๐	๗๓.๑๓	๕,๑๘๖,๗๕๓	๘๖.๘๘	๕๗,๙๑๘	๗๙.๘๐	๒,๒๗๐,๓๙๗	๘๘.๐๕
กุ้ง/กั้ง/เคย	๙๙	๐.๐๖	๑๒,๐๗๙	๐.๒๐	๕๒	๐.๐๗	๗,๐๓๔	๐.๒๗
ปู	๖๒๖	๐.๔๐	๕๘,๒๑๕	๐๙๘	๒๘๑	๐.๓๙	๓๑,๖๑๐	๑.๒๓
หมึก	๒,๑๒๔	๑.๓๖	๓๘๗,๕๕๒	๖.๔๙	๘๕๐	๑.๑๗	๑๖๘,๔๘๙	๖.๕๓
หอย	-	-	-	-	-	-	-	-
สัตว์น้ำอื่นๆ	-	-	-	-	-	-	-	-
ปลาเป็ด	๓๙,๒๓๙	๒๕.๐๕	๓๒๕,๒๘๗	๕.๔๕	๑๓,๔๗๔	๑๘.๕๗	๑๐๑,๐๒๖	๓.๙๒

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๘/กรมประมง

เรือประมงพาณิชย์ที่นำสัตว์น้ำขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา ส่วนใหญ่เป็นเครื่องมือประมง ประเภทอวนล้อมจับ ปริมาณ ๕๕,๗๒๑ ตัน (ร้อยละ ๗๖.๗๘) คิดเป็นมูลค่า ๑,๙๖๖,๑๖๖ พันบาท (ร้อยละ ๗๖.๒๕) รองลงมา ได้แก่ ประเภทอวนลาก ปริมาณ ๑๓,๐๐๖ ตัน (ร้อยละ ๑๗.๙๒) คิดเป็นมูลค่า ๕๐๗,๕๙๖ พันบาท (ร้อยละ ๑๙.๖๙) ประเภทอวนครอบ ปริมาณ ๓,๔๔๖ ตัน (ร้อยละ ๔.๗๕) คิดเป็นมูลค่า ๖๔,๗๕๕ พันบาท (ร้อยละ ๒.๕๑) ประเภทลอบ ปริมาณ ๓๙๗ ตัน (ร้อยละ ๐.๕๕) คิดเป็นมูลค่า ๓๙,๕๔๔ พันบาท (ร้อยละ ๑.๕๓) ประเภทเบ็ด ๓ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๐) คิดเป็นมูลค่า ๘๔ พันบาท (ร้อยละ ๐.๐๐) และประเภทอวนติดตา ๒ ตัน (ร้อยละ ๐.๐๐) คิดเป็นมูลค่า ๘๔ พันบาท (ร้อยละ ๐.๐๐) ดังตาราง

ตารางที่ ๘๘ : แสดงปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทเครื่องมือประมง ปี ๒๕๖๘

ประเภทเครื่องมือประมง	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ
รวม	**๗๒,๕๗๕**	**๑๐๐.๐๐**	**๒,๕๗๘,๕๕๖**	**๑๐๐.๐๐**
อวนลาก	๑๓,๐๐๖	๑๗.๙๒	๕๐๗,๕๙๖	๑๙.๖๙
อวนล้อมจับ	๕๕,๗๒๑	๗๖.๗๘	๑,๙๖๖,๑๖๖	๗๖.๒๕
อวนครอบ	๓,๔๔๖	๔.๗๕	๖๔,๗๕๕	๒.๕๑
อวนช้อน	-	-	-	-

ตารางที่ ๘๘ : ปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกตามประเภทเครื่องมือประมงปี ๒๕๖๘ (ต่อ)

ประเภทเครื่องมือประมง	ปริมาณ (ตัน)	ร้อยละ	มูลค่า (พันบาท)	ร้อยละ
ลอบ	๓๙๗	๐.๕๕	๓๙,๕๔๔	๑.๕๓
คราด	-	-	-	-
เบ็ด	๓	๐.๐๐	๔๑๑	๐.๐๒
อวนลอย/อวนจม/อวนติดตา	๒	๐.๐๐	๘๔	๐.๐๐
เครื่องมืออื่น ๆ	-	-	-	-

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๘/กรมประมง

ตารางที่ ๘๙ : แสดงปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๘

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
รวม (Total)	**๗๒,๕๗๕**	**๒,๕๗๘,๕๕๖**
รวมปลา (Sub-total fish)	**๕๗,๙๑๘**	**๒,๒๗๐,๓๙๗**
รวมปลาผิวน้ำ (Sub-total pelagic fish)	**๕๑,๑๕๔**	**๑,๙๔๑,๙๓๐**
ปลาทู (Indo-Pacific mackerel)	๑,๑๘๕	๘๕,๑๓๙
ปลาลัง (Indian mackerel)	๖,๕๓๔	๔๙๗,๖๐๔
ปลาอินทรี (King mackerel)	๗๑	๑๒,๐๗๐
ปลาดาบลาว (Wolf-herrings)	๑๙	๑,๖๑๕
ปลาโอดำ (Longtail tuna)	๒๒๕	๑๔,๖๒๕
ปลาโอลาย (Eastern little tuna)	๘๔	๔,๖๔๕
ปลาโอแกลบ (Frigate tuna)	๑,๖๗๒	๕๘,๕๒๐
ปลาโอหลอด (Bullet tuna)	๑,๘๖๕	๖๕,๒๗๕
ปลาทูแขก (Round scads)	๑๗,๐๕๕	๔๘๐,๖๑๗
ปลาแข้งไก่ (Hardtail scad)	๑,๒๒๗	๕๒,๗๓๒
ปลาสีกุน (Trevallies)	๑,๑๔๔	๔๙,๔๘๒
ปลาสีกุนตาโต (Big-eye scad)	๓,๓๑๕	๑๗๕,๖๙๕
ปลาสำลี (Black banded kingfish)	-	-
ปลากุเรา (Threadfin)	-	-
ปลาหลังเขียว (Sardines)	๘,๐๙๔	๑๔๖,๔๙๖
ปลากะตัก (Anchovies)	๕,๔๑๔	๑๐๐,๑๗๓
ปลากระบอก (Mullet)	-	-
ปลาจะละเม็ดดำ (Black pomfret)	๗	๑,๒๖๐
ปลาจะละเม็ดขาว (Silver pomfret)	๒	๖๔๐
ปลาน้ำดอกไม้ (Barracudas)	๒๖๔	๑๖,๕๙๒
ปลากระโทงแทงร่ม (Indo-Pacific saifish)	๑๗	๙๓๕
ปลากระโทงแทง (Marlin)	๕	๒๗๕
ปลาทูน่าท้องแถบ (Skipjack tuna)	๒,๙๐๗	๑๗๔,๔๒๐
ปลาทูน่า (Tunas)	๔๘	๓,๑๒๐

ตารางที่ ๘๙ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ต่อ)

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
รวมปลาหน้าดิน (Sub-total demersal fish)	**๓,๑๙๐**	**๑๗๗,๐๗๔**
ปลาจวด (Croaker)	๑๐	๔๙๙
ปลาทรายแดง (Threadfin breams)	๑,๓๓๒	๗๓,๒๖๐
ปลาทรายขาว (Monocle breams)	๓๐	๗๕๐
ปลาปากคม (Lizard fish)	๙๕๐	๒๙,๒๓๐
ปลาดาบเงิน (Hairtail)	๒๓๘	๑๙,๐๔๐
ปลากะพงแดง (Red snappers)	๑๒๑	๒๕,๕๗๓
ปลากะพงขาว (Giant Seaperch)	-	-
ปลาตาโต (Big-eyes)	๔๒๗	๑๙,๐๗๖
ปลาเห็ดโคน (Sand whitings)	๕	๕๐๐
ปลาดุกทะเล (Eeltail catfishes)	๓๕	๔,๒๐๐
ปลากดทะเล (Sea catfish)	๗	๕๖๔
ปลากะเบน (Rays)	-	-
ปลาฉลาม (Sharks)	-	-
ปลาลิ้นหมา (Flatfish)	๑๓	๘๙๘
ปลาจักรผาน (Indian halibut)	-	-
ปลายอดจาก (Conger eel)	๖	๓๐๐
ปลาเก๋า (Groupers)	๑๖	๓,๑๘๔
ปลาเลย (Other food fish)	**๓,๕๗๔**	**๑๕๑,๓๙๓**
รวมกุ้ง (Sub-total shrimp&prawn)	**๕๒**	**๗,๐๓๔**
กุ้งแชบ๊วย (Banana prawn)	๑	๒๘๐
กุ้งกุลาดำ (Giant tiger prawn)	-	-
กุ้งกุลาลาย (Green tiger prawn)	๒	๗๒๐
กุ้งเหลือง (King prawn)	-	-
กุ้งโอคัก (School prawn)	๒๗	๓,๕๔๖
กุ้งอื่นๆ (Other shrimp)	๒๒	๒,๔๘๘
กั้งกระดาน (Flathead lobster)	-	-
กั้งไข่ (Mantis shrimp)	-	-
เคย (Acetes)	-	-
รวมปู (Sub-total Crabs)	**๒๘๑**	**๓๑,๖๑๐**
ปูม้า (Swimming crabs)	-	-
ปูทะเล (Mangrove crabs)	-	-
ปูจักจั่น (Frog crabs)	๒๓๐	๒๕,๓๐๐
ปูอื่นๆ (Other crabs)	๕๑	๖,๓๑๐
รวมหมึก (Sub-total squids)	**๘๕๐**	**๑๖๘,๔๘๙**
หมึกกล้วย (Squid)	๕๖๒	๑๑๕,๖๒๔
หมึกกระดอง (Cuttle fish)	๒๒๑	๔๑,๐๖๑
หมึกสาย (Octopus)	๔๗	๖,๒๐๗

ตารางที่ ๘๙ : ปริมาณและข้อมูลสัตว์น้ำเค็มจากการทำการประมงพาณิชย์ที่ขึ้นท่าเทียบเรือในจังหวัดพังงา จำแนกเป็นรายชนิดสัตว์น้ำ พ.ศ. ๒๕๖๘ (ต่อ)

สัตว์น้ำ	รวม	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (พันบาท)
หมึกหอม (Bigfin reef squid)	๒๐	๕,๕๙๗
รวมหอย (Sub-total shellfish)	**-**	**-**
หอยแครง (Blood cockle)	-	-
หอยนางรม (Oyster)	-	-
หอยกะพง (Horse mussel)	-	-
หอยลาย (Short necked clam)	-	-
หอยเชลล์ (Scallop)	-	-
หอยอื่นๆ (Other shellfishes)	-	-
รวมสัตว์น้ำอื่นๆ (Sub-total other)	**-**	**-**
แมงกะพรุน (Jellyfish)	**-**	**-**
สัตว์น้ำอื่นๆ (Others)	**-**	**-**
ปลาเป็ด (Trash fish)	**๑๓,๔๗๔**	**๑๐๑,๐๒๖**

ที่มาข้อมูล : สถิติปริมาณและมูลค่าสัตว์น้ำเค็มขึ้นท่ารายจังหวัด ปี ๒๕๖๘/กรมประมง

๕.๓.๓ ข้อมูลการผลิตด้านประมง

จังหวัดพังงามีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำซึ่งเป็นสินค้าที่สำคัญ ได้แก่ กุ้งขาวแวนนาไม กุ้งกุลาดำ ปลากะพง และปลากะรัง ซึ่งมีข้อมูลการเพาะเลี้ยง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๙๐ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

ปี	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๔	๒๗๔	๔,๖๐๐.๕๐	๖,๖๖๓.๘๐
๒๕๖๕	๒๓๗	๔,๙๘๒.๒๔	๑๑,๒๓๐.๐๐
๒๕๖๖	๒๓๘	๔,๔๘๕.๐๐	๘,๗๗๖.๙๓
๒๕๖๗	๒๖๒	๓,๓๕๕.๖๙	๘,๔๗๗.๘๖
๒๕๖๘	๑๕๑	๓,๕๙๘.๙๔	๙,๒๒๑.๕๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๑ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งขาวแวนนาไม จังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๒๘	๕๒๓.๓๒๒๕	๑,๕๖๔.๑๐
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๓๓	๗๐๘.๗๔๐๐	๒,๑๑๘.๐๓
๔	ท้ายเหมือง	๑๓	๒๘๐.๕๐๐๐	๘๓๗.๒๔
๕	ทับปุด	๒๙	๔๙๐.๕๕๐๐	๑,๔๖๖.๐๓
๖	เกาะยาว	-	-	-
๗	คุระบุรี	๑๙	๗๐๒.๗๘๐๐	๒,๑๐๐.๑๓
๘	ตะกั่วป่า	๒๙	๘๙๓.๐๕๐๐	๑,๑๓๖.๐๖
รวม		**๑๕๑**	**๓,๕๙๘.๙๔**	**๙,๒๒๑.๕๙**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๒ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๔ - ๒๕๖๘

ปี	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๔	๑๗๐	๒,๔๒๒.๐๐	๑,๗๐๐.๙๐
๒๕๖๕	๘๕	๑,๖๑๙.๓๕	๒,๑๑๐.๐๐
๒๕๖๖	๘๘	๑,๗๐๘.๘๖	๓,๑๐๐.๕๗
๒๕๖๗	๙๖	๑,๗๖๘.๖๙	๒,๘๕๐.๐๙
๒๕๖๘	๔๙	๙๙๔.๓๖	๓,๑๓๓.๖๒

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๓ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงกุ้งกุลาดำ จังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๑๐	๑๑๖.๐๐๐๐	๓๗๖.๑๐
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑๑	๑๙๐.๔๐๘๐	๑,๔๑๐.๑๑
๔	ท้ายเหมือง	๓	๒๓.๒๕๐๐	๗๘๓.๑๐
๕	ทับปุด	๑๑	๓๔๑.๗๐๐๐	๒๕๑.๑๐
๖	เกาะยาว	-	-	-
๗	คุระบุรี	๘	๒๓๗.๐๐๐๐	๑๘๘.๑๑
๘	ตะกั่วป่า	๖	๘๔.๐๐๐๐	๑๒๕.๑๐
รวม		**๔๙**	**๙๙๔.๓๖**	**๓,๑๓๓.๖๒**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๔ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะพง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

ปี	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๗	๖๙	๓๑.๕๐๕๙	๒๒.๑๘
๒๕๖๘	๓๑	๒๒.๗๗๐๒	๔๘.๒๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๕ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะพง จังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๔	๔.๐๒๒๔	๗.๒๔
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	๑	๑๖.๐๐๐๐	๒๘.๘๐
๔	ท้ายเหมือง	๑๓	๐.๓๖๐๐	๐.๖๕
๕	ทับปุด	-	-	-
๖	เกาะยาว	๓	๔.๒๕๐๐	๗.๖๕
๗	คุระบุรี	๑	๑.๗๘๓๘	๓.๒๑
๘	ตะกั่วป่า	๙	๐.๓๗๖๔	๐.๖๘
รวม		**๓๑**	**๒๒.๗๗๐๒**	**๔๘.๒๓**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๖ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะรัง จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๗ - ๒๕๖๘

ปี	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)
๒๕๖๗	๗๖	๒๒.๐๑๘๐	๒๒.๖๘
๒๕๖๘	๓๘	๘.๒๗๙๕	๒๐.๙๙

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๙๗ : แสดงข้อมูลการเลี้ยงปลากะรังจังหวัดพังงา แยกอำเภอ ปี ๒๕๖๘

ที่	อำเภอ	จำนวนเกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	ผลผลิต(ตัน)
๑	เมืองพังงา	๓	๐.๐๒๘๐	๐.๒๐
๒	กะปง	-	-	-
๓	ตะกั่วทุ่ง	-	-	-
๔	ท้ายเหมือง	๑๖	๐.๕๕๙๐	๑.๔๐
๕	ทับปุด	-	-	-
๖	เกาะยาว	๕	๖.๗๕๐๐	๑๖.๘๘
๗	คุระบุรี	๑๓	๐.๙๓๘๐	๒.๓๕
๘	ตะกั่วป่า	๑	๐.๐๐๔๕	๐.๑๖
รวม		**๓๘**	**๘.๒๗๙๕**	**๒๐.๙๙**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานประมงจังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๕.๓.๔ ข้อมูลด้านการรับรองมาตรฐานประมง

จังหวัดพังงา มีเกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานด้านประมง จำนวน ๓๐๑ ราย/ฟาร์ม พื้นที่ ๕,๒๓๘.๑๔๒ ไร่

ตารางที่ ๙๘ : แสดงข้อมูลการรับรองมาตรฐานด้านประมง

ที่	มาตรฐานด้านประมง	ชนิดสินค้า	จำนวนราย/ฟาร์ม	พื้นที่ (ไร่)
๑	GAP กรมประมง	กุ้งทะเล	๑๗	๙๗.๓๑
๒	GAP สัตว์น้ำอื่นๆ	ปลาทะเล, ปูทะเล	๗	๘.๐๓
๓	มกษ. ๗๔๓๒-๒๕๕๘	กุ้งทะเล	๑๐	๒.๘๔
๔	มกษ. ๗๔๒๒-๒๕๖๑	กุ้งทะเล	๖	๑๐.๒๐๒
๕	มกษ. ๗๔๓๘-๒๕๖๕	กุ้งทะเล	๑๖	๖.๓๗
๖	มกษ. ๗๔๓๖-๒๕๖๓	กุ้งทะเล	๒๓๕	๔,๔๓๔.๘๓
๗	มกษ. ๗๔๐๑-๒๕๖๕	กุ้งทะเล	๓	๔๐.๒๕
	รวม		**๓๐๑**	**๕,๒๓๘.๑๔๒**

ที่มาข้อมูล : ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งพังงา, ๒๐ เมษายน ๒๕๖๙

ส่วนที่ ๖
ข้อมูลกลุ่ม/สถาบันเกษตรกร

๖.๑ กลุ่มเกษตรกร/สหกรณ์การเกษตร

จังหวัดพังงา มีกลุ่มเกษตรกร กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ รวม ๓ ประเภท ๕๗ แห่ง สมาชิกทั้งสิ้น ๔๗,๖๑๖ ราย แบ่งเป็น ๑) ประเภทในภาคการเกษตร ๒๖ กลุ่ม ๒) ประเภทนอกภาคการเกษตร ๙ กลุ่ม และ ๓) กลุ่มเกษตรกร ๒๒ กลุ่ม

ตารางที่ ๙๙ : แสดงข้อมูลสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์

ที่	ประเภทสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	สหกรณ์/กลุ่ม	สมาชิก/ราย
๑	**ประเภทในภาคเกษตร**	**๒๖**	**๓๓,๕๑๓**
	๑.๑ สหกรณ์การเกษตร	๒๕	๓๓,๔๓๘
	๑.๒ สหกรณ์ประมง	๑	๗๕
๒	**ประเภทนอกภาคเกษตร**	**๙**	**๑๐,๕๒๒**
	๒.๑ สหกรณ์ออมทรัพย์	๔	๙,๕๗๓
	๒.๒ สหกรณ์บริการ	๕	๙๔๙
๓	**กลุ่มเกษตรกร**	**๒๒**	**๒,๙๖๐**
	๓.๑ กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๓๑๐
	๓.๒ กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๖๐๑
	๓.๓ กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๔๙
	รวม	**๕๗**	**๔๖,๙๙๕**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๐๐ : แสดงจำนวนสมาชิกสหกรณ์ภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทสหกรณ์

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิกทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๑. สหกรณ์การเกษตร	๒๕	๓๔,๓๐๔	๓๓,๔๖๔	๘๔๐
๒. สหกรณ์ประมง	๑	๗๕	๗๕	-
๓. สหกรณ์นิคม	-	-	-	-
๔. สหกรณ์ออมทรัพย์	๔	๙,๔๗๗	๘,๑๐๐	๑,๓๗๗
๕. สหกรณ์ร้านค้า	-	-	-	-
๖. สหกรณ์บริการ	๕	๗๒๔	๗๒๒	๒
๗. สหกรณ์เครดิตยูเนี่ยน	-	-	-	-
รวม	**๓๕**	**๔๔,๕๘๐**	**๔๒,๓๖๑**	**๒,๒๑๙**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๐๑ : แสดงจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรภายในจังหวัดพังงา แยกตามประเภทกลุ่มเกษตรกร

ประเภทเกษตรกร	จำนวนกลุ่ม (แห่ง)	จำนวนสมาชิก		
		รวมสมาชิกทั้งหมด (คน)	สมาชิกสามัญ (คน)	สมาชิกสมทบ (คน)
๑. กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๒๘๑	๒๘๑	-
๒. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๘	๒,๗๐๘	๒,๗๐๘	-
๓. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	-	-	-	-
๔. กลุ่มเกษตรกรทำไร่	-	-	-	-
๕. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๔๗	๔๗	-
รวม	**๒๒**	**๓,๐๓๖**	**๓,๐๓๖**	**-**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, ๓๐ กันยายน ๒๕๖๘

การจัดระดับความเข้มแข็งของสหกรณ์ของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๘ รวมทั้งสิ้น ๓๕ แห่ง มีสหกรณ์ที่มีระดับความเข้มแข็งระดับ ๑ จำนวน ๗ แห่ง ระดับความเข้มแข็งระดับ ๒ จำนวน ๑๑ แห่ง และระดับความเข้มแข็ง ๓ จำนวน ๑๗ แห่ง ดังตาราง

ตารางที่ ๑๐๒ : แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์ ปี ๒๕๖๘

ที่	ชื่อสหกรณ์	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
สหกรณ์ภาคเกษตร			
๑	สหกรณ์กองทุนสวนยางลำแก่นพัฒนา จำกัด	๕๙ ม.๑ ต.ลำแก่น อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๑
๒	สหกรณ์การเกษตรตะกั่วป่า จำกัด	๔๙/๒๔ ม.๙ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๑
๓	สหกรณ์กองทุนสวนยางบางวัน จำกัด	๔ ม.๗ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	ชั้น ๑
๔	สหกรณ์กองทุนสวนยางในโตน จำกัด	๑๕ ม.๓ ต.ป่ากอ อ.เมืองพังงา	ชั้น ๒
๕	สหกรณ์ประมงบ้านบางพัฒน์ จำกัด	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน ม.๘ ซ.บ้านบางพัฒน์ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา	ชั้น ๒
๖	สหกรณ์การเกษตรเกาะยาว จำกัด	๓๔/๗ ม.๑ ต.เกาะยาวน้อย อ.เกาะยาว	ชั้น ๒
๗	สหกรณ์การเกษตร กนช.เกาะยาว จำกัด	๖๙ ม.๖ ต.พรุใน อ.เกาะยาว	ชั้น ๒
๘	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านลำวะนอก จำกัด	๘/๔ ม.๗ ต.ถ้ำ อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๒
๙	ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรพังงา จำกัด	๔๙/๒๔ ม.๙ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๒
๑๐	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านกะปง จำกัด	๓๖/๓ ม.๒ ถ.กะปง ต.กะปง อ.กะปง	ชั้น ๒
๑๑	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านในหนด จำกัด	๙/๓ ม.๔ ถ.บ้านในหนด ต.เหมาะ อ.กะปง	ชั้น ๒
๑๒	สหกรณ์การเกษตรกะปง จำกัด	๑๕๐/๕ ม.๒ ถ.ตะกั่วปา-พังงา ต.ท่านา อ.กะปง	ชั้น ๒
๑๓	สหกรณ์ปาล์มน้ำมันจังหวัดพังงา จำกัด	๒๔/๑ ม.๔ ต.ท่านา อ.กะปง	ชั้น ๒
๑๔	ชุมนุมสหกรณ์กองทุนสวนยางจังหวัดพังงา จำกัด	๓๔/๒๓ ม.๓ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๑๕	สหกรณ์การเกษตรทับปุด จำกัด	๕๐ ม.๑ ถ.เพชรเกษม ต.ทับปุด อ.ทับปุด	ชั้น ๓
๑๖	สหกรณ์การเกษตรหานหงส์ - ตากแดด จำกัด	๒๐/๔ ม.๑ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๑๗	สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส.พังงา จำกัด	๓๑๒/๑ ถ.เพชรเกษม ต.ท้ายช้าง อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๑๘	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบ่อแสน จำกัด	๙/๕ ม.๓ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด	ชั้น ๓

ตารางที่ ๑๐๒ : แสดงข้อมูลรายชื่อสหกรณ์การเกษตรจังหวัดพังงาและการจัดชั้นความเข้มแข็งสหกรณ์ ปี ๒๕๖๘ (ต่อ)

ที่	ชื่อสหกรณ์	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
๑๙	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตากแดด จำกัด	๒๐/๓ ม.๑ ถ.ตากแดด-ป่ากอ ต.ตากแดด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๒๐	สหกรณ์การเกษตรท้ายเหมือง จำกัด	๑๘/๔ ม.๒ ถ.เพชรเกษม ต.ท้ายเหมือง อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๓
๒๑	สหกรณ์การเกษตรตะกั่วทุ่ง จำกัด	๓๙ ม.๔ ต.กระโสม อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๒๒	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางทอง จำกัด	๑๘/๖ ม.๒ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๓
๒๓	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านบางหลาม จำกัด	๕๗/๖ ม.๒ ถ.เพชรเกษม ต.ท่าอยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๒๔	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านปากพู่ จำกัด	๕๑/๓ ม.๓ ต.ท่านา อ.กะปง	ชั้น ๓
๒๕	สหกรณ์สภาเกษตรกรเพื่อเกษตรกรพังงา จำกัด	๑๖/๘ ม.๑ ต.เหมาะ อ.กะปง	ชั้น ๓
๒๖	สหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านตีนเป็ด จำกัด	๙/๙ ม.๒ ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๓
สหกรณ์นอกภาคเกษตร			
๒๗	สหกรณ์ออมทรัพย์ครูพังงา จำกัด	๗๓ ถ.เทศบาลบำรุง ม.๓ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๑
๒๘	สหกรณ์ออมทรัพย์ตำรวจพังงา จำกัด	๙/๒๑ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๑
๒๙	สหกรณ์ออมทรัพย์สาธารณสุขจังหวัดพังงา จำกัด	๙/๒๒ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๑
๓๐	สหกรณ์ออมทรัพย์กำนันผู้ใหญ่บ้านท้ายเหมือง จำกัด	๑๒ ม.๔ ต.นาเตย อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๑
๓๑	สหกรณ์อิสลามบารอกะฮฺพังงา จำกัด	๓/๓ ม.๔ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด	ชั้น ๒
๓๒	สหกรณ์ชุมชนตำบลหล่อยูง จำกัด	๙๓ ม.๒ ถ.เพชรเกษม ต.หล่อยูง อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๓๓	สหกรณ์รถยนต์โดยสารพังงา จำกัด	๑๗ ถ.วัฒนา ต.ตะกั่วป่า อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๓
๓๔	สหกรณ์เคหสถานบ้านน้ำเค็มพัฒนา จำกัด	๘ ม.๒ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๓
๓๕	สหกรณ์เคหสถานบ้านบางม่วงพัฒนา จำกัด	๔๑ ม.๒ ต.บางม่วง อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

การจัดระดับความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกรของจังหวัดพังงา ในปี ๒๕๖๘ รวมทั้งสิ้น ๒๒ แห่ง มีกลุ่มเกษตรกรที่มีระดับความเข้มแข็งระดับ ๒ จำนวน ๒ แห่ง และระดับความเข้มแข็ง ๓ จำนวน ๒๐ แห่ง ดังตาราง

ตารางที่ ๑๐๓ : แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา และการจัดชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๘

ที่	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนลำภี	๙๗ ม.๑ ต.ลำภี อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๒
๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนท่านา	๖๔/๑ ม.๓ ต.ท่านา อ.กะปง	ชั้น ๒
๓	กลุ่มเกษตรกรทำนาบางเตย	๗/๗ ม.๓ ต.บางเตย อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๔	กลุ่มเกษตรกรทำนาบางเหรียง	๔/๑ ม.๑ ต.บางเหรียง อ.ทับปุด	ชั้น ๓
๕	กลุ่มเกษตรกรทำนาบ่อแสน	๓๔/๓ ม.๓ ต.บ่อแสน อ.ทับปุด	ชั้น ๓
๖	กลุ่มเกษตรกรทำสวนถ้ำน้ำผุด	๑๘/๔ ม.๒ ต.ถ้ำน้ำผุด อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๗	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทับปุด	๖๙ ม.๑ ต.ทับปุด อ.ทับปุด	ชั้น ๓
๘	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทุ่งคาโงก	๒๕/๒ ม.๑ ต.ทุ่งคาโงก อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓

ตารางที่ ๑๐๓ : แสดงรายชื่อกลุ่มเกษตรกรในจังหวัดพังงา และการจัดชั้นความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร ปี ๒๕๖๘ (ต่อ)

ที่	ชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่อยู่	ระดับความเข้มแข็ง
๙	กลุ่มเกษตรกรทำสวนป่ากอ	๗๓ ม.๓ ต.ป่ากอ อ.เมืองพังงา	ชั้น ๓
๑๐	กลุ่มเกษตรกรทำสวนโคกเจริญ	๑๓/๒ ม.๔ ต.โคกเจริญ อ.ทับปุด	ชั้น ๓
๑๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนถ้ำ	๓๐/๑ ม.๖ ต.ถ้ำ อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๑๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนทุ่งมะพร้าว	๒๔/๔ ม.๑ ต.ทุ่งมะพร้าว อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๓
๑๓	กลุ่มเกษตรกรทำสวนท่าอยู่	๕๕/๑ ม.๒ ต.ท่าอยู่ อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๑๔	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางทอง	๕/๔ ม.๑ ต.บางทอง อ.ท้ายเหมือง	ชั้น ๓
๑๕	กลุ่มเกษตรกรทำสวนโคกกลอย	๓๐ ม.๓ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๑๖	กลุ่มเกษตรกรทำประมงกะไหล	๑๑/๑๒ ม.๙ ต.กะไหล อ.ตะกั่วทุ่ง	ชั้น ๓
๑๗	กลุ่มเกษตรกรทำสวนกะปง	๗๒/๕ ม.๒ ต.กะปง อ.กะปง	ชั้น ๓
๑๘	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางนายสีพัฒนา	๑๕/๓ ม.๕ ต.บางนายสี อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๓
๑๙	กลุ่มเกษตรกรทำสวนบางไทร	๔/๒ ม.๒ ต.บางไทร อ.ตะกั่วป่า	ชั้น ๓
๒๐	กลุ่มเกษตรกรทำสวนยางบางวัน	๒๐๑/๑ ม.๕ ต.บางวัน อ.คุระบุรี	ชั้น ๓
๒๑	กลุ่มเกษตรกรทำสวนรมณีย์ร่วมใจพัฒนา	๙๙/๙ ม.๑ ต.รมณีย์ อ.กะปง	ชั้น ๓
๒๒	กลุ่มเกษตรกรทำสวนเหล	๑๐ ม.๒ ต.เหล อ.กะปง	ชั้น ๓

ที่มาข้อมูล : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

๖.๒ สถาบันเกษตรกร

ตารางที่ ๑๐๔ : แสดงข้อมูลสถาบันเกษตรกรจังหวัดพังงา

อำเภอ	เกษตรกรปราดเปรื่อง (ราย)	เกษตรกรรุ่นใหม่ (ราย)	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่มยุวเกษตรกร (กลุ่ม)	กลุ่มส่งเสริมอาชีพ (กลุ่ม)	วิสาหกิจชุมชน (กลุ่ม)
เมืองพังงา	๑๐๓	๓๑	๔	๗	๔	๔๕
กะปง	๑๐๗	๒๘	๒๓	๖	๔	๔๗
ตะกั่วทุ่ง	๑๒๑	๓๑	๑๐	๗	๖	๕๖
ท้ายเหมือง	๑๒๕	๔๑	๑๐	๖	๖	๕๗
ทับปุด	๑๑๐	๓๔	๖	๔	๔	๓๔
คุระบุรี	๘๖	๒๕	๕	๔	๕	๕๕
เกาะยาว	๗๕	๓๕	๖	๗	๖	๓๖
ตะกั่วป่า	๙๔	๒๒	๕	๕	๔	๕๐
รวม	**๘๒๑**	**๒๔๗**	**๖๙**	**๔๖**	**๓๙**	**๓๘๐**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา ,เมษายน ๒๕๖๙

๖.๓ ข้อมูลอาสาสมัครเกษตรจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๐๕ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘

ลำดับ	สาขา	หน่วยงาน	จำนวน (คน)
๑	เกษตรหมู่บ้าน	กรมส่งเสริมการเกษตร	๕๒๘
๒	หมอดินอาสา	กรมพัฒนาที่ดิน	๓๒๕
๓	อาสาปศุสัตว์	กรมปศุสัตว์	๓๐๖
๔	ครูยางอาสา	การยางแห่งประเทศไทย	๕๒
๕	ประมงอาสา	กรมประมง	๕๗
๖	อาสาสมัครชลประทาน	กรมชลประทาน	๙
๗	สารวัตรเกษตรอาสา	กรมวิชาการเกษตร	๑๔๓
๘	ครูบัญชีอาสา	กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	๒๓
๙	อาสาสมัครสหกรณ์	กรมส่งเสริมสหกรณ์	๑๕
๑๐	อาสาฝนหลวง	กรมฝนหลวงและการบินเกษตร	๑๔
๑๑	อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	๘๔
๑๒	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา	สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร	๑๐
รวม			**๑,๕๖๖**

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรจังหวัดพังงา, ระบบฐานข้อมูลอาสาสมัครเกษตร (อกษ.) และอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.), ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๐๖ : แสดงจำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) จังหวัดพังงา ปี ๒๕๖๘ จำแนกเป็นรายอำเภอ

ที่	อำเภอ	จำนวนอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) (คน)
๑	เมืองพังงา	๔๒
๒	เกาะยาว	๑๘
๓	กะปง	๒๒
๔	ตะกั่วทุ่ง	๖๘
๕	ตะกั่วป่า	๕๘
๖	คุระบุรี	๓๓
๗	ทับปุด	๓๘
๘	ท้ายเหมือง	๔๙
รวม		**๓๒๘**

๖.๔ ข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ตารางที่ ๑๐๗ : แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) หลัก

ลำดับ	อำเภอ	ที่ตั้ง	เกษตรกรต้นแบบ	สินค้าหลัก
๑	เมืองพังงา	ม. ๑ ต.ทุงคาโงก อ. เมืองพังงา จ.พังงา	นายสุทัศน กาละสังข	ปาล์มน้ำมัน
๒	กะปง	ม. ๔ ต.เหมาะ อ.กะปง จ.พังงา	นายเอนก จีวะรัตน์	ปาล์มน้ำมัน
๓	ตะกั่วทุ่ง	ม. ๙ ต.โคกกลอย อ.ตะกั่วทุ่ง จ.พังงา	นายสมบัติ ยกเชื้อ	ยางพารา
๔	ตะกั่วป่า	ม. ๖ ต.บางไทร อ.ตะกั่วปา จ.พังงา	นายชัชวาล วิริยะนรอนันต	ปาล์มน้ำมัน
๕	ทับปุด	ม.๗ ต.มะรุ่ย อ.ทับปุด จ.พังงา	นายปรีชา พลันการ	ปาล์มน้ำมัน
๖	ท้ายเหมือง	ม.๕ ต.ทุงมะพราว อ.ทายเหมือง จ.พังงา	นายศิริ กิติศักดิ์	ปาล์มน้ำมัน
๗	คุระบุรี	ม. ๗ ต.คุระ อ.คุระบุรี จ.พังงา	นายศิริพงษ์ ศรีธนสาร	มังคุด
๘	เกาะยาว	ม.๗ ต.เกาะยาวนอย อ.เกาะยาว จ.พังงา	นายสมพล เริงสมุทร	ข้าว

ที่มาข้อมูล : ทำเนียบและบัญชี ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เขต ๕, http://doae.go.th, พฤษภาคม ๒๕๖๘

ตารางที่ ๑๐๘ : แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายของ ศพก. จังหวัดพังงา

ที่	ประเภทของศูนย์เครือข่าย	จำนวน (แห่ง)
๑	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (ศจช.)	๗
๒	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน (ศดปช.)	๗
๓	ศูนย์เรียนรู้ด้านการจัดการดิน	๓
๔	ศูนย์เรียนรู้ด้านประมง	๕
๕	ศูนย์เรียนรู้ด้านปศุสัตว์	๙
๖	ศูนย์เรียนรู้ด้านข้าว/ศูนย์ข้าวชุมชน	๑
๗	ศูนย์เรียนรู้ด้านพืชไร่	๒
๘	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ผล	๑๕
๙	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ยืนต้น	๒
๑๐	ศูนย์เรียนรู้ด้านแมลงเศรษฐกิจ	๓
๑๑	ศูนย์ปราชญ์ชาวบ้าน	๔
๑๒	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง/เกษตรทฤษฎีใหม่/เกษตรผสมผสาน	๓๖
๑๓	ศูนย์เรียนรู้ด้านมาตรฐานการผลิตทางการเกษตร	๒
๑๔	ศูนย์เรียนรู้ด้านเศรษฐกิจเกษตร	๐
๑๕	ศูนย์เรียนรู้ด้านสหกรณ์	๐
๑๖	ศูนย์เรียนรู้ด้านบัญชี	๐
๑๗	ศูนย์เรียนรู้ด้านชลประทาน/การใช้น้ำอย่างรู้คุณค่า	๐
๑๘	ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงเกษตร	๘
๑๙	ศูนย์เรียนรู้พืชผัก	๑๐
๒๐	ศูนย์เรียนรู้ด้านหม่อนไหม	๐
๒๑	ศูนย์เรียนรู้ด้านการแปรรูปผลิตผลด้านการเกษตร	๙
๒๒	ศูนย์เรียนรู้ด้านไม้ดอกไม้ประดับ	๐
๒๓	อื่นๆ	๒
รวม		**๑๒๕**

ที่มาข้อมูล : ทำเนียบและบัญชี ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร เขต ๕, http://doae.go.th, เมษายน ๒๕๖๙

๖.๕ ข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา

จังหวัดพังงา มีจำนวนแปลงใหญ่ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘ จำนวน ๓ ด้าน ๑๔ ชนิดสินค้า รวมจำนวนทั้งสิ้น ๗๓ แปลง ดังนี้

ตารางที่ ๑๐๙ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่ในแต่ละด้านของจังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘

ด้านพืช		ด้านประมง		ด้านปศุสัตว์	
ชนิด	จำนวน (แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)	ชนิด	จำนวน(แปลง)
๑. ปาล์มน้ำมัน	๑๙	๑. กุ้งขาว	๑	๑. โคเนื้อ	๒
๒. ผัก/สมุนไพร	๘			๒. แพะ	๒
๓. มังคุด	๘			๓. ไก่ไข่	๑
๔. ผึ้งโพรง	๑๐				
๕. ยางพารา	๑๗				
๖. มะพร้าว	๑				
๗. ข้าว	๑				
๘. ทุเรียน	๓				
๘ ชนิด	**๖๗**	**๑ ชนิด**	**๑**	**๓ ชนิด**	**๕**

ที่มาข้อมูล : ระบบสารสนเทศแปลงใหญ่, เมษายน ๒๕๖๙

ตารางที่ ๑๑๐ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘

ปี	ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)
๒๕๕๙		**๔**	**๒๔๘**	**๒,๑๐๔.๓๕**
	๑. ปาล์มน้ำมัน	๑	๙๖	๑,๕๐๐
	๒. ผัก/สมุนไพร	๒	๙๐	๑๒๙.๘๕
	๓. มังคุด	๑	๖๒	๔๗๔.๕๐
๒๕๖๐		**๑๒**	**๖๒๑**	**๗,๘๐๖.๘๐**
	๑. ข้าว	๑	๑๐๔	๔๒๐
	๒. ปาล์มน้ำมัน	๑๐	๔๔๗	๗,๑๘๖.๘๐
	๓. แพะ	๑	๗๐	๒๐๐
๒๕๖๑		**๑๒**	**๔๒๙**	**๕,๗๘๒.๐๕**
	กุ้งขาว	๑	๒๙	๕๙๖.๘๐
	แพะ	๑	๓๐	๖๔๔
	โคเนื้อ	๒	๑๐๐	๑๙๕
	ปาล์มน้ำมัน	๓	๑๐๘	๑,๘๕๘.๒๕
	ยางพารา	๕	๑๖๒	๒,๔๘๘
๒๕๖๒		**๓**	**๙๔**	**๑,๔๒๘.๒๕**
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๔	๔๖๒.๗๕
	ยางพารา	๒	๖๐	๙๖๕.๕๐

ตารางที่ ๑๑๐ : แสดงข้อมูลแปลงใหญ่จังหวัดพังงา ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๘ (ต่อ)

ปี	ชนิดสินค้า	จำนวนแปลง	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)
๒๕๖๓		**๓**	**๑๓๐**	**๑,๓๓๙.๗๕**
	มังคุด	๑	๗๐	๓๕๗
	ยางพารา	๒	๖๐	๙๘๒.๗๕
๒๕๖๔		**๗**	**๓๔๖**	**๓,๕๓๒**
	ผึ้งโพรง	๑	๓๓	๓๐๐
	มังคุด	๒	๗๙	๘๐๙.๕
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๐	๔๑๖
	มะพร้าว	๑	๑๑๑	๖๖๘
	ยางพารา	๒	๙๔	๑,๓๓๘.๕๐
๒๕๖๕		**๗**	๒๑๑	๒,๓๒๖
	ไก่ไข่	๑	๒๑	๔๐
	ผึ้งโพรง	๑	๒๕	๖๒
	มังคุด	๒	๖๘	๑,๑๙๔
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๗	๔๒๐
	ยางพารา	๒	๖๐	๖๑๐
๒๕๖๖		**๑๒**	๔๗๗	๔,๓๘๐.๒๕
	ผัก/สมุนไพร	๕	๒๑๑	๑,๕๙๑
	ผึ้งโพรง	๓	๑๒๓	๑,๐๓๑.๕
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๔๐	๔๐๗
	มังคุด	๑	๔๑	๒๗๓.๕
	ยางพารา	๒	๖๒	๑,๐๗๗.๒๕
๒๕๖๗		**๗**	๒๘๘	๓,๒๘๐.๕๐
	ปาล์มน้ำมัน	๑	๓๑	๔๔๖.๕
	ทุเรียน	๑	๔๘	๕๗๙.๒๕
	ผึ้งโพรง	๓	๑๐๕	๙๐๘
	มังคุด	๑	๔๗	๕๐๖.๕
	ยางพารา	๑	๕๗	๘๔๐.๒๕
รวมจังหวัดพังงา		**๗๓**	**๓,๐๖๘**	**๓๔,๔๓๘.๒๐**

ที่มาข้อมูล : ระบบสารสนเทศแปลงใหญ่, เมษายน ๒๕๖๙

๖.๖ ข้อมูลจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดินจังหวัดพังงา

ตารางที่ ๑๑๑ : แสดงจำนวนปราชญ์เกษตรของแผ่นดิน

อำเภอ	ชื่อ – สกุล	สาขา	ปีที่ได้รับ
ตะกั่วทุ่ง	๑. นายสมพงษ์ พรผล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย	๒๕๕๗
	๒. นายสืบศักดิ์ จินดาพล	ผู้นำชุมชนและเครือข่าย	๒๕๕๘
กะปง	๑. นายเอนก จีวะรัตน์	เศรษฐกิจพอเพียง	๒๕๕๗

ที่มาข้อมูล : สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา, เมษายน ๒๕๖๙

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ว่าที่ร้อยตรี มัรวาน อภิชาติ	เกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา

ผู้จัดทำ/ผู้จัดพิมพ์

นางสาวสุวิมล สันใจ	หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร
นายปรีชา สุขจันทร์	เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน กลุ่มสารสนเทศการเกษตร

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดพังงา
ชั้น 3 ศาลากลางจังหวัดพังงา ถนนพังงา - ทับปุด
อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา 82000
โทรศัพท์ 0 7641 3181 โทรสาร 0 7641 3182
E-mail : saraban_pna@opsmaoc.go.th
http://www.opsmoac.go.th/phangnga-home